

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA D'INTERIOR

Num. 14371

Decret 41/2005, de 22 d'abril, pel qual s'aprova el Pla especial per fer front al risc d'incendis forestals

El Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil, disposa a l'article 5 que els plans especials s'elaboraran per fer front als riscos específics la naturalesa dels quals requereixi una metodologia tècnica i científica adequada per a cada un d'aquests riscos.

En aquest sentit, l'article 6 estableix que seran objecte de plans especials, en els àmbits territorials en què així es requereixi, almenys els riscos següents:

- emergències nuclears
- situacions bèl·liques
- inundacions
- sismes
- químics
- transport de mercaderies perilloses
- incendis forestals
- volcànics

El contingut d'aquests plans especials es recull a l'article 5 del Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil. D'aquesta manera, s'estableix que el Pla especial que s'elabori ha de fer referència als aspectes següents:

- Identificació i anàlisi del risc.
- Zonificació del risc.
- Avaluació del fet en temps real per a l'aplicació oportuna de les mesures de protecció.

Composició de l'estructura operativa del Pla, en què cal considerar la incorporació d'organismes especialitzats i el personal tècnic necessari.

Establiment de sistemes d'alerta, perquè les actuacions en emergències siguin eminentment preventives.

Planificació de mesures específiques, tant de protecció com de caràcter assistencial a la població.

L'article 7.1 de la Norma bàsica estableix que és competència estatal l'elaboració dels plans especials referits als riscos derivats d'emergències nuclears i situacions bèl·liques, mentre que l'article 7.2.b atribueix la competència a les comunitats autònomes per elaborar-los en els supòsits de riscos específics en els seus territoris respectius.

Pel que fa als requisits formals necessaris que han de concórrer per poder aprovar el Pla especial, el tercer paràgraf de l'article 10.1 de la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, disposa que els plans de comunitat autònoma han de ser aprovats pels consells de govern respectius i homologats per la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Per això, amb l'homologació prèvia de la Comissió Nacional de Protecció Civil en la sessió de dia 1 de novembre de 2004, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 22 d'abril 2005

DECRET

Article únic.

S'aprova el Pla especial per fer front al risc d'incendis forestals que s'adjunta com a annex a aquest Decret.

Disposició final

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí oficial de les Illes Balears.

Palma, 22 d'abril de 2005

EL PRESIDENT,
Jaume Matas Palou

El conseller d'Interior,
José Maria Rodríguez Barberá

PLA ESPECIAL D'EMERGÈNCIES DAVANT EL RISC D'INCENDIS FORESTALS EN LES ILLES BALEARS (INFOBAL)

DOCUMENT 1: FONAMENTS

- 1.1.- Presentació
- 1.2.- Antecedents.
- 1.3.- Marc normatiu
- 1.4.- Funcions bàsiques.
- 1.5.- Objecte i àmbit.
- 1.6.- Els plans d'actuació d'àmbit local
- 1.7.- Els plans d'autoprotecció.
- 1.8.- Definicions

DOCUMENT 2.- INFORMACIÓ TERRITORIAL I ANÀLISI DEL RISC

2.1. IDENTIFICACIÓ DELS SISTEMES FORESTALS

2.1.1. SUBSISTEMA FÍSICONATURAL

Vegetació
Els sistemes forestals arbrats
Flora i fauna
Sol
Clima

2.1.2 SUBSISTEMA SOCIOECONÒMIC

2.1.3 SUBSISTEMA D'INFRAESTRUCTURES I ASSENTAMENTS

Nuclis de població
Àrees recreatives
Xarxa viària
Xarxa hídrica
Focus previsibles d'incendis
Faixes de defensa

2.1.4 SUBSISTEMA LEGAL I INSTITUCIONAL

2.2. VALORACIÓ ECONÒMICA DELS SISTEMES FORESTALS

2.3. DEFINICIÓ I QUANTIFICACIÓ DEL RISC D'INCENDI. VULNERABILITAT I CLASSIFICACIÓ DELS INCENDIS SEGONS EL SEU NIVELL DE GRAVETAT POTENCIAL.

2.3.1. DISTRIBUCIÓ ESPACIAL DEL RISC D'INCENDIS .

- 2.3.1.1 Perillositat d'incendi
- 2.3.1.2 Freqüència - Causalitat
- 2.3.1.3 Risc d'incendi

2.3.2. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DEL RISC D'INCENDIS. ÈPOQUES DE PERILL

2.3.3 VULNERABILITAT

- 2.3.3.1 Població
- 2.3.3.2 Valors de protecció d'infraestructures i instal·lacions.
- 2.3.3.3 Valor productiu, de reposició i ambiental
- 2.3.3.4 Patrimoni historicoartístic

2.3.4 CLASSIFICACIÓ DELS INCENDIS FORESTALS EN FUNCIÓ DEL SEU NIVELL DE GRAVETAT POTENCIAL

- 2.3.4.1 Condicions topogràfiques
- 2.3.4.2 Extensió i característiques de les masses forestals
- 2.3.4.3 Condicions del medi físic i infraestructures
- 2.3.4.4 Condicions meteorològiques
- 2.3.4.5 Possibles perills per a persones no relacionades amb l'extinció
- 2.3.4.6 Possibles perills per a instal·lacions, edificacions i infraestructures

2.4. ZONIFICACIÓ DEL TERRITORI I PRIORITAT DE DEFENSA .

Priorització dels plans comarcals
Priorització dels plans municipals
Priorització dels Plans d'Autoprotecció

DOCUMENT 3: ORGANITZACIÓ I COORDINACIÓ

- 3.1.- Objectiu
- 3.2.- Nivells d'emergència
- 3.3.- Direcció del pla
 - 3.3.1.- El Director del Infobal (DI)
 - 3.3.2.- Direcció de les emergències
- 3.4.- Lloc de comandament avançat
- 3.5.- Grups d'acció
 - 3.5.1. Grup d'Intervenció
 - 3.5.2. Grup de Seguretat
 - 3.5.3. Grup Logístic
 - 3.5.4. Grup Sanitari
 - 3.5.5. Grup Tècnic
- 3.6.- Direcció i coordinació dels mitjans interinsulars
- 3.7.- Centre de coordinació operativa (CECOP-CECOPI)
- 3.8.- Gabinet de direcció
- 3.9.- Comitè assessor
- 3.10.- Gabinet d'informació

DOCUMENT 4: OPERATIVITAT

- 4.1.- Notificació i activació
- 4.2.- Actuacions
 - 4.2.1.- Mobilització i resposta dels grups d'acció.
 - 4.2.2.- Mobilització de recursos extraordinaris.
- 4.3.- Desactivació.
- 4.4.- Mesures de protecció
 - 4.4.1.- Mesures de protecció per a la població.
 - 4.4.2.- Mesures de protecció per als grups d'acció.
- 4.5.- Sistema de comunicacions.
 - 4.5.1. Àmbit del CGE.
 - 4.5.2.- Àmbit del lloc de l'emergència (PMA).
- 4.6.- Catàleg de recursos
- 4.7.- Directori.

DOCUMENT 5: IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT

- 5.1.- Introducció.
- 5.2.- Implantació
 - 5.2.1.- Verificació.
 - 5.2.2.- Difusió a entitats i personal afectat.
 - 5.2.3.- Informació i divulgació del Infobal.
- 5.3.- Manteniment.
 - 5.3.1.- Actualització.
 - 5.3.2.- Revisió
 - 5.3.3.- Avaluació.

ANNEXOS

ANNEX I.- ESQUEMES D'ACTUACIÓ DAVANT UN INCENDI FORESTAL

ANNEX II.- PLA DE VIGILÀNCIA PREVENTIVA CONTRA INCENDIS FORESTALS

ANNEX III.- GUIA DE RESPOSTA DEL GRUP DE SEGURETAT, DEL GRUP LOGÍSTIC I DE SUPORT, DEL GRUP SANITARI I DELS RECURSOS EXTRAORDINARIS

ANNEX IV.- DIRECTRIU TÈCNICA D'ORGANITZACIÓ DEL GRUP D'INTERVENCIÓ

ANNEX V.- DIRECTRIU TÈCNICA DE COORDINACIÓ D'AERONAUTAUS

ANNEX VI.- DIRECTRIU TÈCNICA DE RADIOCOMUNICACIONS.

ANNEX VII.- NORMES PER A LA INTERVENCIÓ DE RECURSOS D'ALTRES ADMINISTRACIONS

ANNEX VIII.- PLÀNOLS

PLA ESPECIAL D'EMERGÈNCIES DAVANT EL RISC D'INCENDIS FORESTALS A LES ILLES BALEARS (INFOBAL)

DOCUMENT 1. FONAMENTS

1.1. Presentació

La salvaguarda dels drets dels ciutadans consagrats per la Constitució, entre els quals destaquen el dret a la vida i a la integritat física, exigeix una resposta adequada de les administracions públiques per establir, en el marc d'una política eficaç de protecció civil, respostes adequades a les situacions de greu risc col·lectiu, calamitat pública o catàstrofe extraordinària en les quals la seguretat o la supervivència de les persones pugui perillar.

Entre els riscos que de forma recurrent sofreixen els entorns naturals, caracteritzats per climes mediterranis, destaquen els derivats dels incendis forestals. Aquests tipus de sinistres majoritàriament presenten un origen antròpic. Encara que les espècies i les formacions vegetals que constitueixen els sistemes forestals de les Illes Balears presenten una marcada adaptació al foc, la recurrència d'aquests tipus de sinistres, a més de posar en greu perill persones i béns, pot afectar greument la cobertura vegetal i provocar efectes tan indesitjables com la pèrdua de sòls, severos processos de desertificació, minvament de recursos hídrics, rebliment d'embassaments i inundacions.

Les emergències derivades dels incendis forestals presenten una tipologia singular: per l'àmbit (medi rural i natural) en el qual tenen lloc, per l'extensió que poden arribar a abastar (del simple conat als grans incendis de milers d'hectàrees), pels béns que poden afectar (des de zones urbanitzades fins a espècies en perill d'extinció), per l'elevat nombre de sinistres que es produeixen i la seva marcada estacionalitat. En l'actualitat, intervenen en la lluita contra el foc un gran nombre d'administracions, institucions i entitats que participen tant en la prevenció com en les tasques de vigilància i extinció, juntament amb una creixent quantitat i diversitat de mitjans (terrestres i aeris) que es mobilitzen per fer front a aquests sinistres. A més, cal destacar el greu risc que poden suposar tant per als ciutadans que arriben a veure's afectats per aquests sinistres com per als combatents.

En definitiva, els incendis forestals requereixen, en funció de les característiques especials d'aquests sinistres, un planejament específic que proporcioni protecció física i seguretat a les persones, que coordini les actuacions de les administracions i dels particulars en la prevenció i la defensa contra els incendis i que atengui amb eficàcia l'extinció d'aquests tipus d'emergències, per tal de limitar-ne els penosos impactes econòmics, ambientals i socials.

1.2. Antecedents

Des del moment en què la comunitat autònoma de les Illes Balears va rebre el traspass de les funcions i els serveis de l'Estat en matèria de conservació de la natura, entre les quals s'inclouen les corresponents a la prevenció i l'extinció dels incendis forestals, el Govern de les Illes Balears ha promogut permanentment la planificació i la defensa contra aquests sinistres.

Basant-se en les previsions i actuacions derivades del I Pla general contra incendis forestals de les Illes Balears de 1979, mitjançant el qual es va dotar les Illes d'un inicial sistema d'extinció eficaç i ben dotat tècnicament, el Govern de les Illes Balears va impulsar i va aprovar (el 1988) el II Pla general. Mitjançant aquest II Pla, a més de consolidar-se l'operatiu d'extinció, es pretenia establir una xarxa de vigilància adequada i crear una infraestructura de prevenció en els entorns forestals de l'arxipèlag.

Durant la vigència del II Pla, la Conselleria de Medi Ambient ha elaborat sis plans comarcals de defensa contra incendis que han aprofundit en l'anàlisi dels requeriments de la lluita contra el foc en cada un dels territoris estudiats.

Entre els anys 1998 i 2000 la Direcció General de Biodiversitat de la Conselleria de Medi Ambient va elaborar el III Pla general de defensa contra incendis forestals a la comunitat autònoma de les Illes Balears (d'ara endavant III PGDCIF), que proporciona la globalitat dels continguts descriptius d'aquest Pla especial.

Des de l'àmbit estatal, el desplegament de la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil, mitjançant l'aprovació de la Norma bàsica de protecció civil (Reial decret 407/1992) i el seu mandat respecte a l'elaboració dels plans especials que afrontin el risc d'incendis forestals (Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals) han permès la definició de les característiques i dels continguts mínims que han d'incloure aquests tipus de plans.

La comunitat autònoma de les Illes Balears, amb l'entrada en vigor de la Llei 2/1998, de 13 de març, i amb l'aprovació del Pla territorial de les Illes Balears en matèria de protecció civil (PLATERBAL, Decret 50/1998), ha concretat el marc normatiu, administratiu i operatiu en el qual s'ha d'emmarcar aquest Pla especial.

1.3. Marc normatiu

En matèria de planificació d'emergències en relació amb el risc derivat d'incendis forestals, cal assenyalar les disposicions següents:

A) NORMATIVA GENERAL A TOT L'ESTAT ESPANYOL

- Constitució espanyola, de 27 de desembre de 1978.
- Decret 3769/1972, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'incendis forestals.
- Reial decret 1678/1984, d'1 d'agost, sobre traspàs a la comunitat autònoma de les Illes Balears de funcions i serveis de l'Estat en matèria de conservació de la natura.
- Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil.
- Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de bases de règim local.
- Reial decret 1378/1985, d'1 d'agost, sobre mesures provisionals per a l'actuació en situacions d'emergència en els casos de greu risc, catàstrofes o calamitat pública.
- Reial decret 888/1986, de 21 de març, sobre composició, organització i règim de funcionament de la Comissió Nacional de Protecció Civil.
- Reial decret 875/1988, de 28 de juliol, pel qual es regula la compensació de les despeses derivades de l'extinció d'incendis forestals.
- Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.
- Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil.
- Ordre de 2 d'abril de 1993, per la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres que aprova la Directriu bàsica de protecció civil d'emergència per incendis forestals.
- Reial decret 105/1995, de 27 de gener, pel qual es modifica el Reial decret 888/1986, sobre composició de la Comissió Nacional de Protecció Civil.
- Acord del Consell de Ministres de 31 de març de 1995, que aprova el Pla estatal de protecció civil per a emergències per incendis forestals.
- Reial decret 903/1997, de 16 de juny, que regula l'accés mitjançant xarxes de telecomunicacions al servei d'atenció de telefonades d'urgències a través del número telefònic 112.
- Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

B) NORMATIVA ESPECÍFICA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

- Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.
- Decret 83/1985, de 8 d'octubre, de constitució de la Comissió Balear de Protecció Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- Decret 37/1990, de 3 de maig, sobre les actuacions del Govern balear en les zones de perill d'incendis forestals i d'erosió.
- Decret 80/1990, de 6 de setembre, pel qual es crea el Centre de Coordinació Operativa de Protecció Civil del Govern Balear (CECOP).
- Decret 13/1991, de 7 de febrer, sobre direcció de treballs d'extinció d'incendis forestals.
- Decret 101/1993, de 2 de setembre, per la qual s'estableixen noves mesures preventives en la lluita contra els incendis forestals.
- Decret 46/1994, de 28 d'abril; Decret 28/1995, de 23 de març, sobre prevenció d'incendis forestals, i Decret 41/1996, de 28 de març, pel qual es modifica el Decret 28/1995, de 23 de març, sobre prevenció d'incendis forestals.
- Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears (BOCAIB de 16 de novembre de 1995).
- Ordre del conseller d'Agricultura i Pesca de 31 de maig de 1995, per la qual es regulen les agrupacions de defensa forestal (ADF).
- Ordre del conseller d'Agricultura i Pesca de 13 de febrer de 1996, per la qual es modifica l'Ordre del conseller d'Agricultura i Pesca de 31 de maig de 1995, per la qual es regulen les agrupacions de defensa forestal (ADF).
- Decret 76/1997, de 19 de juny, pel qual s'assignen funcions al Servei d'Emergències.
- Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.
- Decret 50/1998, de 8 de maig, pel qual s'aprova el Pla territorial de les Illes Balears en matèria de protecció civil.
- Llei 14/1998, de 23 de desembre, de diverses mesures tributàries i administratives.
- Ordre de la Conselleria d'Interior i de Medi Ambient (BOIB núm. 118, de 26 d'agost de 2000), per la qual es delega en el director general de

Biodiversitat de la Conselleria de Medi Ambient la coordinació de les actuacions necessàries per combatre els incendis forestals a les Illes Balears.

- Decret 44/2003, de 2 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de voluntaris de protecció civil de les Illes Balears.
- Decret 10/2003, de 4 de juliol, del president de les Illes Balears, de modificació del Decret 8/2003, de 30 de juny, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Vicepresidència i de les conselleries del Govern de les Illes Balears.
- Decret 23/2003, de 17 d'octubre, del president de les Illes Balears, pel qual s'estableix l'organització bàsica de la Conselleria d'Interior.
- Ordre del conseller d'Interior de 28 de novembre de 2003, per la qual s'aprova la relació de funcions dels llocs de treball de personal funcionari de la Conselleria d'Interior.
- Llei 10/2003, de 22 de desembre, de mesures tributàries i administratives (BOIB núm. 179, de 29 de desembre).
- Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es despleguen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, s'ha derivat una modificació substancial en la distribució de les competències i l'assignació de funcions en matèria d'incendis forestals entre els diversos òrgans de l'Administració responsables de la lluita contra aquests sinistres.

Fins a l'aplicació d'aquesta norma autonòmica i en virtut del traspàs a la comunitat autònoma de les Illes Balears de funcions i serveis de l'Estat en matèria de conservació de la naturalesa, la Direcció General de Biodiversitat aplicava la normativa estatal, i li corresponia la prevenció i la lluita contra els incendis forestals (ja que se li havia atribuït, en absència del batle, la coordinació de les actuacions que tenien com a finalitat l'extinció d'incendis forestals, d'acord amb el Decret 13/1991).

Aquesta Llei 2/1998 inclou en el seu àmbit d'aplicació els serveis de prevenció i extinció d'incendis de les Illes Balears (article 1), estableix que els serveis de prevenció i extinció d'incendis són els dels consells insulars i els municipals, atorga la condició de col·laboradors als serveis forestals (article 11) i concreta que la coordinació de les actuacions (articulada bàsicament a través de centres de gestió d'emergències) correspon a la conselleria competent en matèria d'interior (article 23.2). La Llei esmentada no deroga disposicions anteriors, per la qual cosa continuen vigents aquestes disposicions en tot el que no s'oposin a la Llei, la qual també preveu l'aprovació del Pla territorial d'emergències i protecció civil de les Illes Balears.

Aquest Pla territorial de les Illes Balears (PLATERBAL) ha estat aprovat mitjançant el Decret 50/1998. El capítol 4, Planejament de protecció civil, regula els plans de protecció civil, que defineix com a «documents que estableixen la previsió del marc orgànic i funcional i dels mecanismes que permeten la mobilització de mitjans i recursos necessaris per a la prevenció i la protecció de les persones i els béns en situacions de greu risc, catàstrofe o calamitat pública, com també l'esquema de coordinació entre les diferents administracions públiques que hi han d'intervenir».

Dins aquesta categoria de plans de protecció civil, el PLATERBAL inclou els anomenats plans específics, que «han de ser elaborats per afrontar riscos específics la naturalesa dels quals requereix una metodologia tecnocientífica adequada per a cada un.»

Entre els riscos específics que es poden produir en el territori de les Illes Balears destaquen, sens dubte, els incendis forestals. Aquests sinistres requereixen un tractament singular per tal de resoldre d'una manera eficaç les situacions d'emergència que se'n deriven.

La Norma bàsica de protecció civil (Reial decret 407/1992) té en compte aquestes circumstàncies i determina que, entre d'altres, «els incendis forestals han de ser objecte de plans especials en els àmbits territorials que ho requereixin». A més, estableix que aquests plans especials es podran articular, depenent del que estableixi la directriu bàsica corresponent, d'acord amb l'àmbit territorial «de comunitat autònoma, per afrontar els riscos específics en el seu territori respectiu», tal com ha s'ha desplegat mitjançant la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals (Ordre del Ministeri de l'Interior de 2 d'abril de 1993) i tal com preveu el PLATERBAL.

El PLATERBAL estableix en el capítol cinquè que la direcció dels plans correspon al personal que el mateix Pla indica i, excepte possibles delegacions, aquesta direcció correspon al conseller d'Interior. En el mateix sentit es manifesta l'Ordre del president de les Illes Balears de 27 d'abril de 2000 (BOIB de 13 de maig), la qual estableix que la Conselleria d'Interior té assignada la competència en matèria d'emergències i protecció civil.

D'altra banda, el Decret 23/2003, de 17 d'octubre, del president del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Conselleria d'Interior, determina que la Direcció General d'Emergències assumeix les funcions i competències relatives a ordenació d'emergències, protecció civil i meteorologia.

La Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències en les Illes Balears, estableix en l'article 23 que «correspon a la conselleria competent en matèria d'interior del Govern de la comunitat autònoma assegurar la coordinació adequada de les intervencions en les emergències previstes en aquest capítol, i aquesta coordinació s'ha d'articular, bàsicament, per mitjà de la tasca dels centres de gestió d'emergències corresponents». A més, l'article 17 de la Llei 14/1998, de 23 de desembre, de mesures tributàries i administratives, estableix que la direcció i la coordinació efectiva de les emergències derivades dels riscos que siguin objecte de plans especials de protecció civil, les ha d'exercir la conselleria competent en matèria d'interior, si escau, però les pot delegar en els organismes o les persones que es designin expressament.

L'Ordre de la Conselleria d'Interior i de Medi Ambient (BOIB núm. 118, de 26 d'agost de 2000), en l'exposició de motius, indica clarament que la normativa vigent deixa oberta una possibilitat d'acudir a una delegació de competències per poder deixar a les mans de la Conselleria de Medi Ambient i, concretament, de la Direcció General de Biodiversitat, la possibilitat de dirigir i coordinar les actuacions necessàries per combatre i prevenir els incendis forestals, que són, en part, els causants de la degradació del medi ambient.

1.4. Funcions bàsiques

El Pla especial d'emergències davant el risc d'incendis forestals a les Illes Balears (INFOBAL), tenint en compte el risc que els incendis forestals poden generar en aquestes illes, estableix l'organització i els procediments d'actuació dels recursos i serveis la titularitat dels quals correspon a la comunitat autònoma de les Illes Balears i els que li poden assignar altres administracions públiques o altres entitats públiques o privades, a fi d'afrontar les emergències que provoquin aquests sinistres.

Si escau, els plans d'actuació d'àmbit local d'emergència per incendis forestals que puguin elaborar els consells insulars o els ajuntaments, dins els seus respectius àmbits territorials, s'han d'integrar en l'INFOBAL i s'han d'adequar a les prescripcions i les directrius que estableixen tant la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals com el mateix INFOBAL.

Són funcions bàsiques de l'INFOBAL:

1) Preveure l'estructura organitzativa i els procediments per intervenir en emergències per incendis forestals en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2) Preveure, per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, els mecanismes i procediments de coordinació amb el Pla estatal de protecció civil d'emergència per incendis forestals, a l'efecte de garantir-ne la integració adequada.

3) Establir els sistemes d'articulació amb les organitzacions dels consells insulars i dels ajuntaments que intervenen o participen en la resolució de les emergències derivades d'incendis forestals.

4) Zonificar els territoris insulars en funció del risc i les previsible conseqüències dels incendis forestals, delimitar les àrees segons possibles requeriments d'intervenció i desplegament de mitjans i recursos, com també localitzar les infraestructures que cal utilitzar en operacions d'emergència.

5) Establir les èpoques de perill, relacionades amb el risc d'incendis forestals, en funció de les previsions generals i dels diferents paràmetres locals i insulars que defineixen el risc.

6) Preveure sistemes organitzatius per incloure-hi el personal voluntari.

7) Especificar procediments d'informació a la població.

8) Catalogar els mitjans i recursos específics a disposició de les actuacions previstes.

Com a complement de l'INFOBAL, i a l'efecte de completar l'abast de les funcions bàsiques que estableix, el III PGDCIF serà considerat íntegrament com a part annexa dels continguts descriptius que conformen aquest Pla especial.

1.5. Objecte i àmbit

L'objecte d'aquest Pla especial és regular la utilització, la coordinació i la mobilització dels mitjans i recursos dels organismes públics i privats de l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears en les situacions d'emergències derivades de riscos per incendis forestals.

La protecció de la vida i la seguretat de les persones és el principi bàsic prevalent respecte a qualssevol altres béns o valors que puguin resultar afectats per aquests sinistres.

El Pla pretén garantir la limitació més eficient dels danys personals, econòmics, ecològics, ambientals i paisatgístics que es puguin produir com a conseqüència dels incendis forestals que tinguin lloc a les Illes Balears.

L'àmbit geogràfic d'aplicació de l'INFOBAL se circumscriu a tot el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, tenint en compte les particularitats de l'arxipèlag balear.

L'àmbit temporal de l'INFOBAL s'estén a tots els dies de l'any i queda contínuament activat, tant en època de risc com fora d'aquesta època. La vigència de l'INFOBAL és indefinida, sens perjudici de modificacions posteriors.

1.6. Els plans d'actuació d'àmbit local

Els plans d'actuació d'àmbit local d'emergència per incendis forestals han d'establir els aspectes relatius a l'organització i el procediment d'actuació dels recursos i serveis la titularitat dels quals correspongui a l'administració local de què es tracti i els que li puguin assignar altres administracions públiques o entitats privades, a fi d'afrontar les situacions d'emergència per incendis forestals dins el seu àmbit territorial.

El Govern de les Illes Balears ha de fomentar la redacció d'aquesta planificació d'àmbit local perquè les entitats locals afectades, els municipis o els consells insulars, a iniciativa pròpia o de la Direcció General d'Emergències, elaborin el seu planejament contra el risc derivat d'incendis forestals.

Els plans d'actuació d'àmbit local s'han de redactar de conformitat amb el que estipula el punt 4.3 de la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals, seguint el que estableix el Pla territorial de les Illes Balears (PLATERBAL) en matèria de protecció civil i d'acord amb les determinacions de l'INFOBAL.

Les previsions de notificació, activació i intervenció davant els incendis forestals que es prevegin en l'àmbit local arran de l'aplicació dels plans locals corresponents han d'estar plenament integrades en les previsions establertes en aquest Pla especial.

Només s'ha d'establir una estructura pròpia i independent en les entitats locals que disposin dels recursos propis o assignats suficients per dissenyar-la, que s'ha d'activar únicament en el cas que la direcció de l'INFOBAL (en endavant DI) ho disposi, sota la responsabilitat de l'autoritat local competent.

Durant les èpoques de l'any en què es trobin activats els plans locals, la DI pot assignar a les autoritats locals les responsabilitats directes per aplicar-los en cas d'emergències i, si escau, la direcció de les actuacions previstes en el mateix Pla per afrontar els riscos derivats d'incendis forestals classificades en el Pla especial.

Són funcions bàsiques dels plans d'actuació d'àmbit local les que es descriuen a continuació:

a) Preveure l'estructura organitzativa i els procediments per a la intervenció en emergències per incendis forestals, dins el territori del municipi o l'entitat local que correspongui.

b) Establir sistemes d'articulació amb les organitzacions d'altres administracions locals incloses en el seu entorn o àmbit territorial, segons les previsions de l'INFOBAL.

c) Zonificar el territori en funció del risc i les previsible conseqüències dels incendis forestals, en concordança amb el que estableixi l'INFOBAL, delimitar àrees segons possibles requeriments d'intervenció i desplegament de mitjans i recursos, com també localitzar la infraestructura física que s'ha d'utilitzar en operacions d'emergència.

d) Preveure l'organització de grups de voluntaris locals i fomentar i promoure l'autoprotecció.

e) Catalogar els mitjans i recursos específics per posar en pràctica les activitats previstes.

1.7. Els plans d'autoprotecció

Les empreses, els nuclis de població aïllada, les urbanitzacions, les àrees recreatives, els càmpings, etc. que estiguin situats en zones de risc, com també les empreses amb finalitats d'explotació forestal, han de redactar plans d'actuació que cal desenvolupar amb els mitjans propis de què disposen per als casos d'emergència per incendis forestals que puguin afectar-los.

Els municipis, en col·laboració amb la Direcció General d'Emergències i la Direcció General de Biodiversitat, han de fomentar la redacció i l'execució d'aquests plans d'autoprotecció. El planejament municipal (plans generals d'or-

denació urbana, normes subsidiàries, etc.) ha de preveure l'exigència de redactar i implantar les actuacions previstes en el desenvolupament d'aquests plans, que han d'estar convenientment integrades en aquest Pla especial.

Són funcions bàsiques dels plans d'autoprotecció davant emergències pel risc d'incendis forestals les següents:

a) Complementar les tasques de vigilància i detecció previstes en els plans d'àmbit superior.

b) Organitzar els mitjans humans i materials disponibles, per a l'actuació en emergències per incendis forestals fins a l'arribada i la intervenció dels serveis operatius prevists en els plans d'àmbit superior.

c) Preparar la intervenció d'ajudes exteriors en cas d'emergència i garantir la possible evacuació.

La redacció d'aquests plans es considera prioritària per als àmbits amb acusada vulnerabilitat i en què la gravetat potencial dels incendis ho exigeix. Els plans parcials que pretenguin ampliar o crear nous assentaments urbans sobre zones o entorns forestals han de contenir les mesures d'autoprotecció suficients per garantir la seguretat de les persones i els béns que s'hi hagin d'establir. Correspon a les autoritats locals la competència per exigir-ne la redacció, atorgar-ne l'aprovació (amb l'informe previ de la Direcció General d'Emergències) i verificar-ne el compliment, els quals han d'incloure en els continguts com a mínim els aspectes següents:

1. Les mesures necessàries per complementar les tasques de vigilància i detecció previstes en els plans d'àmbit superior.

2. L'organització dels mitjans humans i materials disponibles, per a l'actuació en emergències per incendis forestals fins a l'arribada i la intervenció dels serveis operatius prevists en els plans d'àmbit superior.

3. La preparació de la intervenció d'ajudes exteriors en cas d'emergències i garantir la possible evacuació.

4. La implementació de mesures preventives i infraestructures de defensa contra incendis forestals.

1.8. Definicions

ACO: avió de vigilància i coordinació.

ACT: avió de càrrega en terra.

ALLUNYAMENT: trasllat de la població des de posicions exposades als incendis forestals als llocs segurs generalment poc distants, utilitzant per fer-ho els seus propis mitjans.

ALERTA: accions destinades a determinar la distribució del perill en el temps i en l'espai, l'evolució i també el previsible comportament del foc.

ÀREA TALLAFOCS: àrea de defensa.

ÀREA DE DEFENSA: superfície en la qual l'estructura de la vegetació es modifica per aconseguir una vegetació menys combustible, amb l'objectiu de detenir o controlar els incendis que hi arribin, que serveix de base per establir línies de defensa.

CCE: Centre Coordinador de l'Emergència.

CCIF: Central de Comunicacions de la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears.

CECOP (Centre de Coordinació Operativa): òrgan que es constitueix per dirigir i coordinar les accions necessàries per controlar i extingir l'emergència. És l'instrument de treball de la direcció del Pla, en què es rep la informació dels successos, situat preferentment en el SEIB-112.

CECOPAL: Centre de Coordinació Operativa de l'Administració Local.

CECOPI (Centre de Coordinació Operativa Integrat): òrgan superior de gestió de les emergències, que s'ha de constituir quan el nivell de l'emergència ho justifiqui, segons el que especifica aquest Pla (perillositat potencial nivell 3), i que està compost pel Comitè de Direcció, el Consell Assessor i el Gabinet d'Informació.

CGE 112: Centre de Gestió d'Emergències de la Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears.

CI: Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears.

CMA: Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears.

CMT: Centre Meteorològic Territorial de les Illes Balears.

CONTIGÜITAT: grau de proximitat o contacte entre els recintes urbans i els sistemes forestals. S'avalua mitjançant la longitud de perímetre comú entre terreny forestal i urbà.

COMBUSTIBILITAT: major o menor facilitat que té un vegetal per cremar, que després l'energia suficient per consumir-se i provocar la inflamació de la vegetació veïna. Capacitat del sistema forestal per mantenir i estendre el foc.

CONSCIENCIACIÓ: accions preventives destinades a informar tota la població sobre l'existència del perill i del dany que produeixen els incendis forestals a tota la comunitat.

CONFINAMENT: consisteix a refugiar la població en els seus propis domicilis.

CRM: Centre de Recepció de Mitjans.

DAA: despatx automàtic d'aeronaus.

DAMT: despatx automàtic de mitjans terrestres.

DE (direcció de l'emergència): la direcció de l'emergència ha de ser a càrrec d'un tècnic de la Direcció General d'Emergències, sota la supervisió de la DI.

DI (direcció de l'INFOBAL o direcció del Pla): és el director general d'Emergències.

DO (direcció d'operacions): ha d'estar al capdavant del CECOP quan s'hagi constituït, i per tant és el principal auxiliar de la direcció del Pla. Aquesta funció l'ha de fer un tècnic de la Direcció General d'Emergències.

DETECCIÓ: accions destinades a avisar de l'existència d'un incendi tan aviat com sigui possible des del moment en què hagi començat, amb la finalitat que els mitjans d'extinció siguin mobilitzats immediatament.

DGB: Direcció General de Biodiversitat de la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears.

DGCN: Direcció General de Conservació de la Natura del Ministeri de Medi Ambient.

DGE: Direcció General d'Emergències de la Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears.

DISPERSIÓ: grau de proximitat entre els diferents poblaments presents en els sistemes forestals. Com més dispersió, més separació entre la població.

EXTINCIÓ: conjunt d'activitats l'objectiu de les quals és reduir al mínim possible els danys ocasionats pel foc si s'inicia l'incendi. Comprèn accions per alertar del perill, detectar el foc i disposar i mobilitzar mitjans per sufocar-lo.

EVACUACIÓ: consisteix en el possible trasllat de persones que es trobin a la zona d'emergència, amb dificultats de supervivència, a un lloc segur.

FREQÜÈNCIA - CAUSALITAT: component del risc d'incendi que avalua, per a una zona determinada, la freqüència d'incendi i la perillositat de les causes (a partir de les estadístiques d'incendis).

GRAVETAT POTENCIAL: avaluació dels mitjans humans i materials necessaris per a l'extinció i, en tot cas, la protecció de persones i béns, en relació amb els efectius disponibles.

GRUPS D'ACCIÓ: es consideren grups d'acció el conjunt de mitjans humans i materials cridats a intervenir en l'emergència, amb unes accions concretes per a cada grup. Hi ha 5 grups d'acció, que són:

a) Grup de Seguretat

b) Grup d'Intervenció

c) Grup Sanitari

d) Grup de Suport Tècnic

e) Grup Logístic

INCENDI CONTROLAT: és l'incendi en què s'ha aconseguit aïllar-lo i aturar que es propagui.

INCENDI EXTINGIT: situació en la qual ja no hi ha materials en ignició, dins o fora del perímetre de l'incendi, ni és possible que es reproduïxi.

INCENDI FORESTAL: foc que es propaga sense control sobre un sistema forestal que no s'havia previst que es cremàs.

ÍNDEXS DE RISC: valors indicatius del risc d'incendi forestal en una zona.

INFLAMABILITAT: major o menor facilitat que té un vegetal per inflamar-se, en el moment de ser exposat a una radiació de calor constant. Es mesura pel temps transcorregut fins que s'emeten gasos inflamables sota l'acció d'un focus de calor constant.

INM: Institut Nacional de Meteorologia del Ministeri de Medi Ambient.

MOBILITZACIÓ: conjunt d'operacions o tasques per activar mitjans, recursos i serveis per lluitar contra incendis forestals.

OCUPACIÓ: grau de presència de la població dins el sistema forestal. S'avalua a partir de l'àrea dels edificis en superfície forestal.

PERILLOSITAT: component del risc d'incendi que integra factors de caràcter gairebé permanent a la forest, com ara la combustibilitat, el relleu, el règim estival de brises i la infraestructura viària dins els sistemes forestals.

PLATERBAL: Pla territorial de les Illes Balears en matèria d'emergències i protecció civil.

PMA (Lloc de Comandament Avançat): lloc de direcció tècnica de les tasques de control i extinció, situat a prop de l'incendi.

PREVENCIÓ: conjunt d'activitats l'objectiu de les quals és evitar que s'iniciïn els incendis i crear condicions perquè tinguin el menor desenvolupament possible. Comprèn accions per neutralitzar als agents causants i accions encaminades a modificar la combustibilitat de les masses forestals.

RISC D'INCENDI: probabilitat que es produeixi un incendi en una zona i en un interval de temps determinats.

SEIB-112: Sistema Integral de Gestió d'Emergències de les Illes Balears.

SILVICULTURA PREVENTIVA: conjunt de regles la finalitat de les quals és aconseguir estructures de massa amb menor grau de combustibilitat, és a dir, amb major resistència a la propagació del foc.

TERRENY FORESTAL: tota superfície coberta d'espècies arbòries, arbustives, de mates o herbàcies d'origen natural o procedents de sembra o plantació, no susceptibles de cultiu agrícola, i que compleixen o poden complir fun-

cions ecològiques, de protecció, de producció, paisatgístiques o recreatives. Així mateix, es consideren forests o terrenys forestals:

- Els enclavaments forestals en terrenys agrícoles.
- Els terrenys que, encara que tenen els requisits assenyalats anteriorment, queden adscrits a la finalitat de ser transformats en un futur en terrenys forestals.
- Els terrenys erms i aquells en què l'activitat agrària ha estat abandonada per un termini superior a deu anys, que estan situats en els límits de les forests o terrenys forestals, o que no hi estan situats però han adquirit durant aquest període signes inequívocs d'estat forestal, o són susceptibles de destinació forestal.
- Les pistes i els camins forestals.

VALOR AMBIENTAL: valor que assigna la societat als ecosistemes. Integra el valor ecològic (béns públics que no s'utilitzen) i el recreatiu (béns públics que generen els sistemes forestals: àrees d'esbarjo i oferta d'entorn rural).

VALOR DE REPOSICIÓ: estimació del cost que tindria per a la societat recuperar un sistema forestal cremat.

VALOR PRODUCTIU DELS SISTEMES FORESTALS: estimació del preu de la superfície forestal. Es valoren tots els béns que produeixen els sistemes forestals i que tenen preu de mercat.

VULNERABILITAT: grau de pèrdues o danys que poden sofrir, davant un incendi forestal, la població, els béns i el medi ambient.

III PGDCIF: III Pla general de defensa contra incendis forestals a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

DOCUMENT 2. INFORMACIÓ TERRITORIAL I ANÀLISI DEL RISC

INTRODUCCIÓ

La informació continguda en aquest document ha estat transcrita del III Pla general de defensa contra incendis forestals a les Illes Balears (en endavant PGDCIF), elaborat per la Conselleria de Medi Ambient.

Aquest treball indica que la comunitat autònoma de les Illes Balears consta de 194 illes i illots, dels quals destaquen Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera i Cabrera, que abasten una extensió superficial de 499.872 hectàrees.

El 42% de la superfície geogràfica balear (209.287 hectàrees) correspon a sistemes forestals. El 67% d'aquesta superfície (140.022 hectàrees) pot considerar-se com a bosc més o menys dens. 69.265 hectàrees estan ocupades per sistemes forestals de mates i herbes. Els cultius s'estenen sobre el 52% (260.204,65 hectàrees) de la superfície de la comunitat. La resta dels sistemes (urbans, zones industrials, làmines d'aigua...) ocupen el 6% de la superfície (30.380,27 hectàrees).

L'annex VIII.1, Mapa de sistemes forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, mostra la classificació per sistemes de les tesselles del Mapa de cultius i aprofitaments (MCA), amb les superfícies corresponents.

A l'efecte d'analitzar detalladament tota la informació sobre el risc d'incendis forestals a la comunitat autònoma de les Illes Balears, se n'ha distribuït la superfície en set comarques forestals, tal com reflecteix l'annex VIII.11, Mapa de prioritat dels plans comarcals.

2.1. IDENTIFICACIÓ DELS SISTEMES FORESTALS

La identificació dels sistemes forestals es fa considerant els elements més conspicus que els caracteritzen i que s'agrupen en quatre subsistemes.

2.1.1. SUBSISTEMA FISICONATURAL

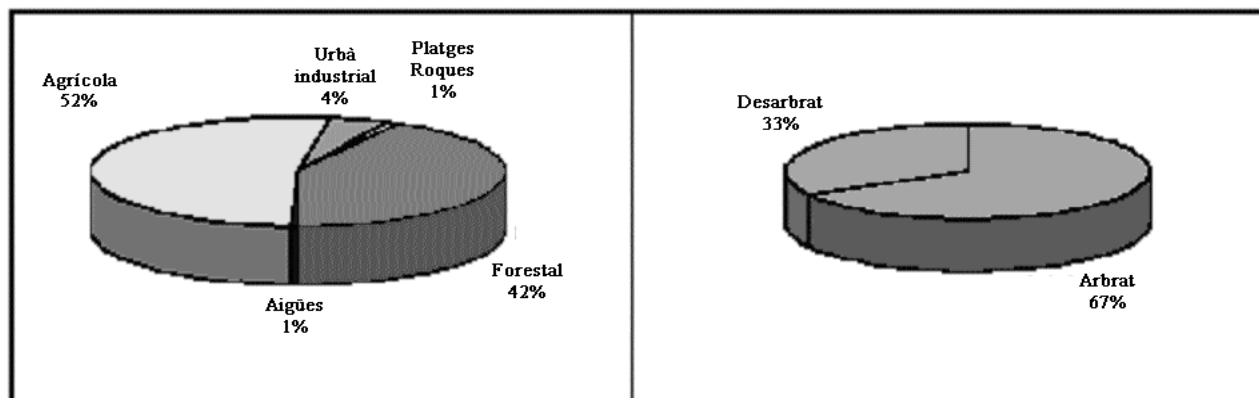
2.1.1.1. VEGETACIÓ

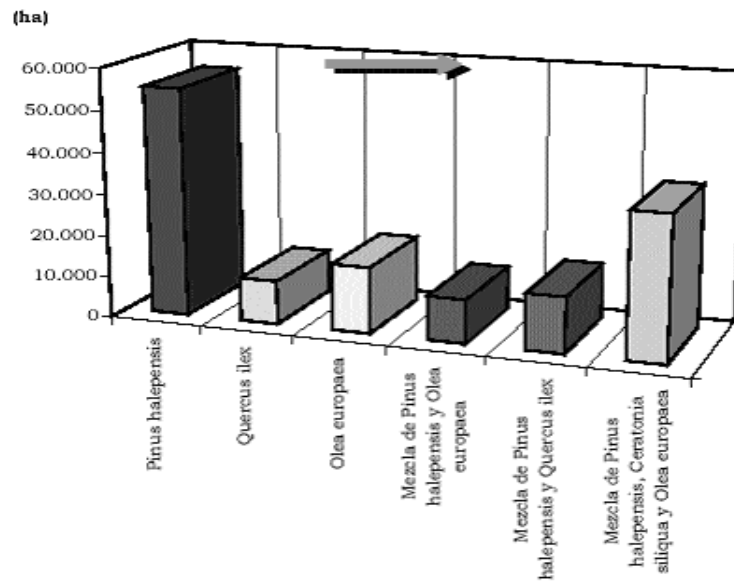
El PGDCIF, basant-se en la interpretació del Mapa de cultius i aprofitaments, i amb la informació obtinguda a partir de l'Inventari forestal nacional, identifica dotze tipus de sistemes a la comunitat, dels quals 8 són sistemes forestals, 1 sistema agrícola, 1 sistema urbà, 1 sistema aquàtic i 1 sistema de platges i roques, amb l'extensió territorial següent:

NÚM.	SISTEMA	SUPERFÍCIE (ha)
1	Pinus halepensis	55.005,93
2	Quercus ilex	10.475,46
3	Olea europaea	15.988,44
4	Mescla de Pinus halepensis i Olea europaea	10.502,92
5	Mescla de Pinus halepensis i Quercus ilex	13.456,33
	Mescla de Pinus halepensis, Ceratonia siliqua i Olea europaea	34.593,36
7	Matolls	56.459,37
8	Pasturatges	12.805,88
9	Cultius	260.204,65
10	Urbà, industrial i altres	22.023,96
11	Rius, embassaments, albuferes i altres làmines d'aigua	2.582,16
12	Platges, roques...	5.774,15
	TOTS	499.872,61

L'annex VIII.1 exposa, detalladament, la classificació per sistemes de les tesselles del Mapa de cultius i aprofitaments (MCA), amb les superfícies corresponents.

Els sistemes forestals ocupen 209.287,68 ha, xifra que suposa el 42% de la superfície de la comunitat. D'aquesta superfície, el 67% (140.022,44 ha) correspon a sistemes arbrats, mentre que el 33% restant (69.265,25 ha) el constitueixen sistemes desarbrats. Els cultius s'estenen sobre el 52% (260.204,65 ha) de la superfície de la comunitat. La resta dels sistemes (urbans, zones industrials, làmines d'aigua...) ocupen el 6% de la superfície (30.380,27 ha).

SISTEMES FORESTALS ARBRATS

2.1.1.2. ELS SISTEMES FORESTALS ARBRATS

El 39% de la superfície forestal arbrada (55.005 ha) està ocupada amb el *Pinus halepensis* com a única espècie dominant i barrejada amb altres espècies, com ara l'*Olea europaea*, el *Quercus ilex* i la *Ceratonia siliqua*, que cobreixen el 29% (58.553 ha). Per tant, és l'espècie forestal arbrada més representativa del territori balear.

L'*Olea europaea* domina en solitari en 15.988 ha, xifra que representa l'11% de la superfície forestal arbrada, i el *Quercus ilex* en 10.475 ha (7%).

Per comarques i en termes absoluts, la serra de Tramuntana, amb el 23%, Menorca i la zona centre sud, amb el 20% cada una, Eivissa amb el 15% i Calvià amb l'11% són les comarques que aporten major superfície forestal al total de la superfície forestal balear.

En termes relatius, la serra Tramuntana és la comarca que presenta major percentatge de superfície forestal, amb el 67% de la superfície geogràfica. La segueixen Calvià, en què els sistemes forestals s'estenen sobre el 62% del total de la superfície, Menorca, amb el 59%, Artà amb el 51% i Eivissa amb el 47%.

La zona centre sud, amb el 23%, i Manacor, amb el 22%, són les comarques que presenten menor percentatge de superfície forestal.

NÚM.	SISTEMA	DISTRIBUCIÓ DE SUPERFÍCIE PER COMARCA (ha)							TOTAL
		SERRA DE TRAMUNTANA	ARTÀ	EIVISSA	MANACOR	CALVIÀ	MENORCA	ZONA CENTRE SUD	
1	Pinus halapensis	8.692,94	2.117,38	16.468,06	1.547,43	11.389,08	5.581,96	9.209,07	55.005,93
2	Quercus ilex	5.405,11	17,51			1.816,14	3.040,84	195,85	10.475,46
3	Olea europaea	185,50	418,86	102,21	2.244,29	429,65	3.605,61	9.002,32	15.988,44
4	Mescla de Pinus halapensis i Olea europaea	177,84	646,46	321,55	591,11	71,17	202,01	8.492,78	10.502,92
5	Mescla de Pinus halapensis i Quercus ilex	4.878,27	210,10		51,90	2.322,60	4.340,12	1.653,34	13.456,33
6	Mescla de Pinus halapensis, Ceratonia siliqua i Olea europaea	8.669,93	2.028,94	9.351,07	3.030,90	3.087,40	1.724,53	6.700,57	34.593,36
7	Matolls	20.474,57	6.842,24	4.475,57	3.806,97	4.764,11	10.750,76	5.345,14	56.459,37
8	Pasturatges	328,44	12,87	247,66	18,17	38,60	11.981,04	179,09	12.805,88
9	Cultius	20.979,96	10.660,00	30.232,73	38.390,77	11.081,91	23.005,42	125.853,85	260.204,65
10	Urbà, industrial i altres	2.090,40	494,69	3.183,94	860,94	3.474,72	4.639,49	7.279,71	22.023,89
11	Rius, embassaments, albuferes i altres làmines d'aigua	112,16	352,87		86,65			2.030,55	2.582,23
12	Platges, roques	443,91	459,65	855,11	647,97	283,00	807,76	2.276,75	5.774,15
	TOTAL SISTEMES FORESTALS	48.812,61	12.294,37	30.966,12	11.290,77	23.918,76	41.226,88	40.778,17	209.287,68
	TOTAL SISTEMES AGRÍCOLES	20.979,96	10.660,00	30.232,73	38.390,77	11.081,91	23.005,42	125.853,85	260.204,65
	TOTAL SISTEMES URBANS I INDUSTRIALS	2.090,40	494,69	3.183,94	860,94	3.474,72	4.639,49	7.279,71	22.023,89
	TOTAL SISTEMES AQUÀTICS	112,16	0,00	352,87	0,00	0,00	86,65	2.030,55	2.582,23
	TOTAL SISTEMES DE ROQUES, PLATGES	443,91	459,65	855,11	647,97	283,00	807,76	2.276,75	5.774,15
	SUPERFÍCIE GEOGRÀFICA	72.439,04	23.908,72	65.590,78	51.190,45	38.758,39	69.766,20	178.219,04	499.872,61

2.1.1.3. FAUNA I FLORA

Tant la fauna com la flora de les Illes Balears destaquen per la seva biodiversitat i per l'alt valor ecològic. Encara subsisteixen en aquest arxipèlag àrees naturals d'excepteional interès, dins els conjunts insulars de la Mediterrània occidental.

Encara que no és competència de l'INFOBAL presentar un inventari complet de la fauna i flora de les Illes Balears, la identificació dels sistemes forestals comporta fer una ressenya del que més destaca d'aquests elements de la biocenosi. D'aquesta manera es dona la informació per illes.

Mallorca: als penya-segats de les serres s'estableixen les colònies d'aus marines (corb marí, gavina) i els ocells rapaços (voltor negre, falcó marí, àguila peixatera). Hi abunden els endemismes vegetals, sobretot a la costa nord. Alguns sectors de la badia d'Alcúdia conserven interessants comunitats zoobotàniques de tipus dunar. La llacuna des Salobrar té molta importància en el pas de limicoles, per la colònia de camallargs (l'avisador) i altres aspectes com el fet de ser una de les dues localitats espanyoles on ha criat el mussol emigrant. A l'aiguamoll de s'Albufera hi crien el suís, l'arpella vulgar i altres aus palustres més comunes. Cal destacar, per la seva entitat demogràfica, la població de boscarla mostatxada.

La vegetació típica de la costa va ser el savinar. A la badia d'Alcúdia el ginebró substitueix la savina. Actualment el bosc mallorquí més abundant és el pinar, des de la costa fins a la muntanya. Hi ha trams costaners amb bones mostres d'aquesta coberta, sobre la garriga mediterrània de romaní i bruc.

La vegetació potencial de l'interior de l'illa és la màquia o l'ullastre. Aquesta és la terra de les tortugues terrestres, el sebellí, el busqueret de cap negre, el calàpet verd, la llebre i la perdiu, a més de l'espècie més important des del punt de vista ecològic i econòmic, el conill, que es caça a l'arxipèlag amb l'eficient raça del ca eivissenc.

Gran part del pla està conreat. És freqüent l'arbrat sobre el cultiu: garrovers, albercoquers i ametllers.

A les zones més plujoses del pla i a la muntanya el bosc és un alzinar amb alguns endemismes i amb abundància de plantes bulboses, entre d'altres el *Cyclamen balearicum*. Aquí abunden la geneta i el mart, els tudons i els tords. L'alzinar s'ha degradat en moltes zones i ha donat pas a un estadi de màquia, garriga o a un dens pasturatge de càrritx, graminia alta de fulles tallants.

Entre els endemismes presents a Mallorca hi ha des de caragols de gran talla fins al ferreret (*Alytes muletensis*), o espècies vegetals com la *Brassica balearica*, l'*Helichrysum lamarckii*, la *Globularia cambessedessi* o l'*Hippocrepis balearica*.

Menorca: a la més septentrional i oriental de les Illes Balears hi ha, després de la forta pressió exercida per l'home, importants alzinars, màquies i algun rodal de savines. El pinar ha ocupat grans extensions de màquies alterades. L'economia rural de Menorca és pastoral, la qual cosa, unida a la constitució del terreny, origina un paisatge en mosaic, de boscs, pastures, parets i tanques de vegetació espontània, principalment d'ullastre.

Les comunitats vegetals de l'illa varien en funció de l'orientació i les diversitats microclimàtiques. Al nord les plantes s'adapten a l'acció de la Tramuntana i adquireixen formes encoixinades. En aquesta zona abunden els endemismes. Als barrancs del migjorn, torrents encaixonats espectacularment a la zona meridional, la vegetació és higròfila i es manté verda tot l'any. Les zones humides (albufera des Grau i petits aiguamolls de les cales) solen ser obertes, amb la franja corresponent de joncs i carritxars. A Son Bou, al sud, hi ha un bon conjunt dunar i un extens aiguamoll eutròfic cobert pel càrritx.

Quant a la fauna, des del punt de vista endèmic, a més de les sargantanes, Menorca comparteix amb Mallorca una subespècie de calàpet verd. Una altra espècie introduïda és la sargantana mora. Completen l'herpetofauna dos amfibis: el granot verd i el granot arbori i vuit rèptils. Destaca l'abundància de calàpets.

L'avifauna està representada per la milana reial, l'esperver, l'arpellot o el xoriguer. Entre les aus marines destaquen el corb marí, el virot i la gavina.

El mart, la rata cellarda o la musaranya de jardí són part dels mamífers presents a l'illa.

Illes Pitiüses: Eivissa, Formentera i els abundants illots que les envolten formen el grup de les Pitiüses. L'aridesa és aquí el factor ecològic fonamental. La vegetació arbòria més estesa és el pinar de pi blanc, però l'arbre més característic és la savina. Les màquies són menys denses i feraces que en altres localitats baleariques; estepes, romanis, brucs i escassos llentiscles poblen els vessants, delimitats per farigolers. El garballó és una espècie escassa, a pesar que el clima el podria afavorir. La costa rocosa presenta alguns endemismes. Els conjunts dunars del sud de l'illa i Formentera són extraordinaris, en què abunden el borró i altres graminies.

La fauna d'aquestes illes no és espectacular. Abunda la sargantana de les Pitiüses, entre la qual destaca l'espècie endèmica *Podarcis pityusensis* i els invertibrats, especialment caragols i alguns coleòpters. Els ofidis són inexistent i els amfibis escassos. Entre els mamífers destaquen l'erició clar i el conill,

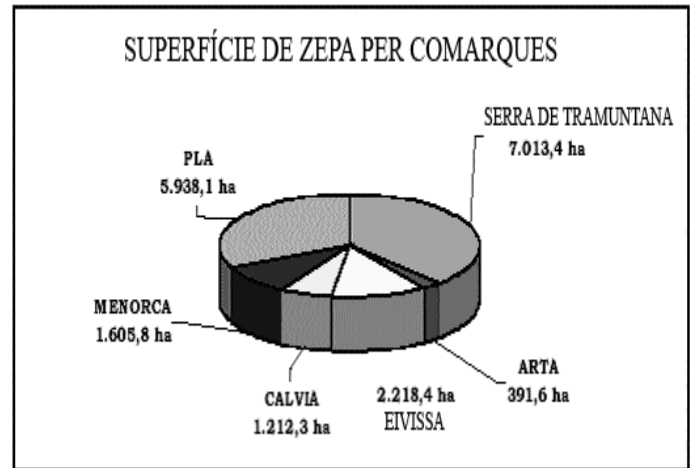
com també la musaranya comuna. La rata cellarda es presenta a Formentera i la geneta a Eivissa. El més notable i valuós de l'avifauna pitiüsa és, a més del soterí, les colònies d'aus marines: la gavina roja, la baldriga, la noneta i el corb marí, a part de les del falcó marí.

Cabrera: a Cabrera es coneixen fins a un total de 454 espècies de vegetals superiors, de les quals 17 es consideren endemismes, com és el cas de la peònia, l'estepa joana o el ciclamen. La importància zoològica de Cabrera pot equiparar-se a la botànica. Cal destacar-ne la sargantana balear, un dels darrers vertebrats endèmics de Illes Balears, el dragó o la tortuga careta. La comunitat ornítica és rica en espècies incloses en la Llista vermella dels vertebrats d'Espanya, en la qual apareix el falcó pelegrí. Com a fauna de mar i terra destaca la presència del virot i de la baldriga, la noneta, el corb marí, la gavina i la gavina roja, el falcó marí o l'àguila peixatera.

La vegetació potencial dels vessants ombrívols de l'illa és la garriga d'ullastres amb algun ginebró. Un frondós pinar de pi blanc recobreix la meitat septentrional de Cabrera, i la resta està coberta de diversos tipus de garriga. Devora la costa hi creix una vegetació condicionada per la sal. En un racó ombrívol del nord apareix una boixeda integrada pel boix de les Illes Balears.

Dragonera: l'illa de Dragonera, amb alguns boscs de pi blanc, garballons i llentiscles, té la major colònia de falcons marins, a més de gavines, corbs marins, baldrigues i nonetes.

Cal destacar les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA), que s'estenen a les Illes Balears sobre un total de 18.379,6 ha.

La serra de Tramuntana és la comarca que aporta major superfície de ZEPA al conjunt balear, ja que el 38% de la superfície amb aquest atribut pertany a aquesta comarca.

La segueixen la zona centre sud, amb el 32%, Eivissa, amb el 12%, Menorca, amb el 9%, i Calvià, amb el 7%. Artà, amb el 2%, tot just aporta superfície d'especial protecció per a les aus.

2.1.1.4. SÒL

Des del punt de vista geològic, l'arxipèlag balear presenta diferents característiques en funció de la seva situació geogràfica.

L'illa de Menorca queda dividida, des del punt de vista geològic, en dues meitats: una de meridional àmplia, plana i suaument inclinada cap al sud, formada per terrenys del Miocè superior; i una altra de septentrional, molt accidentada, formada per pujols paleozoics de fins a 200 metres d'altura i per altiplans mesozoics limitats per esquerdes rocoses. La potencialitat de l'illa respon a un alzinar, que en degradar-se deixa pas a una màquia dominada per ullastres i aladerns.

L'illa de Mallorca presenta tres unitats ben definides, tant estructuralment com geomorfològicament: la serra nord, amb predomini de materials calcaris, conglomerats, calcàries detrítiques i margues; la depressió central, dominada per materials quaternaris; la serra de llevant, formada per materials margosos i margocalcaris juràssics i cretacs. La vegetació potencial correspon en línies generals a un alzinar, que moltes vegades ha estat destruït per les activitats antròpiques, que presenta actualment etapes de substitució, màquies o farigolers.

Les Pitiüses, malgrat la reduïda dimensió que tenen, presenten una geolo-

gia complexa i variada. Els afloraments més antics d'Eivissa són triàsics (dolomies i calcàries dolomítiques), i també hi ha margues bigarrades de diferents tonalitats. El Cretaci inferior i superior té bona representació en el SSO, el SE i el NE de l'illa. Del Terciari afloren materials del Miocè inferior i mitjà. Els dipòsits quaternaris també tenen una bona representació: conglomerats al llarg de la costa d'Eivissa i plaques de marès, i crosta calcària a Formentera. La vegetació potencial de l'àrea correspon a un savinar ric en pi blanc. L'estrat arbustiu l'integren espècies com el coscoll, el llentiscle, nombroses bardisses, etc.

Des del punt de vista edafològic, l'arxipèlag balear presenta els ordres de sòls següents, segons el sistema de classificació americà USDA:

Entisòls: presents en vessants molt erosionats i zones muntanyenques nues, amb sòls de poca profunditat, en dunes recents a la costa i en dipòsits de tàlvegs i rierols.

Inceptisòls: formats sobre els dipòsits quaternaris que han evolucionat ràpidament, procedents de terra rossa erosionada i acumulats a les principals valls i planes del sud-est.

Mol·lisòls: presents en vessants a la mar i zones altes més humides, formats sobre calcàries terciàries en haver-se erosionat la terra rossa.

Aridisòls: formats a partir de margues guixenques del Triàsic, que les enriqueixen en sals.

Alfisòls: procedents de terra rossa poc erosionada, segons que es tracti siguin de sòls brunificats o no.

CLIMA

El clima és un element del biòtop que exerceix una gran influència sobre l'inici i el desenvolupament dels incendis forestals.

El PGDCIF interpreta el clima mitjançant els indicadors següents: temperatura mitjana diària, humitat relativa mitjana diària i orientació i mòdul del vent més freqüent. Aquests indicadors es reforcen amb les dades referents a distribució de llamps i intensitat de brises estivals.

Amb la finalitat de centrar l'estudi de les condicions meteorològiques per a les circumstàncies més desfavorables des del punt de vista dels incendis forestals, el PGDCIF considera el territori balear dividit en set zones meteorològicament homogènies, i assigna a cada una les variables meteorològiques corresponents al dia de l'any amb major nombre d'incendis. S'entén que en aquest dia concorren les circumstàncies més desfavorables en cas que s'origini un incendi.

Dins el període 1988-1997, s'observa que és el 5 d'agost de 1993 el dia del període en què es van registrar més incendis, i l'agost el mes de major sinistralitat, amb 310 incendis.

A partir de les dades subministrades pel Centre Meteorològic de Balears del període 1987-1996, corresponents a les estacions meteorològiques situades en les diferents zones, és possible obtenir la temperatura mitjana diària i la humitat relativa mitjana diària, referides al mes d'agost d'aquests anys, i resulten els valors mitjans següents:

REGIÓ METEOROLÒGICA	TEMPERATURA MITJANA (°C)	HUMITAT RELATIVA MITJANA (%)
1	25,97	67,00
2	25,60	65,90
3	24,75	72,00
4	25,80	71,50
5	26,90	65,90
6	26,32	71,00
7	26,11	65,90

A continuació es consideren les condicions de vent que caracteritzen cada una de les regions meteorològiques de les Illes Balears.

Segons les estadístiques d'incendis, són els vents del SO els que major nombre d'incendis han provocat (45%), seguits pels del NO (17%). Aquests darrers vents, els vents del nord-oest, són els que han provocat major superfície mitjana cremada (56 ha/incendi). A partir de les dades diàries de vent proporcionades pel Centre Meteorològic de Balears es va estimar la velocitat mitjana del vent per a cada regió, com també l'orientació, per al període d'anys considerat (1987-1996), que es refereix sempre a la data assenyalada com el mes amb major nombre d'incendis (agost). Les estacions considerades registraven, a més de les dades corresponents a la velocitat, la freqüència (%) de vents de N, NE, E, SE, S, SO, O, NO i la calma, segons el quadre següent:

REGIÓ	Velocitat mitjana (km/h)	F r e q ü è n c i a (%)								
		N	NE	E	SE	S	SO	O	NO	Calma
REGIÓ 1	15,50	14	20	15	9	19	12	5	3	9
REGIÓ 2	12,30	23	4	19	13,5	4	8,5	25	1,5	1,5
REGIÓ 3	12,90	23	4	19	13,5	4	8,5	25	1,5	1,5
REGIÓ 4	6,40	6	13	6	2	23	23	3	2	23
REGIÓ 5	12,30	23	4	19	13,5	4	8,5	25	1,5	1,5
REGIÓ 6	12,90	4	15	36	9	8	14	3	2	9
REGIÓ 7	12,30	23	4	19	13,5	4	8,5	25	1,5	1,5

El PGDCIF incorpora la distribució de llamps a les Illes Balears, informació proporcionada pel Centre Meteorològic d'aquesta comunitat, que és molt important en matèria d'incendis forestals.

Des de 1992 l'Institut Nacional de Meteorologia (INM) disposa d'una xarxa de detecció de descàrregues elèctriques atmosfèriques capaç de detectar, amb bastant precisió, llamps a una distància de 350 km, que pot arribar, en determinats casos, fins als 1.000 km. Per processar aquesta informació l'ordinador emprava un mètode de triangulació entre els dos sensors (radiogoniòmetres) necessaris per localitzar el lloc exacte de la descàrrega i el llamp.

Les dades que es presenten corresponen al període comprès entre juliol de 1994 i gener de 1998. Algunes qüestions referents a aquestes dades s'han de tenir en compte:

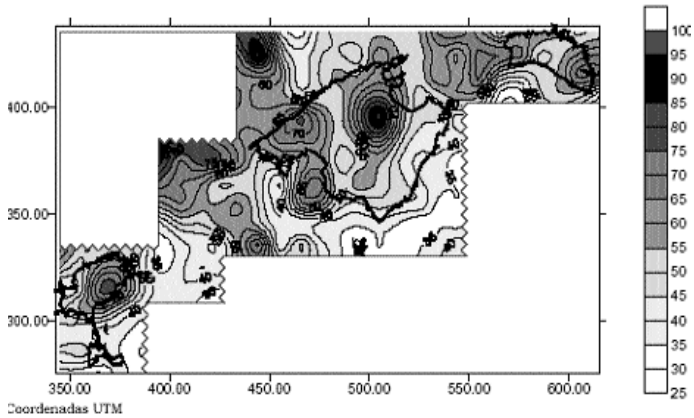
- Aquesta informació es refereix a descàrregues a terra, per la qual cosa no es consideren les descàrregues dins els núvols.

- La precisió en la localització dels llamps és d'uns 2-3 km, fet que no afecta de manera significativa l'estudi general, ja que es compensen uns errors amb uns altres.

El gràfic següent mostra el nombre mitjà anual de llamps registrats per cada 100 km².

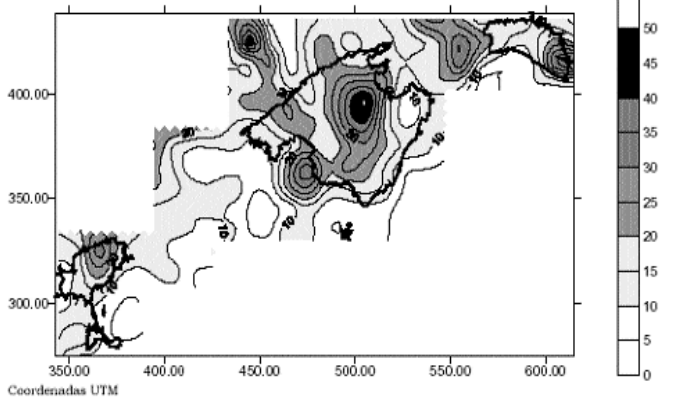
Es pot observar que hi ha màximes concentracions de llamps a l'interior de les tres illes, a causa de la formació de tempestes per escalfament diürn i convergència de la brisa marina, cosa que succeeix especialment a l'estiu entre les 12 i les 18 hores. Hi ha un màxim notable a Mallorca entre les localitats d'Inca, sa Pobla i Santa Margalida per aquesta causa. També la zona d'Esporles, Valldemossa i en general la part occidental de Mallorca presenta un màxim que es deu principalment a les tempestes de tardor formades per l'ascens a què es veuen sotmeses les masses d'aire procedents de l'oest quan es troben amb la serra de Tramuntana. Per contra, la franja sud oriental de Mallorca mostra mínims d'activitat tempestuosa.

NOMBRE MITJÀ ANUAL DE LLAMPS PER CADA 100 KM²

El gràfic següent mostra la distribució de llamps a l'estiu, en què es pot apreciar una distribució semblant al total anual a l'interior de les illes, però no a les costes ni a les zones marítimes, on ara predominen els mínims d'activitat tempestuosa.

NOMBRE MITJÀ ANUAL DE LLAMPS PER CADA 100 KM² A L'ESTIU (JUNY, JULIOL I AGOST)

La intensitat de les brises estivals influeix directament en el desenvolupament de l'incendi forestal, de manera que a més intensitat el desenvolupament de l'incendi pot ser major. Aquesta informació s'ha incorporat a la base de dades del PGDCIF mitjançant digitalització. S'hi observa que únicament l'illa de Mallorca es veu afectada per aquest fenomen.

La intensitat de les brises estivals s'ha territorialitzat a les Illes Balears segons la classificació següent:

2.1.2. SUBSISTEMA SOCIOECONÒMIC

El subsistema socioeconòmic recull l'organització socioeconòmica de l'ecosistema per mitjà d'indicadors corresponents a població, economia i ocupació.

A aquest efecte, es dona informació sobre la població de la comunitat autònoma de les Illes Balears, l'estructura i l'evolució d'aquesta població. L'anàlisi de les diferents branques d'activitat i, per tant, l'ocupació generada, proporciona informació sobre els factors que constitueixen l'economia d'aquesta comunitat.

Població i estructura de la població

A partir de les dades extretes de la publicació Dades Balears de la Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears, obtenim la informació que s'exposa a continuació.

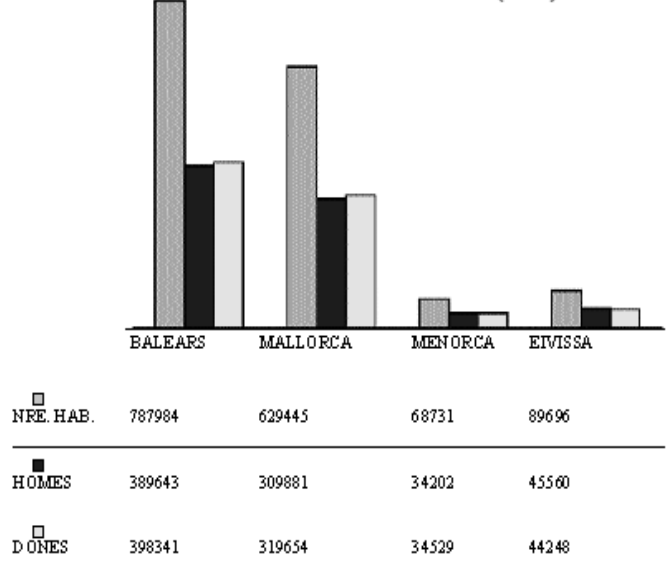
La comunitat autònoma de les Illes Balears presenta una població de 787.984 habitants, dels quals 629.445 (80%), són a Mallorca, 68.731 (9%) a Menorca i 89.696 (11%) a Eivissa/Formentera.

La densitat de població igual a 157 hab/km² situa la comunitat autònoma de les Illes Balears entre les comunitats més poblades d'Espanya. Això sense considerar l'elevat nombre de visitants que durant tot l'any, i sobretot en època estival, hi ha en el territori balear.

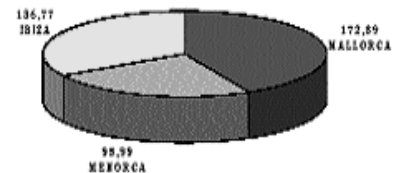
Tal com s'aprecia en els mapes adjunts, determinats municipis de les Illes Balears presenten una densitat municipal per població de fet similar als municipis més poblats d'Espanya, com succeeix en determinades àrees urbanes.

La distribució de la població, entre homes i dones, com també les densitats de població (hab/km²) varia d'una illa a una altra. Mallorca és l'illa que presenta major densitat de població, amb 173 hab/km², seguida d'Eivissa, amb 137 hab/km², i Menorca, amb 96 hab/km².

POBLACIO DE DRET A LA C.A.I.B. (1995)

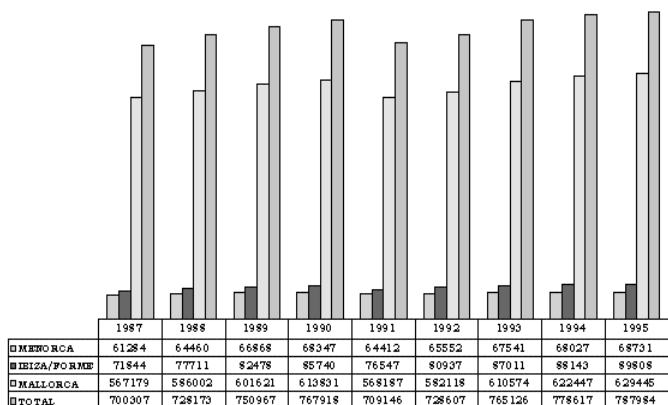
DENSITAT DE POBLACIÓ (hab./km²) A LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (1995)

L'anàlisi de l'evolució de la població de dret s'aborda considerant les dades del nombre d'habitants corresponents al període 1987-1995. Per al total de les illes s'observa una variació demogràfica del 12,52% al llarg dels 9 anys considerats. Eivissa i Formentera presenten el major augment, amb un 25%, sobre la població existent el 1987, seguida de Menorca, amb un 12,15%, i Mallorca, en darrer lloc amb un 10,98%.

La gràfica següent il·lustra aquesta variació al llarg del període considerat.

POBLACIÓ DE DRET EVOLUCIÓ 1987-1995

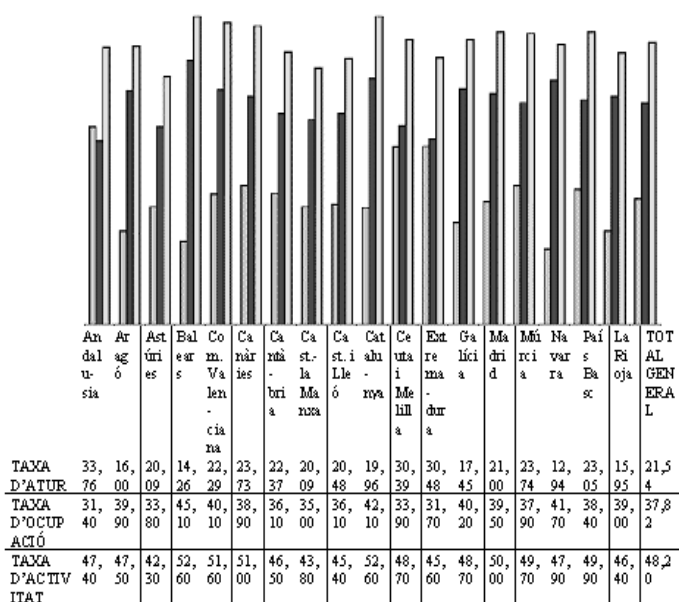
Economia i ocupació

El PGDCIF interpreta l'economia i l'ocupació mitjançant els indicadors següents:

- Població activa. Conjunt de persones que subministren mà d'obra disponible per a la producció de béns i serveis econòmics. És la suma de la població ocupada i la població en atur. La primera és el conjunt de persones de 16 anys i més que treballen.
- Taxa d'activitat. Coeficient entre la població activa i la població de 16 anys i més multiplicada per 100.
- Taxa d'ocupació. Coeficient entre la població ocupada i la població de 16 anys i més multiplicada per 100.
- Taxa d'atur. Coeficient entre la població en atur i la població activa multiplicada per 100.

La gràfica següent mostra el mercat d'ocupació, interpretat en les taxes definides abans, per a totes les comunitats autònomes.

MERCAT DE TREBALL PER COMUNITATS AUTÒNOMES (1995)

Comparant els valors obtinguts per a les Illes Balears amb els de la resta d'Espanya, observem que la comunitat autònoma de les Illes Balears presenta,

al costat de Catalunya, la major taxa d'activitat, un 52,60%, enfront del 48,20% de mitjana nacional. El mateix succeeix amb la taxa d'ocupació, amb un 45,10%, enfront del 37,82% d'Espanya.

Analitzant amb més detall l'economia d'aquesta comunitat, el PGDCIF aborda l'estudi de l'evolució de la població activa ocupada per sectors econòmics, des de 1987 fins a 1995.

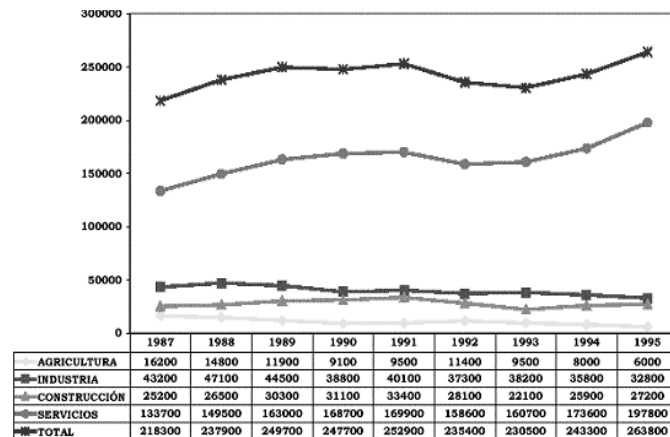
Sumant l'ocupació generada pels sectors de l'agricultura, la indústria, la construcció i els serveis, observem que es passa d'un total de 218.300 persones ocupades el 1987 a 263.800 el 1995, la qual cosa suposa un increment de gairebé el 21%.

Pel que fa als diferents sectors, observem un decreixement al llarg d'aquest període, tant en agricultura (-63%), com en indústria (-24%). El sector de la construcció presenta un augment del 8%, i el sector de serveis és el que ha sofert una evolució més positiva, amb un 48% d'augment pel que fa a 1987, a pesar de l'aturada experimentada el 1992, generalitzable, d'altra banda, a tota l'economia.

Per tant, pel que fa a l'activitat econòmica, podem concloure que a la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha produït una forta terciarització, afavorida pel despoblament d'explotacions agràries i el fort impuls experimentat pel turisme.

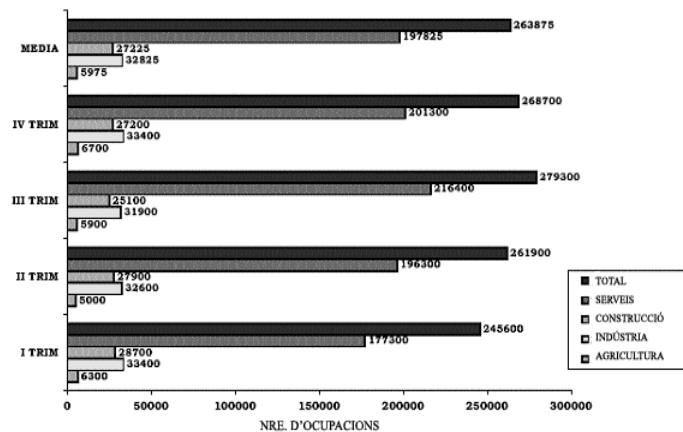
La gràfica següent il·lustra aquests aspectes.

POBLACIÓ ACTIVA OCUPADA PER SECTORS ECONÒMICS EVOLUCIÓ 1987-1995

L'evolució experimentada pels diferents sectors econòmics al llarg de l'any, dividint-lo en quatre trimestres, es reflecteix en la gràfica que hi ha a continuació.

POBLACIÓ ACTIVA OCUPADA PER SECTORS ECONÒMICS DISTRIBUCIÓ PER TRIMESTRES (1995)

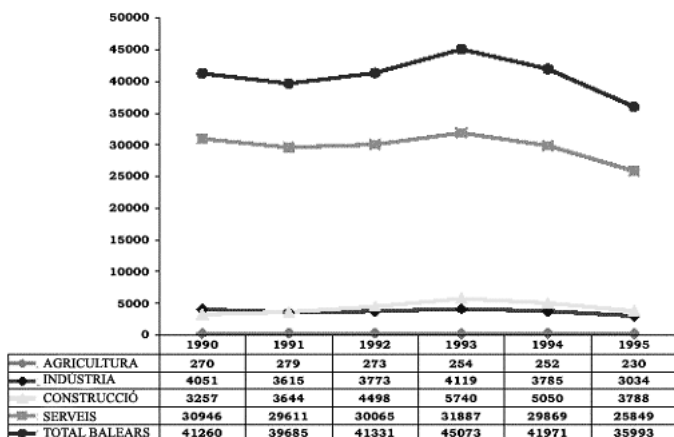

Com es podia esperar, el sector que major nombre d'ocupacions genera és el dels serveis, que evidentment arriba al punt màxim durant els mesos corres-

ponents a l'estiu, quan major aflluència de turistes hi ha a les illes.

Com a contrapunt del que s'ha exposat, l'evolució de l'atur, per sectors econòmics, en el període comprès entre 1990 i 1995, permet observar una disminució en tots els sectors, i el decreixement és del 14,24% per al total de les Illes Balears.

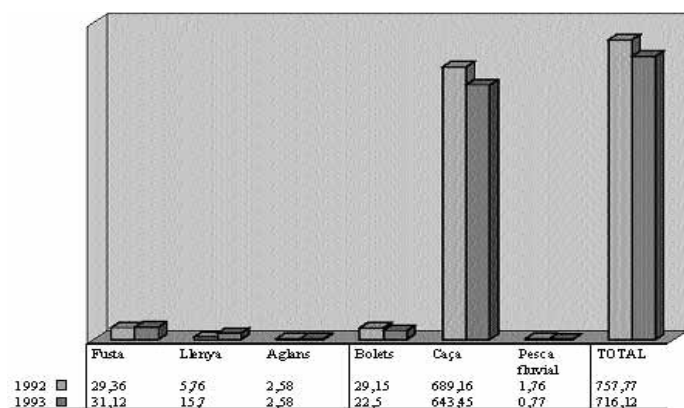
DESOCUPACIÓ MITJANA MENSUAL PER SECTORS ECONÒMICS EVOLUCIÓ 1990-1995

Dins el sector primari —agricultura, ramaderia i forestal—, el PGDCIF incorpora una anàlisi de la producció d'aquesta darrera activitat.

Es disposa de dades referents als anys 1992 i 1993, desglossades en produccions de fusta, llenyes, aglans, bolets, caça i pesca fluvial. La producció total a les Illes Balears presenta un decreixement del 5,90%. Com a dada significativa, direm que la caça és l'activitat més representativa d'aquest sector, ja que gairebé un 90% del total de la producció forestal prové de l'activitat cinegètica, tal com mostra el gràfic següent:

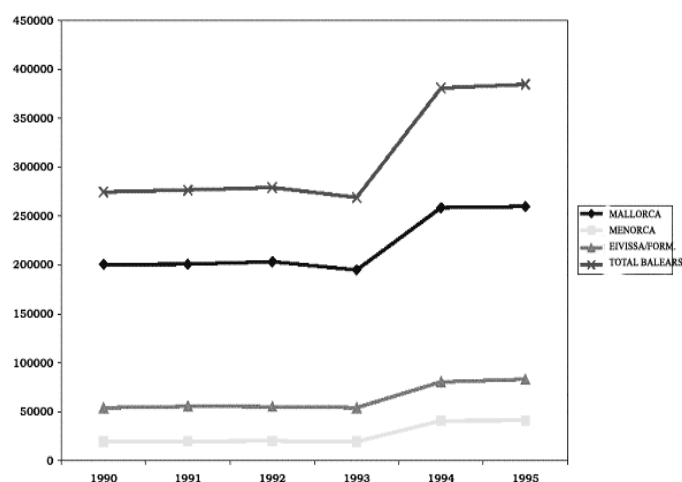
VALOR DE LA PRODUCCIÓ FORESTAL (millions pts)

Com ja s'ha comentat, el sector de serveis a les Illes Balears es constitueix com la branca d'activitat més significativa en l'economia d'aquesta comunitat. Gràcies a la privilegiada situació geogràfica que tenen, com també el clima benigne, aquestes illes atreuen anualment un important nombre de turistes, tant espanyols com estrangers. Per aquest motiu les Illes Balears posseeixen una infraestructura capaç d'atendre una demanda que, any rere any, va en augment.

La comunitat autònoma de les Illes Balears es va adaptant a una demanda turística creixent, com podem veure en la gràfica següent, que mostra la capacitat d'allotjament de les illes, expressada en nombre de places disponibles.

CAPACITAT D'ALLOTJAMENT (NOMBRE DE PLACES)

Finalment, cal fer esment de la despesa total, per part dels turistes, en matèria d'allotjament per a l'any 1995: 641.164.792.000 pta, que suposen un 9,63% d'augment pel que fa a l'any anterior.

2.1.3. SUBSISTEMA D'INFRAESTRUCTURES I ASSENTAMENTS

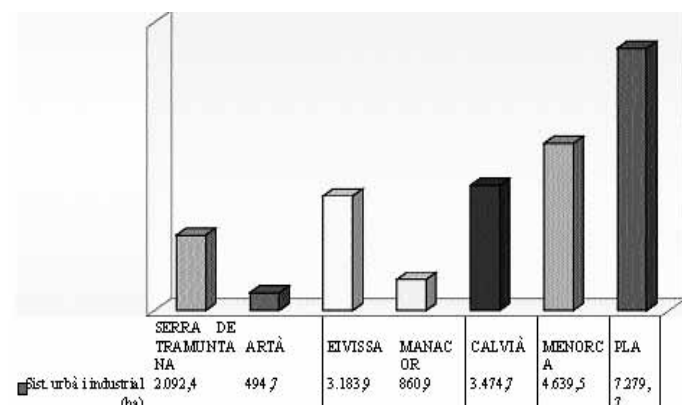
L'ésser humà és un component més de l'ecosistema, amb el qual està íntimament relacionat, per la qual cosa la seva presència en aquest ecosistema s'interpreta mitjançant els indicadors següents: nuclis de població, àrees recreatives, xarxa viària, xarxa hídrica, focus previsibles d'incendis i àrees tallafocs.

2.1.3.1. NUCLIS DE POBLACIÓ

Pel caràcter insular i el clima agradable, la comunitat autònoma de les Illes Balears constitueix una destinació turística de primer ordre, amb el desenvolupament urbanístic que això comporta. D'un temps ençà, els sistemes urbans i industrials han sofert una forta expansió.

Calvià és la comarca que presenta major percentatge de superfície urbana, ja que el 9% de la superfície geogràfica està asfaltada. La segueix Menorca, que presenta el 7% i Eivissa amb el 5%.

DISTRIBUCIÓ DE SUPERFÍCIES (ha) DELS SISTEMES URBANS I INDUSTRIALS PER COMARCA

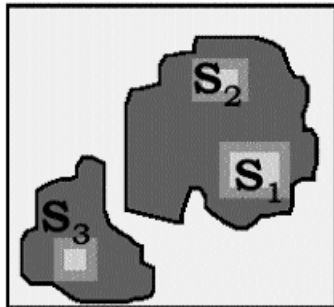

La incorporació al PGDCIF de les edificacions i àrees urbanitzades, permet analitzar el grau de presència humana a l'arxipèlag balear.

El PGDCIF interpreta el grau de presència humana mitjançant els dos indicadors següents: nombre d'edificacions i m² que ocupen.

Mitjançant el sistema d'informació geogràfica (SIG) és possible determinar les edificacions (nombre i m² ocupats) presents en tot el territori balear, com també en superfície forestal. És necessari advertir que es comptabilitzen totes

les edificacions que estan digitalitzades en aquesta escala cartogràfica, encara que se'n pot haver omès alguna de recent construcció o que no estigui representada en aquesta escala.

El PGDCIF ha detectat 51.957.162,8 m² ocupats per edificacions, dels quals el 7,2%, 3.733.802,7 m², són en superfície forestal.

S'han detectat 20.940 edificacions situades en sistemes forestals, i és Eivissa la que aporta el 32%, seguida de la zona centre sud, amb el 20%, Menorca, amb el 18%, i la serra de Tramuntana, amb l'11%.

En termes relatius, Eivissa és la que presenta major grau de presència humana, ja que té 0,22 edificis/ha i 33 m²/ha, tal com es desprèn del quadre següent, en què figura la distribució d'aquests valors per comarca.

COMARCA	SUPERFÍCIE FORESTAL (ha)	NOMBRE D'EDIFICACIONS EN SUPERFÍCIE FORESTAL	ÀREA (m ²) EN SUPERFÍCIE FORESTAL
SERRA DE TRAMUNTANA	48.812,61	2.383	422.171,2
ARTÀ	12.294,37	817	186.590,7
EIVISSA	30.966,12	6.682	1.025.882,4
MANACOR	11.290,77	1.127	218.387,3
CALVIÀ	23.918,76	1.998	387.593,1
MENORCA	41.226,88	3.775	758.573,3
ZONA CENTRE SUD	40.778,17	4.158	734.604,4
TOTAL	209.287,68	20.940	3.733.802,7

2.1.3.2. ÀREES RECREATIVES

Tant les àrees recreatives com els càmpings o zones d'acampada, incorporades al PGDCIF a escala 1:50.000, representen punts d'interès especial per dos motius obvis: la ubicació, generalment pròpera o envoltada de sistemes forestals, i el fet de presentar una alta concentració de persones, especialment durant els mesos més perillosos des del punt de vista dels incendis forestals.

La serra de Tramuntana i Eivissa tenen el 64% de les àrees recreatives i càmpings, respectivament.

COMARCA	ÀREES RECREATIVES	CÀMPINGS
SERRA DE TRAMUNTANA	18	
ARTÀ	2	1
EIVISSA	1	7
MANACOR	1	
CALVIÀ	2	
MENORCA	1	2
ZONA CENTRE SUD	3	1
TOTAL	28	11

2.1.3.3. XARXA VIÀRIA

La infraestructura viària present a l'arxipèlag balear ha estat incorporada al PGDCIF a escala 1:25.000.

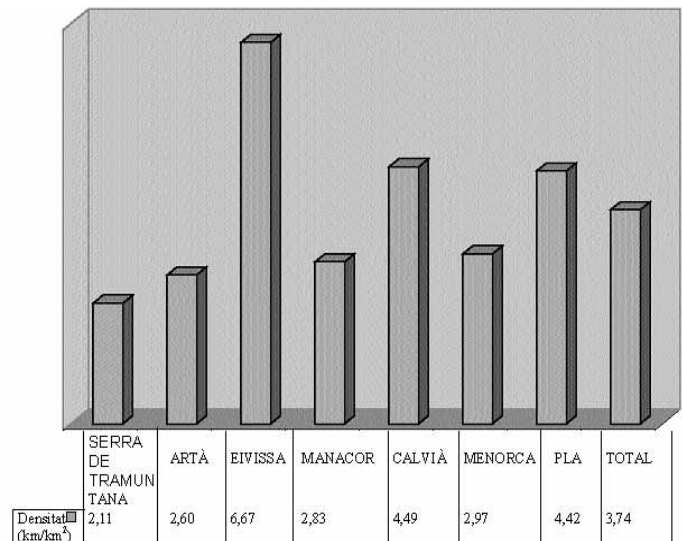
La xarxa viària, com a element del subsistema d'infraestructures i assentaments, s'interpreta mitjançant la densitat de vials en superfície forestal, independentment de la tipologia.

Per al total de Balears hi ha una densitat de vials igual de 3,74 km/km², xifra que permet apreciar la bona dotació de vials en general.

La comarca d'Eivissa, amb 6,67 km/km², és la més ben dotada de vials. La serra de Tramuntana, amb 2,11 km/km², és la que presenta una menor den-

sitat.

DENSITAT DE VIALS (km/km² superfície forestal) PER COMARQUES

2.1.3.4. XARXA HÍDRICA

Les Illes Balears tenen una escassa xarxa hídrica, ja que té un únic curs d'aigua en règim continu, el petit riu de Santa Eulària a l'illa d'Eivissa.

De caràcter torrencial, hi ha a les tres illes un conjunt de torrents carregats d'aigua únicament en les èpoques de màxima intensitat de pluges. Cal destacar així mateix les fonts a la serra de Tramuntana.

La xarxa d'aigües subterrànies, aigües d'infiltració que formen grans bosques retingudes per capes impermeables, constitueixen un punt d'especial atenció, tant per a la creació de zones de regadiu com de punts d'aigua susceptibles de ser utilitzats en cas d'incendis forestals.

La incorporació dels punts per al proveïment d'aigua al banc de dades del PGDCIF, mitjançant digitalització, permet comptabilitzar un total de 652 punts d'aigua classificats en tres grups: presa superior (piscines, safareigs...), punt de connexió a la xarxa i punts d'aspiració.

COMARCA	SUPERFÍCIE FORESTAL (ha)	PUNTS D'AIGUA
SERRA DE TRAMUNTANA	48.812,61	116
ARTÀ	12.294,37	39
EIVISSA	30.966,12	36
MANACOR	11.290,77	30
CALVIÀ	23.918,76	58
MENORCA	41.226,88	245
ZONA CENTRE SUD	40.778,17	128

Menorca disposa del 38% dels punts d'aigua de tot el territori balear, seguida de la zona centre sud, amb el 20%, i la serra de Tramuntana, amb el 18%.

Tenint en compte la superfície forestal, Menorca és la que presenta major densitat de punts d'aigua, amb 0,6 punts/km² forestal. Eivissa és la que presenta menor densitat, amb 0,1 punts/km² forestal.

2.1.3.5. FOCUS PREVISIBLES D'INCENDIS

Es consideren en aquest apartat els punts que són focus d'incendis potencials, com ara deixalleries, abocadors, etc.

El PGDCIF preveu la incorporació dels abocadors a escala 1:200.000. En total es disposa de 12 abocadors en el territori balear, localitzats a les comarques següents.

COMARCA	NOMBRE DE FOCUS PREVISIBLES D'INCENDIS
ARTÀ	1
EIVISSA	7
MANACOR	1
CALVIÀ	1
MENORCA	2

2.1.3.6. FAIXES DE DEFENSA

Qualsevol tipus de tractament silvícola preventiu dota el sistema forestal d'un element de suport en la lluita contra els incendis forestals. La presència de faixes de defensa en un sistema forestal resulta ser un factor beneficiós, tant en la prevenció com en l'extinció de l'incendi, perquè trenca la continuïtat de la coberta vegetal.

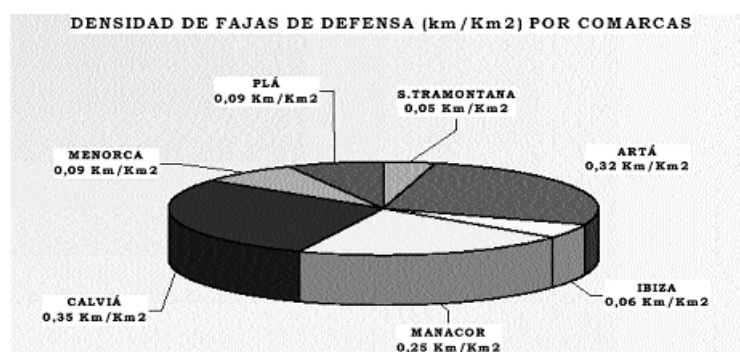
Les faixes de defensa presents a les Illes Balears han estat incorporades al Pla a escala 1:200.000.

Es detecten un total de 266,31 km de faixes de defensa a l'arxipèlag balear, distribuïts per comarques com mostra la taula següent:

COMARCA	LONGITUD (km) FAIXES DEFENSA
SERRA DE TRAMUNTANA	22,18
ARTÀ	39,63
EIVISSA	19,61
MANACOR	28,36
CALVIÀ	82,94
MENORCA	37,78
ZONA CENTRE SUD	35,81
TOTAL	266,31

No obstant això, és la densitat de faixes de defensa el que realment dona una idea de l'estat dels sistemes forestals pel que fa a la silvicultura preventiva, ja que relaciona la longitud (km) d'aquestes àrees tallafocs amb la superfície forestal (km²) en què es troben.

La gràfica següent mostra aquesta densitat per a cadascuna de les comarques.

2.1.4. SUBSISTEMA LEGAL I INSTITUCIONAL

Aquest subsistema interpreta la dinàmica gestora desenvolupada en els darrers deu anys mitjançant el règim de propietat, protecció i cinegètic i aspectes relacionats amb la legislació en matèria d'incendis forestals.

2.1.4.1. RÈGIM DE PROPIETAT

La propietat forestal dins el territori balear és predominantment privada, tal com es desprèn de la informació proporcionada per l'Inventari forestal nacional.

El 86% (180.188,5 ha) de la superfície ocupada per sistemes forestals és en mans privades. El 14% restant, de caràcter públic, està repartit de la manera següent: el 76% (22.232,6 ha) són forests privades en què hi ha un consorci o conveni; el 14% (4.080,7 ha) són forests d'utilitat pública en què no hi ha ni consorci ni conveni; el 9% (2.547,8 ha) són forests de l'Estat o de la comunitat autònoma, i l'1% (2038,7 ha) són forests d'utilitat pública en què hi ha consorci o conveni.

La distribució per comarques és la següent:

COMARCA	SUPERFÍCIE FORESTAL (ha) SEGONS EL TIPUS DE PROPIETAT					TOTAL
	Forests de l'Estat o de les autonomies	Forests d'utilitat pública sense consorci	Forests d'utilitat pública amb consorci o conveni	Forests de particulars amb consorci o conveni	Forests de particulars sense consorci ni conveni	
SERRA DE TRAMUNTANA	2.547,8	3.625,7	238,0	7.868,5	34.532,6	48.812,6
ARTÀ				3.375,8	8.918,6	12.294,4
EIVISSA				353,5	30.612,6	30.966,1
MANACOR				1.984,1	9.306,7	11.290,8
CALVIÀ		232,4		3.053,0	20.633,4	23.918,8
MENORCA				1.618,0	39.608,9	41.226,9
ZONA CENTRE SUD		222,6		3.979,8	36.575,7	40.778,2
TOTAL	2.547,8	4.080,7	238,0	22.232,6	180.188,5	209.287,7

2.1.4.2. RÈGIM DE PROTECCIÓ

El territori balear presenta una considerable superfície sotmesa a algun tipus de règim de protecció. Aquesta informació s'ha digitalitzat i s'ha incorporat al PGDCIF.

D'aquesta manera és possible determinar per a cadascuna de les comarques la superfície afectada per qualsevol figura de protecció. Un mateix territori pot preveure més d'un règim de protecció, perquè se superposen les superfícies afectades. En total 301.495,7 ha (60%) no presenten cap tipus de protecció, enfront de les 198.376,9 ha (40 %) que sí que en tenen.

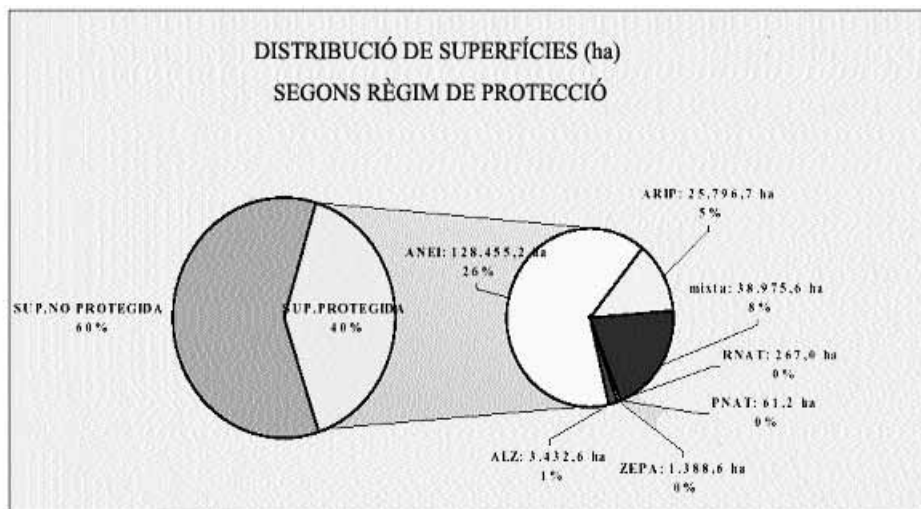
La taula següent mostra, per a cadascuna de les comarques, la superfície protegida i no protegida.

COMARCA	SUPERFÍCIE NO PROTEGIDA (ha)	SUPERFÍCIE PROTEGIDA (ha)
SERRA DE TRAMUNTANA	14.566,1	57.872,9
ARTÀ	12.107,8	11.800,9
EIVISSA	36.068,1	29.522,7
MANACOR	41.581,6	9.608,8
CALVIÀ	8.106,8	30.651,6
MENORCA	39.746,1	30.020,1
ZONA CENTRE SUD	149.319,2	28.899,8
TOTAL	301.495,7	198.376,9

El gràfic següent il·lustra la distribució de superfícies per a cadascuna de les figures de protecció que hi ha a les Illes Balears. Aquestes figures són les següents:

- PNAC: parc nacional
- PNAT: parc natural
- ANEI: àrea natural d'especial interès
- ARIP: àrea rural d'interès paisatgístic
- RNAT: reserva natural
- ALZ: alzinar protegit
- ZEPA: zona d'especial protecció per a les aus

En el cas que hi hagi superposició entre dues o més figures de protecció, es classifica com a mixta.

2.1.4.3. RÈGIM CINEGÈTIC

Els territoris sotmesos a regulació cinegètica a les Illes Balears s'estenen sobre un total de 295.152,3 ha.

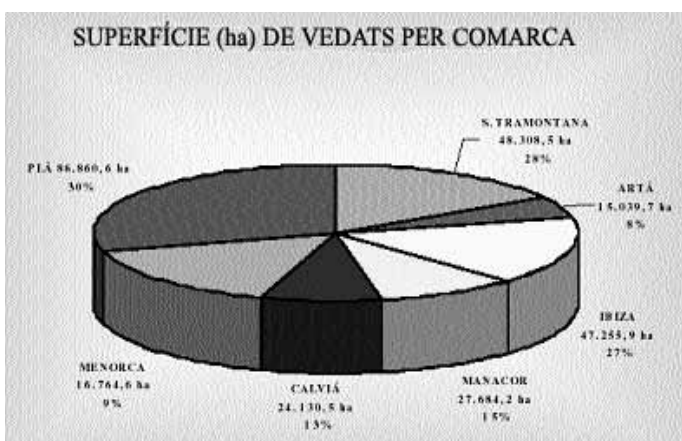
Amb un total de 26.510 llicències de caça, les principals espècies cinegètiques són: el conill, la perdiu, la llebre, el tord i altres (guàtlera, tórtora, cega...).

Hi ha un nou tipus de caça que tot just ha començat, amb la cabra salvatge com a trofeu, que té lloc a les Illes Balears. Classificada com a espècie cinegètica el 1992, s'aprofita a les serres de Tramuntana i Artà.

Els preus d'arrendament dels vedats varien, a Mallorca, entre les 4.000 i 6.000 PTA/ha. A Menorca aquests preus són lleugerament menors, mentre que a Eivissa, amb vedats de caça de grans dimensions (10.000 -12.000 ha) pertanyents a societats de caçadors, no hi ha arrendaments.

Cal destacar els vedats de caça de Lluçmajor i Artà, que es consideren els millors de l'illa de Mallorca.

La distribució per comarques de la superfície sotmesa a règim cinegètic es presenta en el gràfic següent:

2.2. VALORACIÓ ECONÒMICA DELS SISTEMES FORESTALS

L'extensió de l'apartat que ens ocupa obliga a presentar-ne un resum a continuació. El volum III del PGDCIF, Valoració econòmica integral dels sistemes forestals, explica detalladament la metodologia seguida a les Illes Balears, com també un ampli ventall de resultats.

L'aplicació d'una metodologia per a la valoració de béns ambientals implica la consideració d'un seguit d'ajustaments específics, generalment associats a les limitacions d'informació. Aquestes restriccions poden ser causa, entre d'altres, d'un coneixement incomplet de l'afluència de visitants a diferents zones, la dificultat de valorar el paisatge o la restricció imposada per la valoració contingent, metodologia per estimar l'aspecte ecològic que s'aplica a situacions concretes i que ha de trobar suport en els coneixements d'un grup d'experts per identificar les variables que defineixen la qualitat ecològica de cada punt.

La valoració econòmica total és el resultat de la consideració per separat de tres aspectes:

Valor productiu dels ecosistemes forestals: és un estimador del preu de la superfície forestal. Es valoren tots els béns que produeixen els sistemes forestals i que tenen preu de mercat.

Valor ambiental: és el valor que assigna la societat als ecosistemes (el valor contingent repartit superficialment mitjançant un índex basat en la valoració d'experts). Aquest valor ambiental integra el valor ecològic i el recreatiu. El primer inclou els béns públics de no-utilització, mentre que el segon fa referència als béns públics que generen els sistemes forestals: àrees d'esbarjo i oferta d'entorn rural.

Valor de reposició: estima el cost que per a la societat tindria recuperar el sistema forestal cremat. Es defineix com el valor al final del torn del cost de restauració en el qual s'inclou el cost de repoblació i la probabilitat de supervivència de l'espècie vegetal.

El model d'avaluació integral que s'ha desenvolupat valora de forma independent els tres aspectes en cada unitat de superfície forestal de la comunitat; és a dir, el sistema d'informació geogràfica permet determinar per a cada hectàrea forestal el valor de cada un dels tres aspectes per separat.

Com a valor econòmic total (VET), es proposa considerar el màxim entre

el valor de reposició o la suma de l'ecològic més el productiu, per a cada unitat de superfície valorada. És a dir, cada hectàrea del territori balear tindrà un valor econòmic total igual al valor de reposició o a la suma dels valors ecològic i productiu, el que sigui major.

El quadre següent resumeix els resultats obtinguts per a cadascuna de les comarques forestals de les Illes Balears.

Les xifres corresponents als valors de reposició, productiu i ecològic són el resultat de calcular, per a cada comarca i de forma independent, els tres aspectes considerats.

El valor econòmic total s'obté sumant el valor de cada hectàrea de superfície forestal, que es calcula per la via de reposició (valor de reposició) o bé per la suma del valor ecològic més el productiu. Cal destacar que en cada hectàrea considerada s'ha escollit una de les dues opcions, de manera que el resultat final, és a dir, la suma de tots els valors, és una combinació de valors de reposició en algunes hectàrees i de la suma de l'ecològic més el productiu en unes altres.

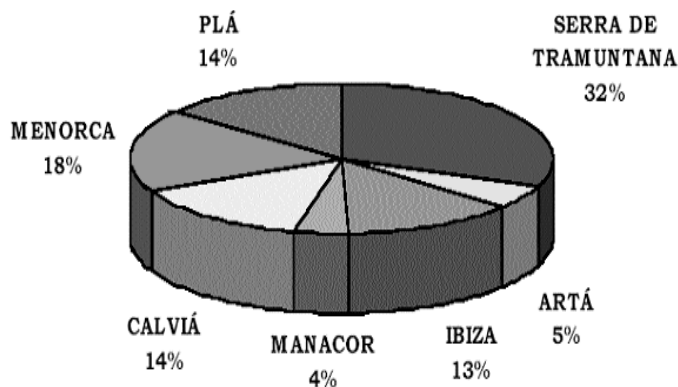
Per aquesta raó el VET, per a cadascuna de les comarques i per al total de les Illes Balears, no coincideix exactament amb la suma algebraica dels valors productius i ecològics, ni amb el de reposició.

VALORACIÓ DELS SISTEMES FORESTALS PER COMARQUES (xifres en milions de PTA)

COMARCA	Superfície FORESTAL (ha)	Valor productiu	Valor ecològic	Valor de reposició	VET
SERRA DE TRAMUNTANA	48.812	14.507	80.102	78.199	119.254
ARTÀ	12.294	3.859	16.993	8.161	20.948
EIVISSA	30.966	9.476	40.081	43.403	49.654
MANACOR	11.290	3.654	12.356	7.356	16.027
CALVIÀ	23.918	7.283	35.407	44.328	54.503
MENORCA	41.226	13.431	49.329	34.344	68.878
PLÀ	40.778	13.772	41.376	34.847	55.614
TOTAL	209.287	65.983	275.644	250.638	384.878

La valoració econòmica total dels sistemes forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears ascendeix a 384.878 milions de pessetes, que es distribueixen per comarques tal com es veu en el gràfic següent:

VALOR ECONÒMIC TOTAL

2.3. DEFINICIÓ I QUANTIFICACIÓ DEL RISC D'INCENDI. VULNERABILITAT I CLASSIFICACIÓ DELS INCENDIS SEGONS EL NIVELL DE GRAVETAT POTENCIAL

L'incendi forestal es pot definir com el foc que es propaga sense control sobre un sistema forestal, la crema del qual no estava prevista.

En aquest document s'ha exposat, sintèticament, com s'ha abordat la identificació i la valoració econòmica global dels sistemes forestals, ja que, tant en l'inici com en la propagació de l'incendi, el contingut dels sistemes forestals és el que marcarà el comportament mitjançant la reacció al foc i la resistència a l'incendi.

El Pla analitza les circumstàncies o els factors que faciliten la ignició i contribueixen a la propagació del foc, determina índexs de risc que configuren les zones de risc i en conseqüència distints nivells de prioritat de defensa, que es reflecteixen en la cartografia corresponent.

D'aquesta manera s'obté la distribució espacial del risc d'incendis, és a dir, es determinen les zones o superfícies amb distints graus de perillositat, perfectament localitzades en l'espai.

La distribució del risc al llarg del temps estableix una classificació de les diferents èpoques de perill al llarg de l'any. De la mateixa manera, podem distribuir aquest perill al llarg del dia, en què cal diferenciar entre hores més o menys susceptibles de presentar incendis.

El PGDCIF analitza la vulnerabilitat definida, des de la perspectiva de protecció civil, com el grau de pèrdues o danys que poden sofrir, davant un incendi forestal, la població, els béns i el medi ambient.

El nivell de gravetat potencial dels incendis forestals s'interpretarà tenint com a fonament la juxtaposició de les condicions topogràfiques, l'extensió i les característiques dels sistemes forestals, les condicions del medi físic i les infraestructures, les condicions meteorològiques i els possibles perills per a persones no relacionades amb les tasques d'extinció i per a les instal·lacions, les edificacions i les infraestructures. Es classifiquen els espais forestals sobre la base del que s'ha exposat, considerant una escala de nivells de gravetat associada amb el perill, la capacitat de control i els requeriments en dotació d'hipotètics mitjans d'extinció.

2.3.1. DISTRIBUCIÓ ESPACIAL DEL RISC D'INCENDIS

El risc d'incendi forestal es defineix com la probabilitat que es produeixi un incendi en una zona. La conjunció de la perillositat i de la freqüència - causalitat permet determinar aquest risc.

$$\text{risc d'incendi} = \text{perillositat} + \text{freqüència} - \text{causalitat}$$

2.3.1.1. PERILLOSITAT D'INCENDI

La perillositat d'incendi, aliena a les estadístiques d'incendis, sorgeix de la integració de factors de caràcter gairebé permanent a la forest i dona una idea sobre la gravetat i la dificultat d'extinció, davant l'eventualitat d'un incendi forestal en un lloc determinat.

El Pla interpreta la perillositat a partir de la combustibilitat de la vegetació, el relleu, el règim estival de brises i la infraestructura viària dins els sistemes forestals.

Combustibilitat

La capacitat del sistema forestal per mantenir i estendre el foc defineix la combustibilitat.

A cada tipus de vegetació corresponen una inflamabilitat i combustibilitat determinades, que varien en funció del tipus i la quantitat de biomassa i la distribució espacial o estratificació.

L'anàlisi de la combustibilitat es pot fer mitjançant models estructurals identificables visualment (models de combustible), en els quals es pot predir el comportament del foc.

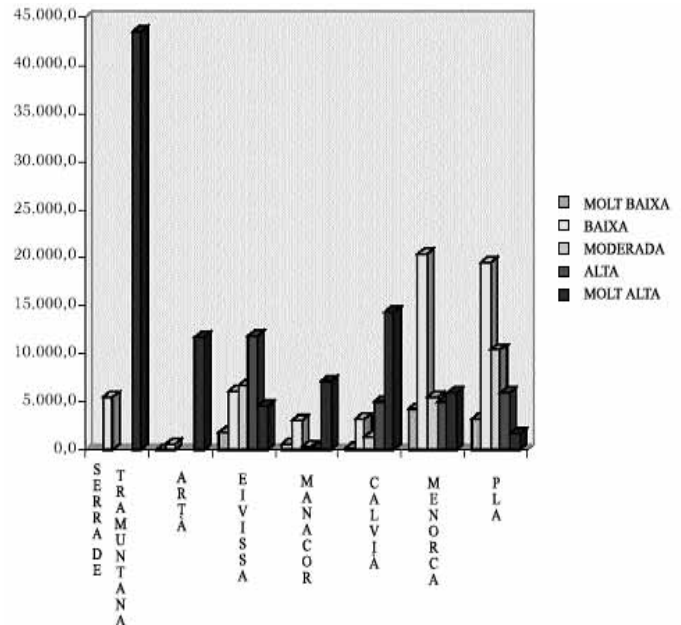
El PGDCIF incorpora la combustibilitat definida en el Mapa de perillositat potencial d'incendis forestals a les Illes Balears, elaborat el 1991 per la Conselleria d'Agricultura i Pesca. A partir del comportament dels sistemes forestals davant el foc s'ha classificat la combustibilitat de la manera següent: molt baixa, baixa, moderada, alta i molt alta.

S'ha de prestar una atenció especial a l'espècie *Ampelodesmos mauritanica*, càrritx, molt freqüent a Mallorca i Menorca i que presenta una combustibilitat molt alta. Aquelles tessel·les de vegetació amb presència de *Quercus ilex* s'han classificat amb baixa combustibilitat.

El 42% de la superfície forestal de Balears (88.908,5 ha) presenta combustibilitat molt alta, el 25% (52.191,9 ha) combustibilitat entre moderada i alta, el 28% (58.213,6 ha) combustibilitat baixa, i tan sols el 5% (9.973,7 ha) combustibilitat molt baixa. La distribució de la combustibilitat per comarques és la següent:

COMARCA	COMBUSTIBILITAT					TOTAL
	MOLT BAIXA	BAIXA	Moderada	ALTA	MOLT ALTA	
SERRA DE TRAMUNTANA		5.405,1			43.407,5	48.812,6

ARTÀ	13,1	583,8			11.697,5	12.294,4
EIVISSA	1.757,4	6.110,5	6.634,3	11.855,3	4.608,6	30.966,1
MANACOR	608,6	3.069,8	324,5	129,5	7.158,4	11.290,8
CALVIÀ	89,2	3.124,4	1.414,0	4.948,1	14.343,1	23.918,8
MENORCA	4.325,9	20.387,7	5.482,8	5.078,8	5.951,8	41.226,9
PLA	3.179,5	19.532,3	10.414,5	5.910,2	1.741,7	40.778,2
TOTAL	9.973,7	58.213,6	24.270,1	27.921,8	88.908,5	209.287,7

Relleu

El PGDCIF interpreta el relleu mitjançant el pendent que ha estat obtingut amb el SIG a partir del model digital del terreny i que s'ha classificat segons els grups de pendent següents: 0-3%, 3-12%, 12-35% i >35%.

Règim de brises estivals

El PGDCIF incorpora les brises estivals definides en el Mapa de perillositat potencial d'incendis forestals a les Illes Balears, elaborat el 1991 per la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

La delimitació de les zones d'influència estival de brises, cada una de les quals, amb una velocitat del vent relativament homogènia, s'ha digitalitzat i incorporat a la base de dades del PGDCIF.

La zona amb major intensitat és la que registra brisa moderada. La segueix una zona en què les brises arriben a una intensitat de fluixa a moderada. I, en darrer lloc, la zona més separada del litoral, amb brises d'intensitat fluixa a molt fluixa.

Aquest efecte es produeix principalment a l'illa de Mallorca. A Eivissa i Menorca, encara que en alguns punts concrets, es produeix el fenomen de la brisa marina, fenomen que no pot ser considerat com a factor constant, ja que gran part dels dies l'efecte queda inhibit per la circulació general dels vents.

Infraestructura viària

La infraestructura viària s'interpreta mitjançant la densitat de vials.

Per obtenir-la s'ha utilitzat la infraestructura viària incorporada al banc de dades del PGDCIF a escala 1:25.000 i la superfície forestal. La intersecció d'aquestes dues capes d'informació mitjançant el sistema d'informació geogràfica permet determinar la longitud de les vies d'accés que travessen els sistemes forestals i classificar la densitat de vials segons el barem següent:

Km/km2	Densitat de vials
0-1	Molt baixa
1,1 - 2,5	Baixa
2,5 - 5	Moderada
5,1 - 10	Alta
10,1 - 70	Molt alta

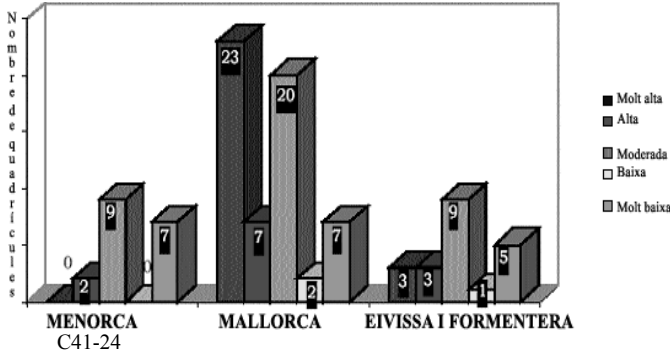
D'aquesta manera és possible determinar dins el territori balear les zones on hi ha manca de vials.

La integració de les quatre variables explicades abans permet obtenir el mapa de perillositat que es presenta a continuació.

A cada quadrícula de 10*10 km s'hi assigna la perillositat que presenti la major superfície forestal d'aquesta quadrícula.

Mallorca és l'illa que presenta el major percentatge de quadrícules amb perillositat molt alta (39%). A Menorca predominen les quadrícules amb perillositat moderada (50%), i no presenta en cap perillositat molt alta.

A Eivissa, el 28% de les quadrícules presenten perillositat entre molt alta i alta.

2.3.1.2. FREQUÈNCIA – CAUSALITAT

A partir de la informació continguda en els informes d'incendis esdevinguts durant el període 1988-1997, es fa l'anàlisi de la freqüència - causalitat, mitjançant dos índexs que reflecteixen la freqüència d'incendis (índex de freqüència) i la perillositat de les causes (índex de causalitat).

Ambdós índexs estan referits a la quadrícula de 10*10 km.

Índex de freqüència

$$F_i = \frac{1}{a} \sum_1^a n_i$$

Fi = freqüència d'incendi
ni = nombre d'incendis cada any
a = nombre d'anys

ÍNDEX	VALORACIÓ
0-1	Molt baix
1,1-2	Baix
2,1-4	Moderat
4,1-6	Alt
>6	Greu

Índex de causalitat

$$C_i = \frac{1}{a} \sum_1^a \frac{\sum_1^{14} Cn_{ic}}{n_i}$$

Ci = índex de causalitat

c = coeficient de perillositat específica de cada causa

nic = nombre d'incendis de cada causa cada any

ni = nombre d'incendis cada any

a = nombre d'incendis

Els coeficients de perillositat específica per a cada causa a la comunitat autònoma de les Illes Balears s'han establert a partir de les dades dels informes d'incendis corresponents al període 1988-1997:

CAUSA	SUPERFÍCIE INCENDIADA (ha)	NOMBRE D'INCENDIS	ha/INCENDI	COEFICIENT DE PERILLOSITAT
Intencionat	5.282	311	17	10
Negligències	3.896	509	8	5
Accidents	22,2	28	1	1
Llamp	231	57	4	5
Desconeguda	972	239	4	5

ÍNDEX	VALORACIÓ
0-1	Molt baix
1,1-2	Baix
2,1-4	Moderat
4,1-6	Alt
>6	Greu

L'índex de freqüència - causalitat s'obté amb la intersecció de l'índex de freqüència amb l'índex de causalitat, segons el quadre següent:

Índex de causalitat	Índex de freqüència				
	0-1 Molt baix	1, 1-2 Baix	2, 1-4 Moderat	4, 1-6 Alt	>6 Greu
0-1 Molt baix	Molt baix	Molt baix	Baix	Baix	Moderat
1, 1-2 Baix	Molt baix	Baix	Baix	Moderat	Moderat
2, 1-4 Moderat	Baix	Baix	Moderat	Moderat	Alt
4, 1-6 Alt	Baix	Moderat	Moderat	Alt	Alt
>6 Greu	Moderat	Moderat	Alt	Alt	Molt alt

2.3.1.3. RISC D'INCENDI

Es defineix el risc d'incendi forestal com la probabilitat que es produeixi un incendi en una zona.

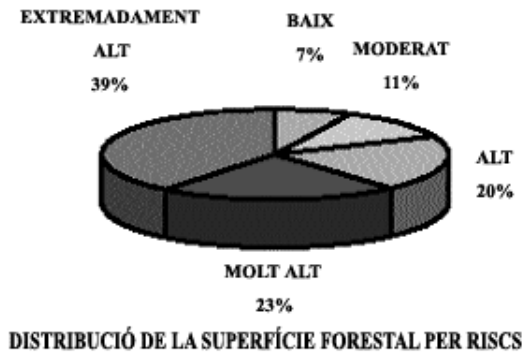
Es determina per intersecció de la perillositat amb l'índex de freqüència - causalitat segons la matriu de decisió següent:

ÍNDEX DE FREQUÈNCIA - CAUSALITAT	PERILLOSITAT				
	Molt baixa	Baixa	Moderada	Alta	Molt alta
Molt baix	Baix	Moderat	Alt	Alt	Molt alt
Baix	Moderat	Moderat	Alt	Molt alt	Molt alt
Moderat	Moderat	Alt	Molt alt	Molt alt	Extremadament alt
Alt	Moderat	Alt	Molt alt	Extremadament alt	Extremadament alt
Greu	Moderat	Alt	Molt alt	Extremadament alt	Extremadament alt

En termes de quadrícules de 10*10 km, per a la totalitat del territori balear, el 34% de les quadrícules presenten un risc alt, el 24% un risc molt alt, el 17% un risc extremadament alt i el 24% restant presenta un risc entre moderat i baix.

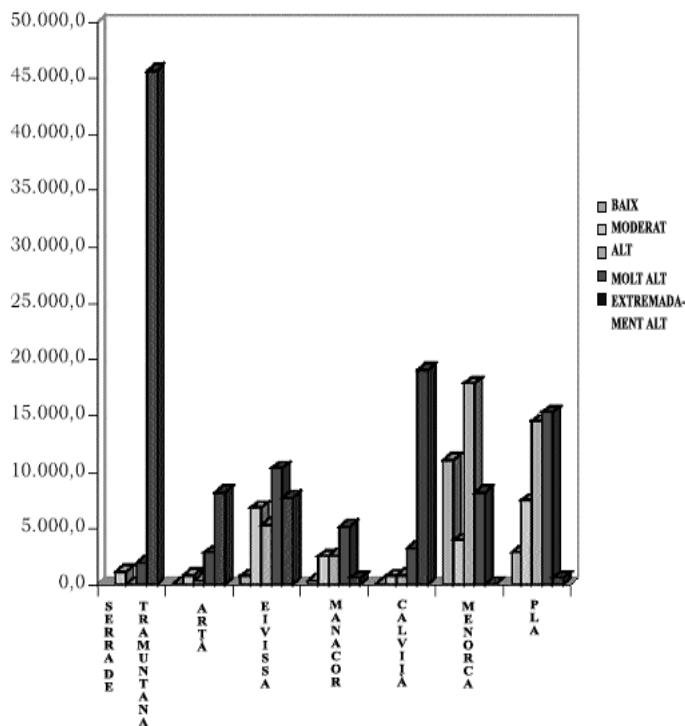
En termes de superfície, el risc d'incendi per a la comunitat autònoma de

les Illes Balears s'estructura en els nivells següents: el 7% (15.135,6 ha) de la superfície forestal presenta un risc baix, l'11% (23.497,2 ha) té un risc moderat, el 43% (88.719,7 ha) presenta un risc entre alt i molt alt i el 39% restant (81.935,2 ha) un risc extremadament alt.

La distribució de superfícies per risc i comarca es mostra en la taula següent:

COMARCA	RISC D'INCENDI				TOTAL
	BAIX	MODERAT	ALT	MOLT ALT	
SERRA DE TRAMUNTANA	1,5	878,2	357,7	2.848,6	8.208,4
ARTÀ	730,6	6.845,4	5.274,3	10.381,3	7.734,6
EIVISSA	394,2	2.527,6	2.606,5	5.148,7	613,8
MANACOR	37,6	721,1	861,0	3.250,4	19.048,6
CALVIÀ	11.111,0	3.959,8	17.883,2	8.207,0	65,9
MENORCA	2.860,7	7.448,1	14.543,1	15.312,6	613,7
PLA	15.135,6	23.497,2	41.595,0	47.124,8	81.935,2
TOTAL	15.135,6	23.497,2	41.595,0	47.124,8	81.935,2

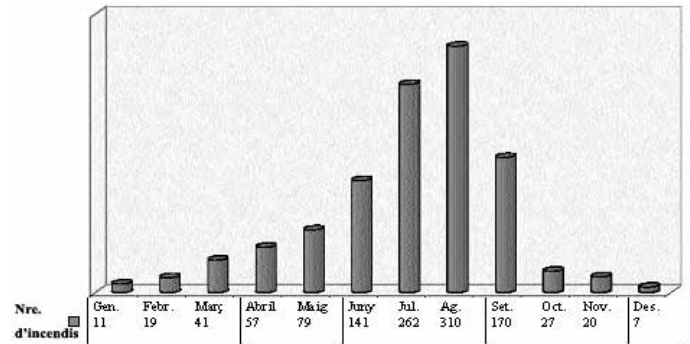
2.3.2. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DEL RISC D'INCENDIS. ÈPOQUES DE PERILL

Una vegada determinada la distribució espacial del risc d'incendi, es fa necessari conèixer-ne la distribució al llarg del temps.

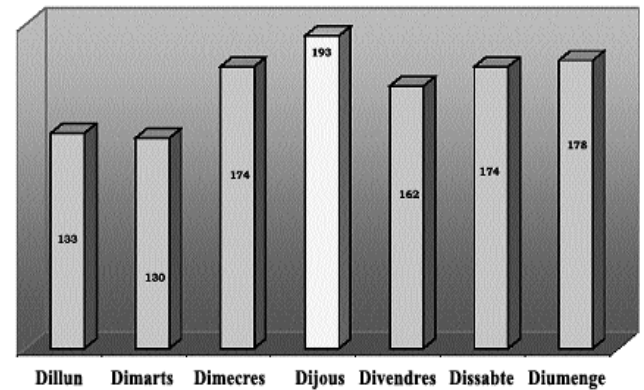
Les èpoques de perill alt impliquen un desplegament de mitjans que no és necessari en èpoques de perill baix, de manera que s'han d'adaptar les precaucions adequades al grau de risc previst en cada moment.

Amb la finalitat de determinar amb precisió aquesta distribució temporal s'elabora una anàlisi de les estadístiques d'incendis corresponents al període 1988-1997. En concret s'analitzen els gràfics relatius al nombre d'incendis per mesos de l'any, dia de la setmana i hora del dia que van començar.

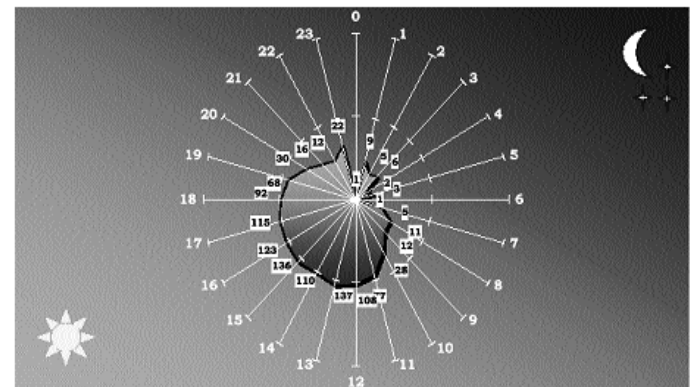
Nombre d'incendis per mesos de l'any

Nombre d'incendis per dia d'inici

Nombre d'incendis per hora d'inici

Recordant els valors punta d'aquests conceptes es veu que el mes d'agost és el que presenta més incendis, amb 310, seguit de juliol, amb 262, i juny, amb 141. Els dijous, amb 193 incendis, i els diuenques, amb 178, són els dies amb major nombre de sinistres. Pel que fa a l'hora de començament dels incendis, les 13 hores presenten 137 incendis, i a continuació les 15 hores, amb 136.

Dit això, es classifiquen les èpoques de perill de la manera següent:

- Perill alt: quatre mesos —juny, juliol, agost i setembre— quan el nombre d'incendis sobrepassa el centenar per a cada un.

- Perill mitjà: tres mesos —març, abril i maig— amb un nombre d'incendis proper o superior a 40.

- Perill baix: cinc mesos —gener, febrer, octubre, novembre i desembre— que presenten menys de 40 incendis cada un i per al període considerat.

Igualment, el perill es pot distribuir diàriament:

Perill alt: de les 11.00 a les 20.00 hores.

Perill mitjà: de les 8.00 a les 11.00 hores i de les 20.00 a les 23.00 hores.

Perill baix: de les 23.00 a les 8.00 hores.

Acarant aquestes dades amb la planificació duta a terme a les Illes Balears l'any 1997, es comprova que el desplegament de mitjans, tant en períodes de precampanya com en postcampanya o campanya pròpiament dita, s'ajusta al grau de risc definit.

2.3.3. VULNERABILITAT

Les conseqüències dels incendis des de la perspectiva de la protecció civil requereixen una anàlisi quantitativa en funció dels elements vulnerables exposats al fenomen d'incendis forestals: persones, béns i medi ambient.

La vida i la seguretat de les persones, els valors de protecció d'infraestructures, instal·lacions i zones habitades, el valor econòmic dels sistemes forestals i el patrimoni historicoartístic són els tipus genèrics de valors que s'han de protegir. Les Illes Balears són un clar exemple de la presència de l'ésser humà dintre dels sistemes forestals.

Definida la vulnerabilitat com el grau de pèrdues o danys que poden sofrir, davant un incendi forestal, la població, els béns i el medi ambient, el PGDCIF interpreta la vulnerabilitat a partir de la població, els valors de protecció d'infraestructures i instal·lacions, la valoració econòmica dels sistemes forestals i el patrimoni historicoartístic.

Com que el PGDCIF s'ha elaborat en el marc d'un sistema d'informació geogràfica (SIG), la informació sobre els diferents elements s'ha referit a la quadrícula de 10*10 km (10.000 ha), de manera que s'han avaluat independentment i s'han agrupat posteriorment, mitjançant una matriu de decisió, per generar la vulnerabilitat global.

2.3.3.1. POBLACIÓ

El PGDCIF interpreta la vulnerabilitat de la població a partir dels tres indicadors següents: ocupació, contigüïtat i dispersió que per integració determinen la vulnerabilitat poblacional, classificada com a alta, mitjana i baixa.

Amb la finalitat d'establir els intervals en què cal agrupar els valors obtinguts dels indicadors esmentats per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, s'ha analitzat el rang de valors determinats, és a dir, la diferència entre el valor màxim i el mínim.

La mitjana constitueix el segon paràmetre estadístic de referència, ja que indica el valor intermedi d'aquest rang, que deixa, inferiorment i superiorment, el 50% dels valors.

Tenint com a base aquests dos paràmetres, rang i mitjana, s'estableixen 3 intervals de classificació per a cada indicador, de manera que aquests intervals continguin un nombre homogeni de valors.

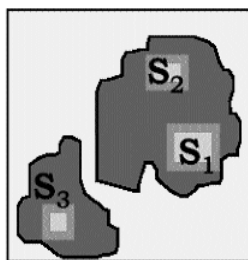
Ocupació

El grau de presència de la població dins el sistema forestal determina el major o menor grau de vulnerabilitat que es pot produir en un territori determinat.

Com que es disposa de les edificacions digitalitzades, és possible obtenir per a cada quadrícula de 10*10km l'àrea que ocupen en superfície forestal, de manera que es poden classificar les diferents quadrícules segons el grau d'ocupació.

$$\text{Ocupació} = \sum \text{Àrea dels edificis en superfície forestal}$$

Interpreta l'extensió del poblament en els sistemes forestals: com més ocupació més presència del que ha urbanitzat l'ésser humà.

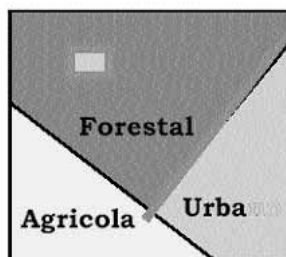
$$S_{\text{ocupación}} = S_1 + S_2 + S_3$$

OCUPACIÓ	VALOR (m2)	ÍNDEX
Poc ocupada	0-25.000	1
Mitjanament ocupada	25.001-50.000	2
Molt ocupada	50.001-205.000	3

Contigüïtat

Des de la perspectiva de protecció civil és important tenir localitzades les àrees urbanitzades que tenen contacte amb àrees forestals, ja que en cas d'incendi forestal podrien perillar les vides humanes.

El PGDCIF interpreta aquesta proximitat mitjançant la contigüïtat o el perímetre comú entre sistemes forestals i urbans. El SIG, a partir del mapa d'usos del sòl reforçat amb la capa d'informació corresponent a les edificacions, permet fer aquesta anàlisi.

$$\text{Contigüïtat} = \sum \text{perímetre comú forestal / urbà}$$

Interpreta la proximitat o el contacte entre els recintes urbans i els sistemes forestals: com més contigüïtat més vulnerabilitat.

CONTIGÜÏTAT	VALOR (km)	ÍNDEX
Poc contigu	<5	1
Mitjanament contigu	5,1-25	2
Molt contigu	25,1-115	3

Per al total de les Illes Balears, el SIG detecta una contigüïtat de 1.699 km entre urbà i edificacions aïllades i forest.

A fi de fixar les directrius i prioritats de protecció, el PGDCIF s'ha plantejat localitzar i classificar els poblaments, en funció del percentatge del seu perímetre confrontant amb superfície forestal. Això vol dir que el perímetre de contigüïtat forestal/urbà proporciona informació molt útil per fixar les prioritats d'actuació en matèria de prevenció i, fonamentalment, dóna suport al tipus i la urgència de plans de rang inferior (comarcals, locals i d'autoprotecció).

A aquest efecte, el PGDCIF classifica les contigüïtats de la manera següent:

Tipus 1 o longitud del perímetre corresponent a superfície urbana envoltada completament (100%) de superfície forestal. A l'arxipèlag balear, 1.288,9 km pertanyen a aquest tipus, és a dir, el 76% de la contigüïtat es produeix en poblaments (nuclis i edificacions aïllades) envoltats al 100% de sistemes forestals.

Tipus 2 o longitud del perímetre corresponent a superfície urbana envoltada en més d'un 50% i menys d'un 100% de superfície forestal. 139,7 km de contigüitat—el 8% del total— pertanyen a aquest tipus.

Tipus 3 o longitud del perímetre corresponent a superfície urbana envoltada en menys del 50% de superfície forestal, que es presenta en 270,4 km —16% del total—.

Dispersió

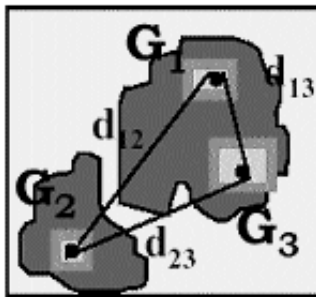
La proximitat o llunyania entre els diferents poblaments presents en els sistemes forestals influeix igualment en la vulnerabilitat i marca el grau de concentració de les mesures preventives.

El SIG permet determinar la distància que hi ha entre els centres de gravetat dels diferents polígons corresponents a les edificacions establertes sobre superfície forestal.

$$\sum \text{distància entre centres de gravetat en superfície forestal}$$

$$\text{Dispersió} = \frac{\text{-----}}{\text{Nombre de polígons}}$$

Interpreta el grau de proximitat o llunyania del poblament en superfície forestal: com més dispersió, més separació entre la població.

DISPERSIÓ	VALOR (km/nombre de polígons)	ÍNDEX
Poc dispers	0-50	1
Mitjanament dispers	50,1-500	2
Molt dispers	500,1-2.100	3

La vulnerabilitat del poblament es podria establir a partir de les dades obtingudes a les Illes Balears, segons el criteri següent.

Ocupació	Contigüitat	Dispersió	VULNERABILITAT POBLACIONAL
Molt ocupat	Molt contigu	Molt dispers	ALTA
Molt ocupat	Molt contigu	Mitjanament dispers	ALTA
Molt ocupat	Mitjanament contigu	Molt dispers	ALTA
Molt ocupat	Mitjanament contigu	Mitjanament dispers	ALTA
Mitjanament ocupat	Molt contigu	Mitjanament dispers	ALTA
Mitjanament ocupat	Mitjanament contigu	Mitjanament dispers	MITJANA
Poc ocupat	Mitjanament contigu	Mitjanament dispers	MITJANA
Poc ocupat	Mitjanament contigu	Poc dispers	MITJANA
Poc ocupat	Poc contigu	Mitjanament dispers	BAIXA
Poc ocupat	Poc contigu	Poc dispers	BAIXA

2.3.3.2. VALORS DE PROTECCIÓ D'INFRAESTRUCTURES I INSTAL·LACIONS

L'impacte que un incendi forestal pot provocar sobre infraestructures i instal·lacions com ara vials, línies elèctriques, vies fèrries, aeroports i heliports, emissors i receptors de comunicacions específics dels mitjans contra incendis, fars, àrees recreatives i càmpings, entre d'altres, aconsella incorporar-les al PGDCIF.

La presència o no d'aquests elements determina la vulnerabilitat, que es classifica com a alta, mitjana i baixa.

Infraestructura viària

La infraestructura viària utilitzada en el PGDCIF està digitalitzada a escala 1:25.000. El tipus de vial present en els sistemes forestals de cadascuna de les quadrícules 10*10 km permet graduar el dany previsible.

C-71	VIAL	ÍNDICE
	Autopista o autovia	3
	Carretera comarcal o local	2
	Pista	1

Mitjançant el sistema d'informació geogràfica es pot establir una intersecció entre la infraestructura viària amb la superfície forestal i conèixer quins vials hi ha en aquesta superfície.

Des de la perspectiva de la vulnerabilitat, en cas d'aparèixer diferents tipus de vials, s'associa i es classifica la quadrícula amb el de major índex.

Vies fèrries

Les vies fèrries han estat obtingudes de la base cartogràfica nacional (BCN), escala 1:200.000, i se n'avalua la presència sobre superfície forestal en cada quadrícula, de la manera següent:

VIA FÈRRIA	ÍNDEX	
	Presència	1
	No presència	0

Línies elèctriques

La xarxa aèria d'alta tensió i les subestacions elèctriques han estat incorporades al PGDCIF a escala 1:200.000, i se n'han avaluat els elements presents en superfície forestal de la manera següent:

XARXA ELÈCTRICA	ÍNDEX
Línia elèctrica i qualsevol nombre de subestacions	2
Línia elèctrica únicament	1
No n'hi ha	0

C41-37

Bases aèries

Els aeroports, aeròdroms i heliports han estat incorporats a escala 1:200.000, se n'ha avaluat la seva presència dins les quadrícules la superfície forestal de les quals supera les 2.500 ha, de la manera següent:

	INSTAL·LACIÓ	ÍNDEX
	Aeroport	1
	Aeròdrom	1
	Heliport	1
	No n'hi ha	0

Àrees recreatives i càmpings

Les àrees recreatives i els càmpings (font: Guia oficial de càmpings 1998 de TURESPAÑA) han estat incorporats al PGDCIF, a escala 1:50.000, i se n'ha avaluat la presència per a totes les quadrícules independentment de la superfície forestal, de la manera següent:

	INSTAL·LACIÓ	ÍNDEX
	Àrea recreativa	1
	Càmping	1
	No n'hi ha	0

Sempre que apareix algun càmping o àrea recreativa s'ha de considerar la vulnerabilitat d'infraestructures i instal·lacions com a alta.

Comunicacions

Les instal·lacions de comunicacions específiques dels mitjans contra incendis forestals (central de comunicacions, repetidors i amplificadors) han estat incorporades al PGDCIF a escala 1:200.000. S'analitzen les instal·lacions presents en quadrícules amb una superfície forestal superior a 2.500 ha. L'avaluació és la següent:

	INSTAL·LACIÓ	ÍNDEX
	Central de comunicacions	1
	Repetidors CH-2, CH-3, CH-4	1
	Repetidors sistema d'entroncament	1
	Amplificador d'entroncament	1
	No n'hi ha	0

Fars

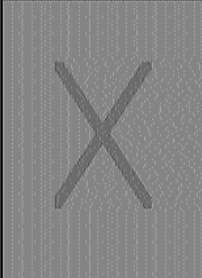
Els fars s'han considerat pels inconvenients que podria suposar un incendi per a la navegació marítima. S'han incorporat al PGDCIF a partir de les coordenades UTM que recull la publicació de l'Autoritat Portuària, Informació per a la navegació recreativa a les Illes Balears (1995).

Atès que les quadrícules amb presència de fars són al litoral i, en general, presenten poca superfície terrestre, es consideren les quadrícules la superfície forestal de les quals supera el 50% de la superfície geogràfica. L'avaluació es fa de la manera següent:

	FAR	ÍNDEX
	N'hi ha	1
	No n'hi ha	0

Zones especials

S'han considerat igualment les zones censurades que ha proporcionat en suport informàtic l'Administració de les Illes Balears, i s'ha aplicat el mateix criteri de selecció de quadrícules que en el cas dels fars. Aquestes zones corresponen a instal·lacions militars, a la residència estiuenca de la família reial, etc.

	ZONA CENSURADA	ÍNDEX
	N'hi ha	1
	No n'hi ha	0

És important destacar que el PGDCIF no preveu la presència d'hospitals ni col·legis.

La vulnerabilitat d'infraestructures i instal·lacions queda definida a partir de les dades obtingudes a les Illes Balears, segons el criteri següent:

VIALS	ÀREES RECREATIVES I CÀMPINGS	RESTA D'INFRAESTRUCTURES I INSTAL·LACIONS	VULNERABILITAT D'INFRAESTRUCTURES I INSTAL·LACIONS
Autopista o autovia	N'hi ha alguna o no n'hi ha cap	N'hi ha alguna o no n'hi ha cap	ALTA
Carretera comarcal o local	N'hi ha alguna	N'hi ha alguna o no n'hi ha cap	ALTA
Carretera comarcal o local	No n'hi ha cap	N'hi ha alguna o no n'hi ha cap	MITJANA
Pista forestal	No n'hi ha cap	N'hi ha alguna	MITJANA
Pista forestal	No n'hi ha cap	No n'hi ha cap	BAIXA
Sense vial	No n'hi ha cap	N'hi ha alguna o no n'hi ha cap	BAIXA

2.3.3.3. VALOR PRODUCTOR, DE REPOSICIÓ I AMBIENTAL

El PGDCIF interpreta la vulnerabilitat del valor econòmic dels sistemes forestals a partir dels tres indicadors següents: valor productiu, valor de reposició i valor ambiental, que per integració determinen la vulnerabilitat dels valors productor, de reposició i ambiental classificada en alta, mitjana i baixa.

Aquesta informació s'ha obtingut específicament per al PGDCIF i des de la perspectiva de la vulnerabilitat es tracta d'assignar a cada quadrícula de 10*10 km una valoració global resultat de tenir en compte aquests valors parcials.

Valor productiu

És un estimador del preu de la superfície forestal. Es correspon amb el que es calcula en l'informe d'incendis.

Valor de reposició

Estima el cost que per a la societat tindria recuperar el sistema forestal cremat (valor al final del torn del cost de repoblació afectat amb la probabilitat i supervivència).

Valor ambiental

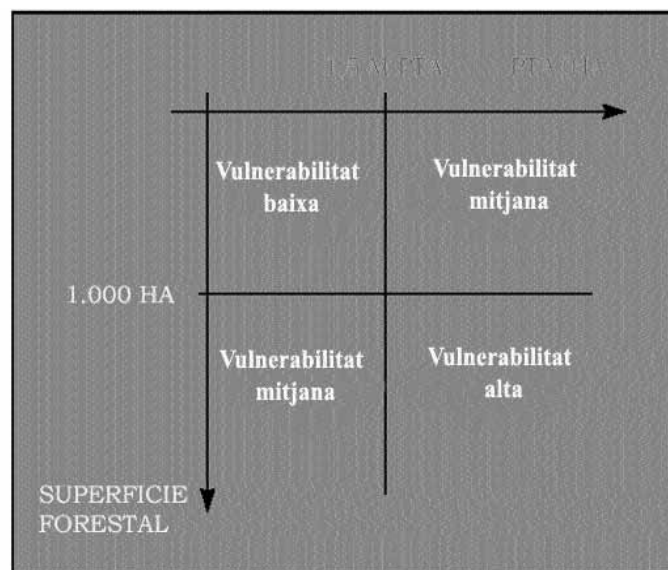
Integra el valor ecològic i el recreatiu. És el valor que assigna la societat als seus ecosistemes (el seu valor contingent distribuït superficialment per un índex basat en l'opinió d'experts).

El valor que s'assigna a cada hectàrea és la suma dels valors productiu i ambiental (valor econòmic total, VET) o el valor de reposició, el que sigui major. Aquest valor mitjà és el que es fixa per a cada quadrícula de 10*10 km.

Per determinar la vulnerabilitat dels valors productor, de reposició i ambiental corresponent a cadascuna de les quadrícules de 10*10 km es té en compte aquest valor mitjà i la superfície forestal que presenti, classificant-la de la manera següent:

Condicions		VULNERABILITAT DELS VALORS: PRODUCTOR, DE REPOSICIÓ I AMBIENTAL	
Superfície forestal		Valor mitjà per hectàrea	
> 1.000 ha	Y	> 1.500.000 PTA	Alta
> 1.000 ha	Y	< 1.500.000 PTA	Mitjana
< 1000 ha	Y	> 1.500.000 PTA	
< 1000 ha	Y	< 1.500.000 PTA	Baixa

Els límits de superfície forestal (1.000 ha) i el valor mitjà per hectàrea (1.500.000 PTA) s'han establert a partir dels resultats obtinguts a les Illes Balears.

2.3.3.4. PATRIMONI HISTORICOARTÍSTIC

El patrimoni historicoartístic present a la comunitat autònoma de les Illes Balears constitueix un important tipus genèric de valor que cal protegir.

El PGDCIF interpreta aquest patrimoni a partir de la presència o no de monuments i restes arqueològiques, tan freqüents a l'arxipèlag balear, que permet obtenir la vulnerabilitat del patrimoni historicoartístic.

S'analitzen les quadrícules amb més d'un 50% de superfície forestal, excepte la quadrícula 107-D11, ja que, amb un 46% del territori sobre sistemes forestals, presenta 3 elements que pertanyen a aquest patrimoni.

La informació de partida ha estat el Mapa turístic de les Illes Balears de Firestone, que s'ha incorporat al PGDCIF a escala 1:200.000. L'avaluació és la següent:

	patrimoni historicoartístic	ÍNDEX
	Monument	1
	resta arqueològica	1
	No n'hi ha	0

La vulnerabilitat del patrimoni historicoartístic queda definida a partir de les dades obtingudes a les Illes Balears, segons el criteri següent:

Monument, resta arqueològica	VULNERABILITAT DEL PATRIMONI HISTORICOARTÍSTIC
N'hi ha un o més d'un	ALTA
No n'hi ha cap	BAIXA

La vulnerabilitat global queda definida per la integració dels quatre índexs definits anteriorment, de la manera següent:

Vulnerabilitat poblacional	Vulnerabilitat d'infraestructures i instal·lacions	Vulnerabilitat dels valors productor, de reposició i ambiental	Vulnerabilitat del patrimoni historico-artístic	Nombre de quadrícules a la comunitat autònoma de les Illes Balears	Vulnerabilitat global
ALTA	ALTA	ALTA	ALTA	4	Extremadament vulnerable
ALTA	ALTA	ALTA	BAIXA	6	Extremadament vulnerable
ALTA	ALTA	MITJANA	ALTA	2	Molt vulnerable
ALTA	ALTA	MITJANA	BAIXA	4	Molt vulnerable
ALTA	ALTA	BAIXA	BAIXA	1	Molt vulnerable
ALTA	MITJANA	ALTA	BAIXA	7	Molt vulnerable
ALTA	MITJANA	MITJANA	ALTA	1	Molt vulnerable
ALTA	MITJANA	MITJANA	BAIXA	3	Mitjanament vulnerable
ALTA	MITJANA	BAIXA	BAIXA	2	Mitjanament vulnerable
MITJANA	ALTA	ALTA	ALTA	3	Molt vulnerable
MITJANA	ALTA	ALTA	BAIXA	4	Molt vulnerable
MITJANA	ALTA	MITJANA	BAIXA	1	Mitjanament vulnerable
MITJANA	ALTA	BAIXA	BAIXA	2	Mitjanament vulnerable
MITJANA	MITJANA	ALTA	BAIXA	6	Mitjanament vulnerable
MITJANA	MITJANA	MITJANA	ALTA	1	Mitjanament vulnerable
MITJANA	MITJANA	MITJANA	BAIXA	12	Mitjanament vulnerable
MITJANA	MITJANA	BAIXA	BAIXA	5	Poc vulnerable
BAIXA	ALTA	ALTA	BAIXA	1	Molt vulnerable
BAIXA	ALTA	MITJANA	BAIXA	1	Mitjanament vulnerable
BAIXA	MITJANA	ALTA	ALTA	1	Molt vulnerable
BAIXA	MITJANA	ALTA	BAIXA	6	Mitjanament vulnerable
BAIXA	MITJANA	MITJANA	BAIXA	10	Poc vulnerable
BAIXA	MITJANA	BAIXA	BAIXA	8	Poc vulnerable
BAIXA	BAIXA	ALTA	BAIXA	1	Mitjanament vulnerable
BAIXA	BAIXA	MITJANA	BAIXA	3	Poc vulnerable
BAIXA	BAIXA	BAIXA	BAIXA	3	Poc vulnerable

De les 98 quadrícules de 10*10 km, en les quals s'ha dividit el territori balear, el 10,2% queden classificades com a extremadament vulnerables, el 24,5% com a molt vulnerables, el 35,7% com a mitjanament vulnerables i el 29,6% com a poc vulnerables.

2.3.4. CLASSIFICACIÓ DELS INCENDIS FORESTALS EN FUNCIÓ DEL NIVELL DE GRAVETAT POTENCIAL

A l'apartat 3.2.2 (Nivells de gravetat dels incendis forestals) es defineixen els diferents nivells o fases de l'emergència que es consideren des del punt de vista de l'organització i l'operativitat del Pla.

El nivell de gravetat potencial que es determina mitjançant l'anàlisi territorial de diverses variables pretén realitzar una previsió de la gravetat que la situació suporta fent referència a l'avaluació dels mitjans humans i materials necessaris per a l'extinció i, en tot cas, la protecció de persones i béns, en relació amb els efectius disponibles.

La classificació que es presenta en aquest PGDCIF es fa considerant els elements que intervenen en el comportament dels sistemes forestals enfront de l'incendi (reacció i resistència) d'una forma estàtica, és a dir, en un moment determinat i tal com estan recollits en la base de dades a partir de l'inventari.

Des de la perspectiva d'emergències i protecció civil, l'avaluació dels recursos humans i materials necessaris s'obté a partir de les condicions topogràfiques

de la zona on es té lloc l'incendi o els incendis simultanis, l'extensió i les característiques dels sistemes forestals que estan amenaçats, les condicions de les infraestructures (àrees tallafocs, xarxa viària, reserves i punts d'aigua, etc.), com també les condicions meteorològiques existents i els possibles perills o vulnerabilitats per a persones no relacionades amb les tasques d'extinció i per a instal·lacions i edificacions.

Atès que el PGDCIF s'ha elaborat en el marc d'un sistema d'informació geogràfica (SIG), la informació sobre els diferents elements s'ha referit a la quadrícula de 10*10 km (10.000 ha), de manera que cada un s'ha avaluat independentment i s'han agrupat posteriorment, amb la finalitat d'establir per a cada quadrícula el nivell de gravetat potencial.

Sempre que la superfície forestal de la quadrícula de 10*10 km sigui inferior al 15% de la superfície geogràfica, s'assigna el menor codi de gravetat a qualsevol de les variables referents a: condicions topogràfiques; extensió i característiques de les masses forestals; condicions del medi físic i infraestructures i possibles perills per a les instal·lacions, edificacions i infraestructures. Les variables referents a condicions meteorològiques i possibles perills per a persones no relacionades amb l'extinció no estan afectades per aquesta restricció.

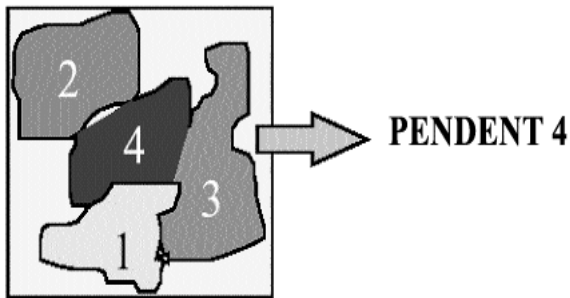
2.3.4.1. CONDICIONS TOPOGRÀFIQUES

Les condicions topogràfiques influeixen directament en el comportament dels sistemes forestals enfront de l'incendi i, per tant, en el nivell de gravetat potencial a què pot arribar un incendi forestal.

El PGDCIF interpreta les condicions topogràfiques per mitjà del pendent en superfície forestal. Per això, a partir del model digital del terreny s'han establert 4 grups de pendents, codificats de la manera següent:

GRUP DE PENDENT	GRAVETAT PER PENDENT
0 - 3%	1
3 - 12%	2
12 - 35%	3
> 35%	4

Cada quadrícula de 10*10 km es codifica segons el grup de pendent que major superfície presenta en aquesta quadrícula.

Hi ha 19 quadrícules, de les 98 en què es divideix l'arxipèlag balear, que corresponen al grup de pendent 4, 30 quadrícules al grup 3, 36 al grup de pendent 2 i les 13 restants corresponen al grup de pendent 1.

2.3.4.2. EXTENSIÓ I CARACTERÍSTIQUES DE LES MASSES FORESTALS

L'extensió i les característiques de les masses forestals s'interpreten mitjançant els indicadors següents: models de combustible, superfície forestal contínua i presència d'àrees tallafocs.

Combustibilitat

La combustibilitat determina la major o menor facilitat de propagació d'un incendi forestal. El criteri d'assignació de gravetat és el mateix que el del cas anterior. És a dir, s'assigna a cada quadrícula la combustibilitat que presenta major superfície, amb la corresponent gravetat associada, excepte les quadrícules la superfície forestal de les quals és menor del 15% de la superfície geogràfica de la quadrícula; en aquest cas, se'ls assigna una gravetat 1.

La relació entre combustibilitat i gravetat per combustibilitat es mostra en

el quadre següent:

Combustibilitat	Gravetat per combustibilitat
Molt baixa	1
Baixa	1
Moderada	2
Alta	3
Molt alta	4

El 45,9% de les quadrícules (45) presenten gravetat per combustibilitat 1, el 8,2% (8 quadrícules) gravetat 2, el 16,3% (16 quadrícules) gravetat 3, i el 29,6% restant (29 quadrícules) presenten gravetat 4.

Superfície forestal contínua

La superfície forestal contínua interpreta l'extensió de les masses forestals, important factor que cal tenir en compte, ja que a major superfície forestal contínua major gravetat pot tenir l'incendi.

El sistema d'informació geogràfica, a partir del mapa de sistemes forestals, permet determinar la grandària de cada tessella classificada com a forestal. D'aquesta manera s'ha pogut saber que la major superfície forestal contínua correspon a 62.620 ha, que s'estenen a les comarques de Calvià i de la serra de Tramuntana.

Amb la finalitat d'assignar a les quadrícules de 10*10 km el codi de gravetat per superfície forestal contínua que continguin, s'han establert els intervals de superfície forestal contínua següents:

SUPERFÍCIE FORESTAL CONTÍNUA	GRAVETAT PER SUPERFÍCIE FORESTAL CONTÍNUA
0 - 500 ha	1
501 - 1.000 ha	2
1.001 - 2.500 ha	3
2.501 - 8.200 ha	4

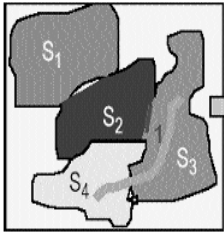
Hi ha 37 quadrícules que presenten una superfície forestal contínua menor de 500 ha, 17 quadrícules tenen una superfície forestal contínua entre 500 i 1.000 ha, 26 quadrícules entre 1.000 i 2.500 ha, i les 18 restants entre 2.500 i 8.200 ha.

Presència de faixes de defensa

El grau de presència de faixes de defensa és un altre factor que s'ha de tenir en compte dins les característiques dels sistemes forestals, ja que a major presència de silvicultura preventiva, menor serà la gravetat dels incendis forestals.

Les Illes Balears tenen un total de 266,3 km de faixes de defensa. Aquest factor s'interpreta analitzant els quilòmetres de faixes de defensa que apareixen per cada quilòmetre quadrat de superfície forestal, en cada una de les quadrícules de 10*10 km, la qual cosa permet classificar-les segons els intervals següents:

PRESENCIA DE FAIXES DE DEFENSA (km/km2)	GRAVETAT SEGONS LA PRESENCIA DE FAIXES DE DEFENSA
0,41 - 1,31	1
0,21 - 0,4	2
0,01 - 0,02	3
0	4

Presència de faixes de defensa = $\frac{I_1}{S_1 + S_2 + S_3 + S_4}$

De les 98 quadrícules que integren l'arxipèlag balear, 43 tenen faixes de defensa. La resta de les quadrícules no presenten cap tractament silvícola d'aquest tipus, per la qual cosa s'han de classificar amb la màxima gravetat, excepte aquelles la superfície forestal de les quals sigui inferior al 15% de la superfície total de la quadrícula, com s'ha definit al principi del capítol. Dit això, 49 quadrícules es codifiquen amb gravetat 4, 24 amb gravetat 3, 10 amb gravetat 2 i les 15 restants amb gravetat 1.

2.3.4.3. CONDICIONS DEL MEDI FÍSIC I INFRAESTRUCTURES

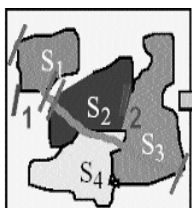
Les condicions del medi físic i les infraestructures que influeixen en el nivell de gravetat dels incendis forestals s'interpreten mitjançant la xarxa viària, els punts d'aigua, els focus previsibles d'incendis, les isòcrones terrestres, les isòcrones aèries, el mapa de visibilitat i les zones d'accessibilitat.

Xarxa viària

La xarxa viària s'interpreta mitjançant l'indicador de densitat de vials (km/km2) obtingut amb la intersecció de la infraestructura viària sobre la superfície forestal.

Per a cada quadrícula de 10*10 km s'ha calculat la longitud de la infraestructura sobre superfície forestal, i s'han agrupat els resultats en intervals als quals s'assigna la gravetat següent:

DENSITAT DE VIALS	GRAVETAT SEGONS LA DENSITAT DE VIALS
1,1 - 3,25 km/km2	1
0,51 - 1 km/km2	2
0,26 - 0,50 km/km2	3
0 - 0,25 km/km2	4

Densitat de vials = $\frac{I_1 + I_2}{S_1 + S_2 + S_3 + S_4}$

Hi ha 24 quadrícules que no tenen vials, ja que presenten densitats menors de 0,25 km/km2, 28 quadrícules presenten densitats entre 0,26 i 0,50 km/km2 i 25 entre 0,51 i 1 km/km2. Tan sols 21 quadrícules estan ben dotades de vials, les quals presenten densitats compreses entre 1,1 i 3,25 km/km2, o bé tenen una escassa superfície forestal, per la qual cosa s'inclouen en aquest grup de gravetat 1.

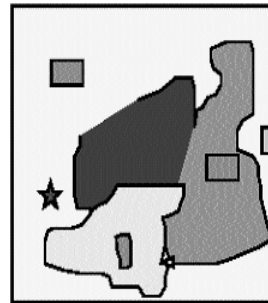
Punts d'aigua

Els punts d'aigua han estat incorporats al PGDCIF a escala 1:25.000. Aquests punts estan classificats en tres grups: presa superior (piscines, safareigs, etc.) punt de connexió a la xarxa i punt d'aspiració. Com que no es disposa d'informació pel que fa a la capacitat d'aigua d'aquests punts, l'indicador que s'ha utilitzat és el nombre a la quadrícula.

Com a criteri d'assignació de gravetat a cada quadrícula, es considera: a les quadrícules amb superfície forestal menor del 15% de la superfície geogrà-

fica s'assigna gravetat segons els punts d'aigua existents 1; la resta de les quadrícules es classifiquen com indica el quadre següent:

PUNTS D'AIGUA	GRAVETAT SEGONS ELS PUNTS D'AIGUA EXISTENTS
26 - 51	1
11 - 25	2
0 - 10	3

Punts d'aigua = 4

De les 98 quadrícules en què s'ha dividit el territori balear, 12 quadrícules es classifiquen amb gravetat 1, 15 quadrícules presenten gravetat 2 i les 71 restants gravetat 3.

Focus previsibles d'incendis

El PGDCIF ha considerat tots els punts que són potencials focus d'incendis. Els 12 abocadors que hi ha a l'arxipèlag balear proporcionen la informació següent: hi ha 10 quadrícules amb abocadors, de les quals n'hi ha una a Eivissa que presenta 3 abocadors.

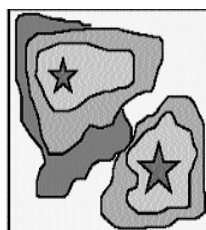
ABOCADORS	GRAVETAT PER FOCUS PREVISIBLES D'INCENDIS
No n'hi ha	0
N'hi ha	4

Isòcrones terrestres

Des del punt de vista de la gravetat potencial dels incendis forestals un paràmetre important que cal tenir en compte és el temps d'arribada. Per aquesta raó s'incorpora en aquest apartat la informació proporcionada pel mapa d'isòcrones terrestres.

Tal com es veu en el capítol 10.3, Extinció, a partir de les bases d'extinció incorporades al sistema d'informació geogràfica, és possible determinar isòlinies que delimiten superfícies a les quals s'arriba en el mateix període de temps.

Per a cada quadrícula de 10*10 km s'han obtingut les superfícies forestals distribuïdes segons els temps d'arribada, i s'ha assignat a la quadrícula la isòcrona de la major superfície.

- < 10 minuts
- 10 - 20 minuts
- 20 - 30 minuts
- > 30 minuts

→ Isòcrona amb major superfície

És important ressaltar que des del punt de vista de gravetat potencial d'incendis es considera que a tots els punts de la quadrícula s'hi arribaria en aquest període de temps, però el SIG permet determinar el temps exacte d'accés per a cada punt del territori balear.

L'assignació de la gravetat s'ha fet segons el criteri següent:

TEMPS D'ACCÉS DE MITJANS TERRESTRES	GRAVETAT PER TEMPS D'ACCÉS
< 10 minuts	1
10 - 20 minuts	2
20 - 30 minuts	3
> 30 minuts	4

En 13 quadrícules s'hi arriba en menys de 10 minuts, o bé l'escassa superfície forestal (menys del 15% de la total) les inclou en aquest grup de gravetat 1; en 31 s'hi arriba en temps compresos entre 10 i 20 minuts; en 21 quadrícules entre 20 i 30 minuts, i en les 33 restants en temps superiors a 30 minuts.

Isòcrones aèries

Un altre factor que cal considerar és el de les isòcrones aèries, és a dir, el temps d'arribada dels mitjans aeris fins a qualsevol punt de les Illes Balears.

A partir de les bases aèries, incorporades al SIG, es determinen isolínies que delimiten superfícies a les quals s'arriba en el mateix interval de temps, anàlogament al de les isòcrones terrestres. Aquests intervals comencen en 15 minuts, temps necessari per a l'escalfament de motors.

Cal destacar que el temps màxim d'arribada d'aquests mitjans a qualsevol punt de les Illes és de 34 minuts.

A cada quadrícula de 10*10 km s'hi assigna la isòcrona màxima, la qual cosa permet classificar-les segons la gravetat de la manera que segueix:

TEMPS D'ACCÉS DE MITJANS AERIS	GRAVETAT PER TEMPS D'ACCÉS
15 - 19 minuts	1
20 - 24 minuts	2
25 - 29 minuts	3
30 - 34 minuts	4

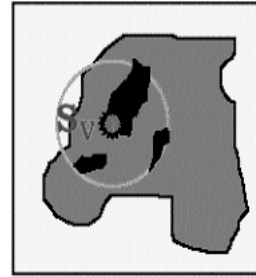
D'aquí s'obté que en 28 quadrícules s'hi arriba en menys de 20 minuts o, com en els casos anteriors, la superfície forestal no és significativa i se les considera incloses en aquest grup de gravetat 1; en 48 quadrícules el temps d'accés dels mitjans aeris està entre 20 i 24 minuts; en 18 quadrícules entre 25 i 29 minuts, i en les 4 restants entre 30 i 34 minuts.

Mapa de visibilitat

A partir del model digital del terreny i dels punts fixos de vigilància és possible elaborar el mapa de visibilitat.

Aquest mapa permet determinar la superfície forestal visible i no visible almenys des d'un punt fix de l'actual xarxa de vigilància, de manera que l'indicador utilitzat per establir la gravetat potencial d'aquest indicador és la superfície forestal no visible (ha).

Per a cada quadrícula de 10*10 km s'ha obtingut la superfície forestal no visible que permet establir intervals als quals s'aplica la gravetat potencial per no visibilitat amb el criteri següent:

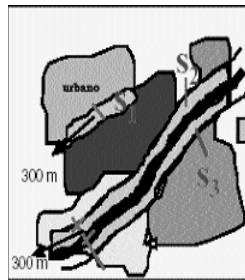
S_v= Superfície visible

SUPERFÍCIE NO VISIBLE	GRAVETAT PER SUPERFÍCIE FORESTAL NO VISIBLE
0	0
1 - 500 ha	1
501 - 1.000 ha	2
1.001 - 5.750 ha	3

Hi ha 10 quadrícules que presenten tota la superfície forestal visible o se'ls inclou en aquest grup de gravetat 0 perquè no presenten una superfície forestal significativa (més del 15% de la superfície geogràfica), 43 quadrícules presenten una superfície forestal no visible menor de 500 ha, 21 quadrícules entre 501 i 1.000 ha i les 24 restants entre 1.000 i 5.750 ha.

Accessibilitat

Definim la superfície forestal accessible com aquella a la qual arriba l'aigua. Mitjançant el sistema d'informació geogràfica s'ha operat de la manera següent: a partir de l'eix dels vials s'ha donat una amplària de 300 m a cada costat del vial, ja que és la longitud a què s'estima que pot arribar la mànega. També s'han considerat 300 m de franja forestal des del perímetre urbà. Per tant, l'indicador que interpreta l'accessibilitat és el percentatge de superfície forestal accessible per a cada quadrícula.

$$\%S_{\text{accessi}} = \frac{S_1 + S_2 + S_3}{\text{Sup. Forestal}} * 100$$

Per a cada quadrícula s'ha obtingut la superfície forestal accessible i s'han agrupat els resultats en intervals als quals s'assigna la gravetat següent:

% SUPERFÍCIE ACCESSIBLE	GRAVETAT SEGONS % SUPERFÍCIE FORESTAL ACCESSIBLE
75,1 - 100 %	1
50,1 - 75 %	2
25,1 - 50 %	3
0 - 25 %	4

En 14 quadrícules es presenta menys del 25% de la superfície forestal accessible, 56 quadrícules presenten valors compresos entre 25,1 i 50%, 16 quadrícules tenen entre 50,1 i 75% de superfície forestal accessible, les 12 quadrícules amb escassa superfície forestal (menys del 15% de la superfície geogràfica) i les que presenten més del 75,1% de la superfície forestal accessible.

2.3.4.4. Condicions meteorològiques

Les condicions meteorològiques influeixen directament en el nivell de gravetat potencial que pot arribar a tenir un incendi forestal. Aquestes condicions s'interpreten per mitjà del risc meteorològic i la intensitat de brises estivals.

Risc meteorològic

S'ha assignat a cada quadrícula de 10*10 km el major risc meteorològic global que es produeix en aquesta quadrícula, de manera que s'ha fixat la gravetat potencial a causa del risc meteorològic global de la manera següent:

RISC METEOROLÒGIC GLOBAL	GRAVETAT PER RISC METEOROLÒGIC GLOBAL
Baix o moderat	1
Alt	2
Molt alt	3
Extremadament alt	4

21 quadrícules presenten risc meteorològic global baix o moderat, 31 quadrícules tenen risc meteorològic global alt, 37 molt alt i 9 extremadament alt.

Intensitat de brisa estival

Per a cada quadrícula de 10*10 km s'ha considerat la intensitat de brisa estival i s'ha assignat a cada una una gravetat potencial per brises segons el valor més alt que presenta, amb el criteri següent:

INTENSITAT DE BRISA ESTIVAL	GRAVETAT PER INTENSITAT DE BRISA ESTIVAL
Sense brises	1
Molt fluixa – fluixa	2
Fluixa – moderada	3
Moderada	4

En total 57 quadrícules no es veuen afectades per les brises estivals, 8 quadrícules presenten brises de molt fluixes a fluixes, 25 quadrícules de fluixa a moderada i les 8 quadrícules restants presenten brises estivals moderades.

2.3.4.5. POSSIBLES PERILLS PER A PERSONES NO RELACIONADES AMB L'EXTINCIÓ

Des del punt de vista de la gravetat potencial d'incendis, Protecció Civil presta gran atenció als possibles perills per a les persones no relacionades amb les tasques d'extinció. Per aquesta raó el PGDCIF interpreta aquest factor per mitjà d'indicadors com ara: ocupació, edificacions d'evacuació difícil, presència d'àrees recreatives i càmpings i la dificultat d'evacuació d'aquestes àrees.

Ocupació

L'ocupació s'interpreta mitjançant l'àrea ocupada per les edificacions en superfície forestal, que permet assignar a cada quadrícula de 10*10 km una gravetat potencial per ocupació segons el criteri següent:

OCUPACIÓ (m2)	GRAVETAT PER OCUPACIÓ
0	0
1 - 25.000	1
25.001 - 50.000	2
50.001 - 205.000	3

Com a resultat, 7 quadrícules no tenen ocupació, 40 quadrícules presenten entre 1 i 25.000 m2, 26 quadrícules entre 25.001 i 50.000 m2 i les 25 restants entre 50.001 i 205.000 m2.

Edificacions d'evacuació difícil

L'evacuació de la població en cas de produir-se un incendi requereix una atenció especial.

En el territori balear, on la presència de l'ésser humà dins els sistemes forestals és una constant, es fa necessari tenir perfectament situades les edificacions, tant si són cases aïllades com urbanitzacions, en les quals en cas de produir-se un incendi hi hauria grans problemes per evacuar-les. És necessari tenir-les perfectament localitzades, ja que el PGDCIF ha d'exigir que s'hi duguin a terme plans d'autoprotecció.

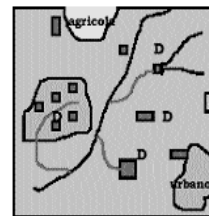
Aquesta dificultat d'evacuació s'interpreta a partir de l'indicador de nombre d'edificacions envoltades al 100% de superfície forestal, amb dificultat d'evacuació.

El PGDCIF disposa de la digitalització de les edificacions i de la infraestructura viària a escala 1:5.000, per la qual cosa s'han tingut en compte tots

aquells elements que estan cartografiats. Per aquesta raó s'han considerat com a edificacions envoltades al 100% de superfície forestal amb dificultat d'evacuació els elements següents:

- Cases aïllades a la forest en les quals se suposa que hi ha una via d'accés però que no està representada cartogràficament.
- Cases amb una sola via de sortida.
- Cases amb una via de sortida i una o més vies que es perden dins la forest.
- Cases pertanyents a urbanitzacions amb una sola via de sortida.

No es consideren d'evacuació difícil les que estan properes a carreteres principals, nuclis de població i superfícies agrícoles.

Edificacions d'evacuació difícil = 8 cases

En tot el territori balear s'han comptabilitzat 2.347 cases que presenten evacuació difícil i que mereixen una protecció especial.

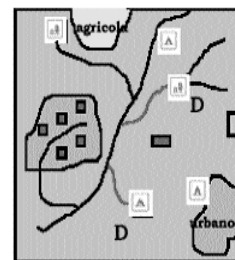
Mitjançant el sistema d'informació geogràfica s'ha obtingut per a cada quadrícula de 10*10 km el nombre de cases d'evacuació difícil, que s'han agrupat en intervals als quals s'ha assignat el codi de gravetat per dificultat d'evacuació següent:

EDIFICACIONS AMB DIFÍCIL EVACUACIÓ (nombre de cases)	GRAVETAT PER OCUPACIÓ AMB DIFICULTAT D'EVACUACIÓ
0	0
1 – 10	1
11 – 50	2
51 – 180	3

Presència d'àrees recreatives i càmpings i dificultat d'evacuar-los

Dins els possibles perills per a persones no relacionades amb l'extinció cal tenir en compte la presència d'àrees recreatives i càmpings i la dificultat d'evacuar-los en el cas que s'hi declari un incendi. És necessari tenir-los perfectament localitzats, ja que el PGDCIF ha d'exigir que s'hi duguin a terme plans d'autoprotecció.

Per aquesta raó s'han comptabilitzat en cada quadrícula de 10*10 km, les àrees recreatives i càmpings que hi ha i se'ls ha classificat en funció de la dificultat d'evacuació en perillosos (tenen només una via de sortida o diverses que es perden dins la forest) o no perillosos (tenen més d'una via de sortida, es troben properes a un nucli de població o a una zona agrícola).

Àrees recreatives i càmpings = 5

Àrees recreatives i càmpings amb dificultat d'evacuació = 2

El criteri per a l'assignació de gravetat per presència d'àrees recreatives i càmpings i el grau de dificultat d'evacuació és el següent:

PRESENCIA D'ÀREES RECREATIVES I CÀMPINGS	GRAVETAT PER ÀREA RECREATIVA I CÀMPING
No n'hi ha	0
N'hi ha	4

S'obté que 25 quadrícules presenten almenys 1 càmping o àrea recreativa, i no n'hi ha a les 73 restants.

PRESENCIA D'ÀREES RECREATIVES I CÀMPINGS AMB DIFICULTAT D'EVACUACIÓ	GRAVETAT PER DIFICULTAT D'EVACUACIÓ
No n'hi ha	0
N'hi ha	4

Hi ha 12 quadrícules que presenten una àrea recreativa o càmping amb dificultat d'evacuació.

2.3.4.6. POSSIBLES PERILLS PER A INSTAL·LACIONS, EDIFICACIONS I INFRAESTRUCTURES

Els possibles perills per a instal·lacions, edificacions i infraestructures que influeixen en la major o menor gravetat potencial a què pot arribar a un incendi forestal s'interpreten per mitjà de la presència o no de determinats elements, com ara vies fèrries, aeroports, heliports, instal·lacions de comunicacions, fars, monuments i restes arqueològiques, línies elèctriques i zones classificades com a censurades, entre d'altres.

El criteri per a l'assignació de gravetat per presència d'instal·lacions, edificacions i infraestructures és el següent:

PRESENCIA D'INSTAL·LACIONS, EDIFICACIONS I INFRAESTRUCTURES	GRAVETAT PER INSTAL·LACIONS, EDIFICACIONS I INFRAESTRUCTURES
No n'hi ha	0
N'hi ha	4

Així, 59 quadrícules tenen algun element enumerat anteriorment i 39 no en tenen o no es consideren perquè tenen una escassa superfície forestal.

2.3.4.7. OBTENCIÓ DEL NIVELL DE GRAVETAT POTENCIAL DELS INCENDIS FORESTALS

A partir d'un model paramètric que integra totes les variables analitzades abans, s'obté el nivell de gravetat potencial que pot arribar a tenir un incendi forestal en cada quadrícula de 10*10 km.

$$\text{GRAVETAT POTENCIAL} = \sum_{i=1}^{i=18} K_i \times V_i$$

Tal com es veu en el quadre de la pàgina següent hi ha sis grups de variables corresponents als aspectes considerats. Cada una d'aquestes variables està afectada per un coeficient que varia en funció de la seva importància. Així, per a cada quadrícula es calcula una gravetat potencial que permet classificar-la com segueix:

— NIVELL 0: sempre que $V_{14} = V_{15} = V_{16} = V_{17} = V_{18} = 0$

Independentment del valor a què arribi la suma de la resta de variables. És a dir, variables corresponents a: possibles perills per a persones no relacionades amb l'extinció i possibles perills per a instal·lacions, edificacions i infraestructures.

S'obtenen 5 quadrícules amb NIVELL 0.
— NIVELL 1. $150 \leq GP \leq 250$

S'obtenen 28 quadrícules amb NIVELL 1.
— NIVELL 2. $251 \leq GP \leq 350$

S'obtenen 51 quadrícules amb NIVELL 2.
— NIVELL 3. $GP > 350$

S'obtenen 14 quadrícules amb NIVELL 3.

2.4. ZONIFICACIÓ DEL TERRITORI I PRIORITAT DE DEFENSA

El gestor forestal interpreta l'incendi com una catàstrofe per als ecosistemes, en què l'ésser humà és un element més, i principal, que cal protegir.

El PGDCIF analitza l'incendi considerant-ne els efectes externs i interns.

El fet de definir, a priori, les zones per establir-ne la valoració econòmica total, el risc d'incendi, la vulnerabilitat i el nivell de gravetat potencial, en els termes que estableix la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals, fonamenta i aclareix enormement les decisions en matèria de prevenció i extinció.

Fonamenta i aclareix la prevenció perquè estableix un criteri objectiu de prioritats per a l'actuació en matèria de silvicultura preventiva, infraestructura viària i hidràulica, conscienciació ciutadana i vigilància.

Fonamenta i aclareix l'extinció en la mobilització i prioritització de recursos terrestres i aeris, orienta la ubicació dels efectius i, potser el més important, permet apreciar l'abast del perill.

Altres conseqüències importants són l'orientació per a la posada en marxa selectiva dels plans comarcals, plans municipals i plans d'autoprotecció.

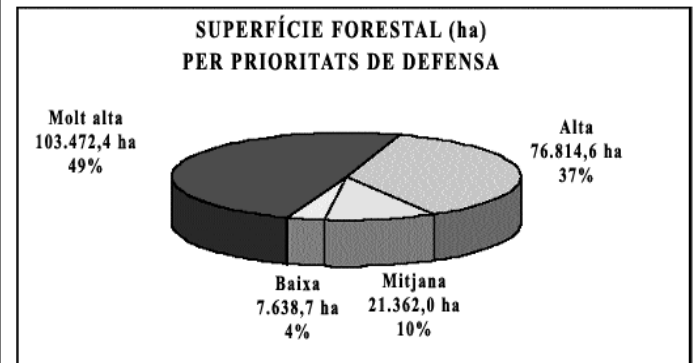
La prevenció que el PGDCIF incorpora té com objectiu situar la gravetat potencial en el nivell 1, en la major part dels sistemes forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La transformació dels nivells actuals de gravetat potencial, amb les limitacions ecològiques que els ecosistemes imposen, és una constant referència en matèria de prevenció.

El PGDCIF obté les prioritats de defensa integrant els quatre elements anteriorment analitzats: valor econòmic total, risc d'incendi, vulnerabilitat i gravetat potencial, en cada quadrícula de 10 * 10 km.

La suma dels valors atribuïts a cada un dels elements permet assignar a cada quadrícula un valor comprès entre 3 i 17.

Es consideren quadrícules amb prioritat molt alta les que presenten un valor comprès entre 13 i 17; amb prioritat alta, les quadrícules amb valor entre 10 i 12; amb prioritat mitjana si està comprès entre 7 i 9, i amb prioritat baixa si el valor està entre 3 i 6.

En termes de superfície per al total de la superfície forestal balear, el 49% de la superfície forestal (103.472 ha) presenta prioritat molt alta, el 37% (76.814 ha) prioritat alta, el 10% (21.362 ha) prioritat mitjana i el 4% restant (7.638 ha) presenta prioritat baixa.

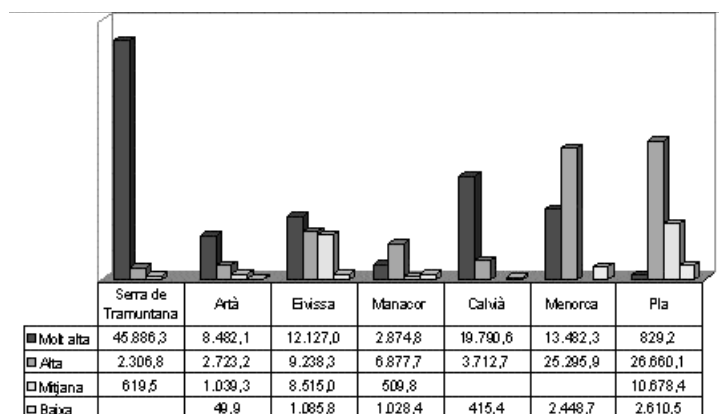
Al seu torn, aquestes prioritats poden orientar en la prioritització dels plans d'àmbit inferior, plans comarcals i municipals.

Priorització dels plans comarcals

Per comarques, el 44% de la superfície forestal amb prioritat molt alta se situa a la comarca de la serra de Tramuntana (45.886 ha). La segueixen Calvià, amb el 19% (19.790 ha), Menorca, amb el 13% (13.482 ha), Eivissa, amb el 12% (12.127 ha) i Artà, amb el 8% (8.482,1 ha).

Manacor i el Pla només tenen el 3% (2.875 ha) i l'1% (829 ha), respectivament, de la superfície forestal amb prioritat molt alta.

COMARCA	SUPERFÍCIE FORESTAL		PRIORITAT		
	Molt alta	Alta	Mitjana	Baixa	
Serra de Tramuntana	45.886,3	2.306,8	619,5		
Artà	8.482,1	2.723,2	1.039,3	49,9	
Eivissa	12.127,0	9.238,3	8.515,0	1.085,8	
Manacor	2.874,8	6.877,7	509,8	1.028,4	
Calvià	19.790,6	3.712,7	415,4		
Menorca	13.482,3	25.295,9	2.448,7		
Pla	829,2	26.660,1	10.678,4	2.610,5	
TOTAL	103.472,4	76.814,6	21.362,0	7.638,7	

C41-57

Un criteri per fixar les prioritats dels plans comarcals pot ser, per tant, la superfície forestal amb prioritat molt alta que presenta cada una de les comarques, en què l'assignació de prioritats resulta de la manera següent:

Prioritat molt alta	Serra de Tramuntana
	Calvià
Prioritat alta	Menorca
	Eivissa
	Artà
Prioritat mitjana	Manacor
Prioritat baixa	Pla

Priorització dels plans municipals

Seguint el mateix criteri de la superfície forestal amb prioritat molt alta, s'ha assignat a cada un dels termes municipals la prioritat següent:

PRIORITAT	TERME MUNICIPAL	SUPERFÍCIE FORESTAL (ha)	SUPERFÍCIE FORESTAL SEGONS PRIORITATS (ha)			
			MOLT ALTA	ALTA	MITJANA	BAIXA
Molt Alta	Pollença	10.590,56	10.293,53	0,00	297,03	0,00
	Escorca	12.384,38	10.077,59	2.306,79	0,00	0,00
	Calvià	8.202,61	7.794,97	0,00	0,00	407,64
	Sant Joan de Labritja	6.844,16	6.276,05	0,00	393,74	174,37
	Artà	8.411,29	5.981,41	2.429,89	0,00	0,00
	Bunyola	5.384,66	5.384,66	0,00	0,00	0,00
	Ferrerries	4.789,58	3.853,24	936,34	0,00	0,00
	Es Mercadal	7.617,30	3.633,19	3.755,87	0,00	228,25
	Sant Josep	8.521,05	3.356,80	5.124,82	0,29	39,13
	Puigpunyent	3.167,75	3.167,75	0,00	0,00	0,00
	Valldemossa	2.880,52	2.880,52	0,00	0,00	0,00
	Sóller	2.866,32	2.866,32	0,00	0,00	0,00
	Alcúdia	2.501,50	2.494,86	0,00	6,63	0,00
	Esporles	2.264,36	2.264,36	0,00	0,00	0,00
	Palma	5.858,54	2.304,05	3.210,14	53,81	290,54
	Capdepera	2.622,40	2.278,27	46,40	247,86	49,87
	Alaró	2.254,41	2.254,41	0,00	0,00	0,00
	Es Migjorn Gran	2.415,89	2.196,50	31,64	0,00	187,74
	Felanitx	3.388,55	2.183,03	981,16	123,51	100,84
	Selva	2.143,83	2.117,11	0,00	26,73	0,00
	Santa Eulàlia del Riu	5.737,46	2.091,86	1.493,46	2.152,14	0,00
Alaior	7.031,54	2.042,99	4.988,55	0,00	0,00	
Alta	Andratx	5.767,22	1.914,80	3.852,42	0,00	0,00
	Campanet	1.801,93	1.801,93	0,00	0,00	0,00
	Ciutadella de Menorca	10.926,13	1.756,44	8.568,46	0,00	601,23
	Fornalutx	1.671,81	1.671,81	0,00	0,00	0,00
	Banyalbufar	1.486,51	1.486,51	0,00	0,00	0,00
	Mancor de la Vall	1.157,48	1.153,92	0,00	3,56	0,00
	Santa Maria del Camí	1.396,37	1.107,04	285,90	0,00	3,43
Mitjana	Estellencs	948,11	948,11	0,00	0,00	0,00
	Sa Pobla	856,45	854,31	0,00	0,00	2,15
	Deià	1.086,34	800,79	0,00	285,55	0,00
	Sant Antoni de Portmany	5.392,42	402,33	2.344,63	2.645,46	0,00
	Manacor	6.160,40	396,17	4.836,65	0,00	927,58
	Sant Llorenç des Cardassar	1.741,82	295,61	1.059,92	386,29	0,00
	Lloseta	245,91	245,91	0,00	0,00	0,00

	Son Servera	1.260,67	222,40	246,86	791,41	0,00
	Santanyí	3.083,05	216,84	831,42	2.025,44	9,35
	Muro	504,43	135,75	0,00	158,67	210,02
Baixa	Binissalem	95,62	95,62	0,00	0,00	0,00
	Búger	75,67	70,47	0,00	5,19	0,00
	Petra	1.586,78	48,91	1.296,78	241,10	0,00
	Santa Margarita	3.085,65	26,85	2.632,50	407,39	18,91
	Inca	730,43	14,45	0,00	715,98	0,00
	Consell	4,58	4,58	0,00	0,00	0,00
	Algaida	2.041,50	0,00	2.041,50	0,00	0,00
	Ariany	755,06	0,00	714,50	20,61	19,95
	Campos	3.495,24	0,00	1.437,68	2.057,57	0,00
	Costitx	258,68	0,00	177,75	80,93	0,00
	Eivissa	288,41	0,00	275,39	13,02	0,00
	Es Castell	739,96	0,00	375,52	0,00	364,44
	Formentera	4.182,62	0,00	0,00	3.310,35	872,27
	Lloret de Vistalegre	465,98	0,00	439,43	26,56	0,00
	Llubí	322,60	0,00	0,00	19,72	302,88
	Llucmajor	12.332,54	0,00	8.753,70	3.574,53	4,30
	Maó	5.860,00	0,00	5.657,71	0,00	202,29
	Maria de la Salut	748,74	0,00	662,00	8,67	78,06
	Marratxí	622,89	0,00	123,90	0,00	498,98
	Montuïri	498,04	0,00	340,52	50,36	107,16
	Porreres	1.838,38	0,00	949,44	175,36	713,58
	Sant Joan	553,76	0,00	0,35	433,27	120,14
	Sant Lluís	1.846,49	0,00	981,77	0,00	864,72
	Santa Eugènia	732,80	0,00	732,80	0,00	0,00
	Sencelles	745,04	0,00	725,75	19,28	0,00
	Ses Salines	1.057,03	0,00	976,44	80,59	0,00
	Sineu	948,49	0,00	327,57	514,44	106,48
	Villafranca de Bonany	133,49	0,00	0,00	8,95	124,54

Es consideren termes municipals amb prioritat molt alta els que tenen més de 2.000 ha forestals classificades amb aquesta prioritat; amb prioritat alta quan tenen més de 1.000 ha; amb prioritat mitjana quan tenen més de 100 ha, i amb prioritat baixa quan tenen menys de 100 ha.

Priorització dels plans d'autoprotecció

El PGDCIF estableix la priorització dels plans d'autoprotecció per quadrícules de 10 * 10 km en funció de la presència de nuclis de població aïllada, urbanitzacions, àrees recreatives i càmpings i la dificultat d'evacuació.

DOCUMENT 3. ORGANITZACIÓ i COORDINACIÓ

3.1. OBJECTIU

En aquest document s'estableixen l'estructura operativa i jeràrquica i els processos de coordinació necessaris per assegurar una eficaç extinció dels incendis forestals a les Illes Balears, com també l'adequada gestió de les emergències que se'n deriven.

Es tracta d'establir procediments d'actuació eficaços que permetin garantir la plena coordinació i la seguretat del conjunt de l'operatiu mobilitzat per extingir cada incendi forestal que es pugui produir i minimitzar els danys que pugui provocar sobre les persones, els béns, les infraestructures o el medi ambient.

Així mateix, defineix un mètode eficient per canalitzar tota la informació, molt important a l'hora de prendre decisions, a fi d'evitar possibles descontrols que afectarien negativament la gravetat de l'emergència.

Es defineix l'òrgan que ha d'exercir la direcció del Pla, al qual correspon aplicar les previsions que s'hi estableixen per a cada nivell de gravetat potencial, decidir les actuacions més convenients per afrontar l'emergència i determinar-ne l'acabament.

Així mateix, s'especificuen la composició i les funcions del Centre de Coordinació Operativa (CECOP-CECOPI), dels òrgans que l'integren (Comitè de Direcció, Comitè Assessor, Gabinet d'Informació i Direcció Tècnica d'Operacions), del Lloc de Comandament Avançat (coordinat per la Direcció Tècnica d'Extinció) i dels grups d'acció (Grup d'Intervenció, Grup de Seguretat, Grup Logístic, Grup Sanitari).

La resposta en la consecució dels objectius que es pretenen amb l'INFOBAL, considerant l'estructura màxima prevista, es basa en la gestió de l'emergència mitjançant la plataforma tecnològica i de comunicacions del Sistema Integral de Gestió d'Emergències de les Illes Balears (SEIB 112), en què s'integren els diferents serveis implicats en l'emergència, en coordinació amb la Central de Comunicacions d'Incendis Forestals (CCIF) de la Conselleria de Medi Ambient.

3.2. NIVELLS D'INCENDI FORESTAL

3.2.1. Alertes

La Conselleria de Medi Ambient ha d'establir els nivells d'alerta que en cada cas corresponguin per risc d'incendi forestal.

S'estableixen tres nivells d'alerta en funció de la situació de gravetat de risc que es presenti per a cada comarca forestal insular:

Nivell d'alerta 1: situació de risc amb perillositat moderada.

Nivell d'alerta 2: situació de risc amb perillositat alta.

Nivell d'alerta 3: situació de risc amb perillositat extrema.

Correspon a la CCIF, una vegada informat de les previsions del Centre Meteorològic Territorial de Balears (Institut Nacional de Meteorologia) i de les dades ambientals que necessiti, establir diàriament els nivells d'alerta corresponents a cada comarca forestal de les Illes.

La CCIF ha de mobilitzar i/o alertar els mitjans previstos en el Pla de vigilància preventiva (annex II), d'acord amb l'esquema d'actuació en alertes (annex I).

La direcció de l'INFOBAL (DI), per circumstàncies especials o perquè disposa d'informació addicional, sempre que ho consideri necessari, pot activar un nivell d'alerta superior. En tot cas, si la direcció de l'INFOBAL (DI) ho considera convenient (nivell de risc meteorològic excepcional, presència de llamps, esdeveniments especials, festes locals, etc.), sempre pot establir mesures de rang superior al grau d'alerta establert.

3.2.2. Nivells

La classificació dels incendis forestals i de les emergències que se'n deriven s'estableix en funció de les condicions topogràfiques de la zona on es localitza l'incendi o els incendis simultanis, l'extensió i característiques de les masses forestals que estan amenaçades, les condicions del medi físic i les infraestructures (tallafocs, xarxa viària, reserves i punts d'aigua, etc.), les condicions meteorològiques imperants (vent, temperatura, humitat relativa), com també els possibles perills per a persones no relacionades amb les tasques d'extinció i, en tot cas, la protecció de persones i béns, en relació amb els efectius disponibles.

Tenint en compte aquesta valoració, cal fer una previsió de la gravetat que comporta cada situació de risc, d'acord amb l'escala següent:

NIVELL 0: incendis forestals que poden ser controlats amb els mitjans prevists en el Pla i que, fins i tot en l'evolució més desfavorable, no suposen perill per a persones no relacionades amb les tasques d'extinció, ni per a béns diferents dels de naturalesa forestal.

NIVELL 1: incendis forestals que poden ser controlats amb els mitjans d'extinció prevists en aquest Pla. Es preveu, per la possible evolució que puguin tenir, la necessitat de posar en pràctica mesures per a la protecció de les persones i dels béns que es puguin veure amenaçats pel foc, però sense que hi hagi un risc de caràcter col·lectiu.

NIVELL 2: incendis forestals que amenacen de manera greu i col·lectiva persones i béns. Es preveu, per la possible evolució que puguin tenir, la necessitat de posar en pràctica mesures per protegir les persones i els béns que es puguin veure amenaçats pel foc.

També s'inclouen en aquest apartat els incendis en què, per les característiques i l'evolució excepcionalment greus que puguin presentar, es prevegi la necessitat, una vegada constituït el Centre de Coordinació Operativa i a sol·licitud de la direcció de l'INFOBAL, d'incorporar-hi mitjans extraordinaris no assignats al Pla.

NIVELL 3: incendis forestals que, una vegada considerat que està en joc l'interès nacional, el Ministeri de l'Interior declari que tenen abast nacional.

Inicialment, a proposta de la direcció tècnica de l'extinció (DTEX), la DI ha d'establir la gravetat potencial dels incendis forestals de nivell 0 i 1. La direcció i coordinació d'actuacions per extingir aquests incendis forestals correspon a la DTEX, tret que la DI per si mateixa o a sol·licitud de la DTEX n'assumeixi la direcció, quan les circumstàncies de l'incendi forestal, per la superfície, la durada, la gestió de mitjans, etc., així ho requereixin.

Igualment, la DTEX ha de proposar al conseller de Medi Ambient la declaració del nivell 2, el qual, després de valorar la proposta, l'ha de traslladar per mitjà de la CCIF al CGE-112, perquè el conseller d'Interior estableixi el nivell 2 i assumeixi la direcció del Pla, la coordinació de l'emergència, la constitució del CECOP i, si escau, la incorporació de mitjans que inicialment no s'hi han assignat.

D'acord amb el que estableix la Norma bàsica de protecció civil, la declaració de nivell 3 per part del Ministeri de l'Interior o a instància de la comunitat autònoma o de la Delegació del Govern, faran necessària la funció directiva de l'Administració central de l'Estat per mitjà del CECOP i corresponent.

3.3. DIRECCIÓ DEL PLA

3.3.1. LA DIRECCIÓ DE L'INFOBAL (DI)

En els incendis forestals la gravetat dels quals es declari com de nivell 0 i 1, el conseller de Medi Ambient del Govern dels Illes Balears ha d'assumir la direcció de l'INFOBAL (DI), el qual ha de coordinar amb la Conselleria d'Interior les previsions del Pla que es relacionin amb el Sistema Integral de Gestió d'Emergències de les Illes Balears (SEIB-112).

Quan per la gravetat de l'incendi forestal es declari el nivell 2 de l'emergència, la direcció de l'INFOBAL correspondrà al conseller d'Interior, i s'haurà d'establir en coordinació, a més de la Conselleria de Medi Ambient, amb l'Administració general de l'Estat, amb els consells insulars, amb els ajuntaments i la resta d'entitats subjectes al Pla.

En els incendis de nivell 3, una vegada declarat l'interès nacional, s'ha de fer càrrec de la direcció de l'emergència, dins del Comitè de Direcció, el representant designat per l'Administració de l'Estat.

En absència del conseller de Medi Ambient i del conseller d'Interior, han d'assumir les funcions de la direcció de l'INFOBAL el director general de Biodiversitat i el director general d'Emergències.

A) FUNCIONS

Les funcions de la direcció de l'INFOBAL (DI) són les següents:

A.1) Funcions bàsiques

Les funcions bàsiques de la direcció de l'INFOBAL són les següents:

— Dur a terme les actuacions que siguin necessàries per assegurar la implantació adequada i el manteniment permanent d'aquest Pla.

— Promoure les accions necessàries perquè funcionin correctament les previsions d'organització, coordinació i operativitat que preveu aquest document.

— Convocar de manera conjunta totes les entitats compromeses en el correcte compliment del Pla a una sessió de coordinació anual (abans de l'inici de cada campanya) i a una reunió anual d'avaluació de resultats després de l'acabament de l'època de perill.

— Promoure la implantació del Pla més eficaç amb vista a aconseguir que sigui plenament operatiu en el termini més breu possible.

— Tutelar la progressiva posada en marxa d'aquest Pla i, amb la col·laboració dels organismes implicats, verificar l'existència, la idoneïtat i la funcionalitat de les infraestructures bàsiques que s'hi preveuen, i especialment:

- La xarxa de transmissions i els sistemes de comunicacions entre serveis.
- Els sistemes informàtics de suport al Pla.
- La dotació de mitjans per al funcionament dels centres de coordinació.
- L'operativitat del Gabinet d'Informació i dels mètodes d'avís a la població.
- Les mesures de protecció dels grups operatius.

— Vetllar per la difusió d'aquest Pla i procurar que inclogui, en primer lloc, el personal dels centres de coordinació, el Comitè de Direcció, el Consell Assessor, el Gabinet d'Informació, els grups d'acció i les entitats locals.

— Promoure la implantació del Pla impulsant les fases de difusió següents:

a) Tramesa de còpies de l'INFOBAL a les autoritats o als representants dels òrgans inclosos en el Comitè de Direcció, el Consell Assessor, els centres de coordinació d'emergències i el Gabinet d'Informació.

b) Difusió de l'INFOBAL entre el personal dels grups d'acció. S'ha d'informar aquest personal sobre la posada en pràctica dels procediments que preveu aquest Pla especial.

c) Formació del personal dels grups d'acció amb vista a acomplir de la manera més eficaç possible les missions que l'INFOBAL els assigna, amb especial atenció a la integració d'aquest personal en l'operatiu general que estableix.

d) Presentació de l'INFOBAL als caps i al personal de les forces armades, de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i de les policies locals.

e) Programació i execució de jornades de coordinació i d'intervenció mitjançant la realització de pràctiques, exercicis i simulacres.

— Coordinar les diferents entitats afectades pel Pla especial en la tasca de transmetre un missatge bàsicament preventiu entre la població que tendeixi a la conscienciació ciutadana per evitar la provocació d'aquests sinistres i per assegurar que es comportin correctament en el cas que hagin d'afrontar aquests riscos.

— Vetllar per mantenir l'actualització adequada de les dades sobre mitjans i recursos del desenvolupament i el funcionament del Pla, o els que s'hi han d'aplicar en el cas que tenguin lloc una emergència per incendi forestal.

— Comprovar la funcionalitat i l'operativitat de l'INFOBAL (mitjançant la realització d'almenys un simulacre anual d'incendi forestal), a l'efecte de determinar els aspectes del Pla que es demostrin ineficaços o escassament operatius, proposar les modificacions o millores que es considerin pertinents i incorporar aquests canvis al desenvolupament del Pla.

— Comprovar el funcionament de la coordinació i de l'operativitat del Pla després de la desactivació d'incendis forestals i avaluar les actuacions desenvolupades pels diferents mitjans operatius implicats.

— Presentar de manera conjunta davant la Comissió de Protecció Civil un pla d'actuació anual i una memòria descriptiva i, almenys una vegada l'any, un informe d'avaluació i control de l'operativitat del Pla.

A.2) Funcions operatives

Davant l'eventualitat d'un incendi forestal, són igualment funcions de la direcció de l'INFOBAL:

a) Declarar els diferents nivells d'emergència que s'estableixen en aquest Pla en funció de la gravetat potencial creixent o decreixent de cada incendi forestal.

b) Constituir quan correspongui el CECOP-CECOPI.

c) Decidir a cada moment i amb l'assessorament que necessiti les actuacions més convenients per afrontar l'emergència i les mesures de protecció de la població i del personal que hi actua, dels béns i del medi ambient.

d) Proporcionar a les resta d'administracions afectades per l'emergència la informació necessària per assegurar que participin correctament en el Pla.

e) Convocar i dirigir el Gabinet d'Informació i assegurar la difusió de les mesures de protecció i la distribució de la informació general de l'esdeveniment, a través dels mitjans propis del Pla i dels de comunicació social.

f) Garantir l'enllaç amb plans estatals, facilitar la informació sobre els diferents nivells de gravetat potencial dels incendis forestals i els riscos que se'n puguin derivar per a la població i els béns, a fi de permetre que l'organització del Pla estatal disposi d'una informació adequada en els casos en què sigui necessari que hi intervengui per donar-li suport.

g) Declarar l'acabament de l'emergència.

3.3.2. Direcció de les emergències

Sota la supervisió de la direcció de l'INFOBAL i en funció del nivell de gravetat potencial de cada incendi forestal s'han d'activar les previsions d'aquest Pla d'acord amb la seqüència següent:

3.3.2.1. DIRECCIÓ D'ACTUACIONS PER INCENDIS FORESTALS DE NIVELL 0 I 1

El tècnic forestal de la Conselleria de Medi Ambient (TMA) o, si no n'hi ha, l'agent de medi ambient o el guarda forestal (AMA) ha d'assumir la direcció tècnica de l'extinció (DTEX) de l'incendi forestal, el qual es considera responsable operatiu de la direcció i la gestió de l'emergència.

La DTEX ha d'establir i coordinar un lloc de comandament avançat des del qual s'han d'exercir les tasques de direcció de l'extinció d'acord amb les previsions establertes en aquest Pla.

Per a incendis forestals de nivells 0 i 1, correspon al responsable de l'oficina de premsa de la Conselleria de Medi Ambient, mitjançant la CCIF, facilitar la informació oficial sobre els incendis forestals que es produeixin a les Illes Balears, alhora que ha d'assumir les funcions que corresponen al Gabinet d'Informació, sota la supervisió de la DI i d'acord amb les novetats que per a cada incendi forestal li faciliti la direcció tècnica d'extinció (DTEX) corresponent. En aquests casos l'oficina de premsa de la Conselleria de Medi Ambient ha de mantenir constantment informats els responsables del SEIB-112 de l'evolució dels incendis forestals i de les novetats informatives que es produeixin.

Si escau, la DI pot assumir la direcció d'aquestes emergències.

3.3.2.2. DIRECCIÓ D'ACTUACIONS PER INCENDIS FORESTALS DE NIVELL 2

La DI assumeix la direcció de l'emergència i el CECOP és l'òrgan de coordinació operativa que la gestiona, des del qual es dirigeixen i es coordinen totes les tasques d'extinció. Així mateix, s'han de constituir els òrgans de suport i els grups d'acció.

Una vegada que el conseller d'Interior ha declarat aquest nivell de gravetat, un tècnic de la Direcció General d'Emergències ha d'assumir la direcció tècnica operativa de l'emergència (DTOP) i és el responsable de proposar, transmetre i aplicar les decisions i actuacions que es considerin necessàries per salvaguardar les persones i els béns amenaçats aliens a l'entorn forestal, en col·laboració amb la DTEX i el PMA.

La persona responsable de la direcció tècnica d'extinció de l'incendi (DTEX) ha d'assumir la coordinació del PMA, i l'ha d'exercir un tècnic forestal de la Conselleria de Medi Ambient (TMA), ja que inicialment correspon al tècnic que, fins al moment d'establir-se el nivell 2, hagi dirigit l'emergència.

La DI, si ho considera necessari, pot sol·licitar la presència en el CECOP (o CECOPI) de la DTEX o dels responsables dels diferents grups d'acció amb la finalitat de participar i cooperar en les funcions de direcció i coordinació.

La Delegació del Govern a les Illes Balears ha de participar en tot moment en les tasques de seguiment de l'evolució de l'incendi i ha de fer les gestions necessàries per incorporar-hi els mitjans extraordinaris que sol·liciti la comunitat autònoma, d'acord amb les normes i els procediments establerts en el Pla estatal de protecció civil per a emergències per incendis forestals.

3.3.2.3. DIRECCIÓ D'EMERGÈNCIES DE NIVELL 3

En aquest nivell, atesa la gravetat de la situació, s'ha de constituir dins el CGE 112 el CECOPI, com a centre de coordinació operativa, i s'ha d'establir un comitè de direcció al qual s'ha d'incorporar la persona designada pel Ministeri de l'Interior per dirigir l'emergència, juntament amb el representant de la comunitat autònoma.

3.4. LLOC DE COMANDAMENT AVANÇAT

En els incendis s'ha de constituir un lloc de comandament des del qual s'han de dirigir i coordinar les actuacions dels grups d'acció.

Sota la coordinació i el comandament de la direcció tècnica de l'extinció, han de formar part del PMA:

— Els responsables de cada grup d'acció.

— Els comandaments de major rang de les unitats de bombers actuants.

— Els comandaments de major rang de les entitats que intervenguin en l'emergència.

— Els batles dels municipis afectats o els seus representants.

— Si escau, els caps de les unitats corresponents a mitjans extraordinaris o de recursos no assignats a l'INFOBAL.

En tot cas, cada vegada que es produeixi un incendi forestal de nivell de gravetat potencial 0 o 1 a Menorca, Eivissa o Formentera, s'ha de posar en marxa un protocol de despatx immediat del tècnic forestal de la Conselleria de Medi Ambient (TMA insular) al qual correspon la direcció tècnica de l'extinció i, si escau, la coordinació del PMA.

Inicialment, l'incendi ha de ser coordinat pel cap de la primera unitat afectada a l'INFOBAL que accedeixi a l'incendi i preferentment el que correspongui a unitats del Grup d'Intervenció. En presència d'aquest cap, la direcció tècnica de l'extinció ha de ser assumida segons l'ordre de comandament següent:

- tècnic forestal de la Conselleria de Medi ambient (TMA)

- agent de medi ambient o agent forestal (AMA)

- responsable de la primera unitat que hi intervengui adscrita al Grup d'Intervenció

A partir de l'arribada del primer agent de medi ambient o guarda forestal, s'ha de constituir sota la seva coordinació el Lloc de Comandament Avançat (PMA), i l'AMA ha d'assumir la funció de direcció tècnica de l'extinció i el comandament del Grup d'Intervenció.

L'AMA ha de ser rellevat pel TMA en el moment que s'incorpori a l'incendi, una vegada comunicades formalment les novetats. Aquest relleu s'ha de comunicar a la CCIF, al CGE-112 i a tots els responsables de les unitats actuants.

La ubicació del PMA ha d'estar perfectament definida durant tota la durada de l'incendi forestal, i s'ha de comunicar a la CCIF qualsevol canvi de localització.

La direcció tècnica de l'extinció (DTEX) ha de dirigir i coordinar les actuacions del PMA i assegurar la comunicació permanent entre aquest lloc i la CCIF.

La direcció tècnica de l'extinció (DTEX) ha de constituir, quan ho consideri necessari, un centre de recepció de mitjans (CRM), la ubicació del qual pot coincidir amb la del PMA si aquest té fàcil accés i si es considera un lloc adequat per distribuir posteriorment aquests mitjans. La DTEX ha de comunicar la constitució d'aquest CRM a la CCIF immediatament.

En incendis forestals de nivell de gravetat 0 i 1 el DTEX, la persona responsable del comandament del PMA assumeix la direcció del control de l'incendi forestal, sota la supervisió de la DI. Les seves funcions en l'atac inicial de l'incendi o en el cas d'un atac ampliat es concreten en la Directriu d'organització del Grup d'Intervenció (annex IV d'aquest Pla).

En incendis forestals de nivell de gravetat 2 i 3 les ordres que s'han d'executar vénen del CECOP (o CECOPI) i les ha de transmetre el representant de cada entitat als caps naturals de les seves unitats operatives o la direcció tècnica d'operacions (DTOP) al Lloc de Comandament Avançat (PMA-DTEX) i als responsables de cada grup d'acció.

Amb caràcter general les funcions de la direcció tècnica de l'extinció, al capdavant del PMA, són:

— Avaluar l'evolució de l'incendi i la gravetat que té, proposar a la DI, per mitjà de la CCIF, l'establiment del nivell d'incendi forestal que correspongui d'acord amb els nivells definits en l'INFOBAL.

— Dirigir i coordinar les actuacions per afrontar l'emergència, optimitant els recursos materials i humans disponibles.

— Situar i constituir el PMA.

— Conjuntament amb els comandaments dels grups d'acció que operin en l'emergència, determinar les actuacions que han de fer els components de cada grup i mantenir-ne informada en tot moment la CCIF.

— Comunicar als representants dels municipis afectats la situació de l'incendi i les actuacions que es duen a terme. Reclamar d'aquests ajuntaments, si així ho considera necessari, la col·laboració en matèria de suport logístic o de seguretat, de conformitat amb el que preveu l'INFOBAL.

— Sol·licitar a la CCIF, si escau, la intervenció de recursos sanitaris d'urgència.

— Seguint instruccions del CECOP, facilitar les actuacions de la DTOP i, depenent de la gravetat i l'evolució de l'emergència, preveure els punts de tro-

bada per a evacuacions o per atendre i traslladar les persones afectades.

— Establir, situar i organitzar els centres de recepció de mitjans (CRM).
— Si s'ha constituït el CECOP-CECOPI, canalitzar les ordres d'aquest òrgan als caps dels grups d'acció i proporcionar la informació sobre l'emergència que li requereixi la DTOP.

— Recomanar a la DI les mesures de protecció més idònies en cada moment i en cada lloc amb previsió de perill, per assegurar la protecció de la població, els béns i el medi ambient.

— Assessorar la DI sobre la conveniència o no de decretar la fi de la situació de l'emergència amb la corresponent desactivació del Pla.

Tots els mitjans humans i materials en el terreny estan sota el comandament directe dels caps naturals, que al seu torn s'han de coordinar amb la DTEX (direcció tècnica d'extinció), de la que depèn la constitució dels grups d'acció i la participació en l'emergència.

En el moment que es constitueixin els grups d'acció, tots els mitjans que intervinguin en l'incendi forestal quedaran automàticament emmarcats en el grup que els correspongui pel caràcter del servei.

A l'efecte de donar suport a les actuacions de la DTEX, aquesta pot disposar d'un tècnic de coordinació de mitjans aeris (TCA, sobre l'ACO) i d'un tècnic de gestió de serveis (TGS, a la CCIF), a més d'un equip de predicció del comportament del foc (EPF).

3.5. GRUPS D'ACCIÓ

Es consideren grups d'acció el conjunt de mitjans humans i materials que han d'intervenir en l'emergència amb unes accions concretes per a cada grup, que s'especifiquen a continuació.

La direcció sobre el terreny dels grups d'acció recau sobre els comandaments corresponents que estableix l'INFOBAL per a cada grup.

La denominació dels grups d'acció és la que s'indica a continuació:

- Grup d'Intervenció
- Grup de Seguretat
- Grup Logístic
- Grup Sanitari
- Grup Tècnic

La direcció tècnica de l'extinció (DTEX) és l'encarregada de la intervenció i la constitució d'aquests grups d'acció, i els ha d'establir segons l'evolució de la gravetat de l'incendi forestal, la incorporació de mitjans per controlar-lo i/o la durada.

Els grups d'acció han d'actuar en cada incendi forestal sota la supervisió i la coordinació directes de la direcció tècnica de l'extinció (DTEX), i els caps han d'operar des del Lloc de Comandament Avançat.

La composició i les funcions generals de cada grup d'acció són les que es detallen a continuació:

3.5.1. GRUP D'INTERVENCIÓ

L'organització, el cap, la composició i les funcions d'aquest Grup es desenvolupen amb major profunditat en la Directriu tècnica d'organització del Grup d'Intervenció, en la coordinació d'aeronaus i en altres normes d'intervenció que figuren en els annexos IV al VIII d'aquest Pla.

Comandament:

Inicialment el Grup d'Intervenció ha de ser coordinat pel cap de la primera unitat afecta al Pla que accedeixi a l'incendi i preferentment pel de major rang que correspongui a les unitats de bombers que arribin fins a l'incendi.

Els agents de medi ambient o guardes forestals o els tècnics forestals de medi ambient, en el moment d'arribar a la zona de l'incendi, una vegada que rebin novetats del responsable de les unitats actuants, han d'assumir l'organització de les primeres tasques d'extinció de l'incendi, han d'establir el PMA i s'han de fer càrrec de forma immediata del comandament del Grup d'Intervenció segons l'ordre jeràrquic següent:

- tècnic forestal de la Conselleria de Medi Ambient (TMA)
- agent de medi ambient o guarda forestal (AMA)

Recursos del Grup d'Intervenció:

- Unitats dels serveis d'extinció d'incendis i salvament dels consells insulars de Mallorca, Eivissa i Formentera i Menorca, en cada cas.
- Unitats dels serveis d'extinció d'incendis i salvament de l'Ajuntament de Palma.
- Mitjans aeris del Ministeri de Medi Ambient.
- Mitjans aeris (Canadair).

- Mitjans de la Conselleria de Medi Ambient.
- Direcció General de Biodiversitat.
- Personal tècnic de la Direcció General de Biodiversitat.
- Agents de medi ambient i guardes forestals.
- Mitjans aeris (ACT, ACO, helicòpters).

— Institut Balear de la Natura (IBANAT).

- Personal tècnic d'extinció.
- Brigades forestals terrestres.
- Capatassos forestals.
- Brigades forestals helitransportades.
- Vehicles autobombes.
- Vehicle de Comandament Avançat (PALCO).
- Mitjans de la Conselleria d'Interior.
- Direcció General d'Emergències.
- Personal tècnic d'operacions i ajudants d'emergències.
- Personal de la unitat operativa.
- Agrupacions de voluntaris de protecció civil.
- Brigades forestals de l'empresa Tragsa.
- Personal tècnic de GESA.
- Brigades d'obres municipals.
- Vehicles cisterna d'empreses municipals d'aigües.
- Personal de ports i clubs nàutics afectats per càrrega d'hydroavions.
- Recursos privats (maquinària i altres).

Els recursos que cada organisme aporti s'han de definir en la reunió de coordinació que amb caràcter anual i previ a la campanya d'estiu convoqui l'òrgan competent. En aquesta reunió s'ha de reflectir el nombre i la descripció dels efectius i també l'àmbit geogràfic d'actuació i la disponibilitat temporal, amb referència als torns diaris i al període de treball anual.

Funcions:

- Respondre en primera instància a la notificació d'avis d'incendi forestal per part de la CCIF o del CGE-112.
- Combatre, controlar i extingir l'incendi forestal, auxiliar les víctimes, si escau, i aplicar les mesures de protecció per a les persones i els béns que es puguin veure amenaçats pel foc.
- En la fase inicial, assumir les funcions i dur a terme les actuacions pròpies de la resta de grups d'acció fins que aquests comencin a operar.
- Dur a terme la recerca, el rescat i el salvament de víctimes.
- Reconèixer i avaluar els riscos associats (instal·lacions de gas, electricitat, etc.)
- Vigilar els riscos latents una vegada controlada l'emergència.
- Emetre informes sobre la situació.

3.5.2. GRUP DE SEGURETAT

Les actuacions d'aquest grup es desenvolupen també en la Guia de resposta del Grup de Seguretat (annex III d'aquest Pla).

Comandament:

El comandament sobre el terreny correspon preferentment a un tècnic de la Direcció General d'Emergències.

Composició:

- Personal de la Direcció General d'Emergències.
- Personal de les forces i cossos de seguretat: cos nacional de policia, Guàrdia Civil, policia local.
- Personal tècnic i agents de medi ambient de la Direcció General de Biodiversitat.

Funcions:

- Establir les previsions necessàries per cobrir les necessitats que sorgeixin en relació amb:
 - La seguretat ciutadana.
 - El control d'accessos a la zona d'intervenció i circulació vial.
 - Col·laborar amb altres serveis de protecció civil en la difusió dels avisos a la població, la recerca, el rescat, el salvament, l'evacuació i l'allotjament de la població afectada.
 - Protecció de béns davant actes antisocials.

El personal de les forces i cossos de seguretat i els agents de medi ambient o guardes forestals han de col·laborar de manera conjunta en l'obtenció de la informació sobre qualsevol indici sobre l'origen o les causes de l'incendi.

Així mateix, correspon als membres del Grup de Seguretat estendre acta, en cas necessari, de lesions personals i inventari de danys existents a l'efecte de traslladar al responsable de la possible instrucció de diligències judicials. Qualsevol dels participants en els diferents grups d'acció ha de facilitar-li la informació de què pugui disposar sobre els fets esdevinguts en l'incendi forestal.

3.5.3. GRUP LOGÍSTIC

Les actuacions d'aquest grup es desenvolupen igualment en la Guia de resposta del Grup Logístic (annex III d'aquest Pla).

Correspon a aquest grup bàsicament l'avitallament i el proveïment tant de les unitats actuants com de la població afectada, que s'ha de fer d'acord amb les característiques i la durada de l'incendi i de les forces mobilitzades per combatre'l.

Comandament:

Ha de ser designat pel director de l'INFOBAL, en funció de les unitats presents en l'incendi.

Composició:

- Mitjans de la Direcció General d'Emergències.
- Personal de la Unitat Operativa.
- Agrupacions de voluntaris de protecció civil.
- Personal de la Conselleria de Medi Ambient adscrit a aquestes tasques.
- Personal de suport logístic dels municipis afectats, o bé policia local, que segons el que preveu el Pla territorial han de mobilitzar els equips que tinguin especificats en el catàleg de recursos d'aquest Pla.
- Personal de GESA.
- Empreses i transportistes d'aigua.

Funcions:

- Gestionar el Centre de Recepció de Mitjans (CRM), en tot el que està relacionat amb la recepció, la classificació, el despatx i la retirada de mitjans.
- Resoldre els problemes de proveïment, carburant i transport de mitjans i materials dels grups d'acció.
- Proveir i ajudar la població afectada, establir i coordinar els centres de subministrament, centres d'alberg d'emergència i els productes de primera necessitat, si és necessari.
- Subministrar equips d'il·luminació per a treballs nocturns.
- Donar suport a les operacions i atendre la població aïllada, completant els sistemes de transmissions amb unitats mòbils.
- Gestionar la incorporació d'equips especials de treball al Grup d'Intervenció, que determini el Grup Tècnic, incloent-hi maquinària i xarxes de comunicacions.
- Fer les actuacions que calguin per proporcionar els serveis següents:

Proveïment:

Facilitar el proveïment dels mitjans i recursos que calguin per resoldre l'emergència: aigua, combustible i qualsevol altre tipus de material necessari per extingir l'incendi forestal i per ajudar la població afectada.

Avituallament:

Durant les primeres 4 hores de l'incendi, l'avitallament és a càrrec de les mateixes unitats dels grups d'acció, que han de preveure el seu autoabast. La coordinació de l'avitallament, en aquestes primeres quatre hores de l'emergència, és competència directa dels responsables de les unitats que hi intervenen.

Si es preveu que un incendi tinguí una durada superior a les 4 hores, el responsable de el PMA ha de posar en marxa, per mitjà de la CCIF, l'operatiu del Grup Logístic, que ha d'establir les previsions necessàries amb la finalitat d'atendre les necessitats que sorgeixin amb relació a l'avitallament dels grups d'acció damunt el terreny i dur aquest avituallament fins al CRM, com també assegurar la distribució posterior de queviures a tot el personal.

En els incendis de major durada, el responsable del Grup Logístic ha de rebre instruccions (directes o mitjançant la CCIF) del cap del PMA sobre la previsió i planificació de l'avitallament de totes les unitats que hi intervenen.

El Grup Logístic ha de preparar, transportar i lliurar l'avitallament necessari a cada unitat que en necessiti. En el cas d'estar constituït, el CECOP, mit-

jançant la direcció tècnica d'operacions, ha de donar suport al PMA en l'arrelleplec, l'organització i la distribució de les necessitats de l'avitallament dels grups d'acció i de les persones afectades que ho necessitin, que ha de dur a terme el Grup Logístic, d'acord amb el que preveu aquest Pla.

3.5.4. GRUP SANITARI

Les actuacions d'aquest grup s'han de dur a terme d'acord amb les previsions del PLATERBAL quant a la mobilització i disposició d'assistència sanitària a la població en cas d'emergències. El Grup Sanitari ha de cobrir especialment els riscos d'accident que pugui sofrir el personal destacat en l'incendi i les persones directament afectades per l'emergència.

En tots els incendis l'alerta al sistema sanitari s'ha de fer mitjançant el CGE-112, que ha de mobilitzar i gestionar els recursos assistencials necessaris en cada cas.

L'activació del Grup Sanitari s'ha de fer independentment del nivell de l'emergència, i es produirà a sol·licitud de la direcció tècnica de l'extinció (DTEX) o, si escau, del CECOP, mitjançant la direcció tècnica d'operacions.

La direcció de l'INFOBAL pot en tot moment (directament o mitjançant la CCIF) sol·licitar al CGE-112 el despatx dels recursos assistencials que consideri necessaris per cobrir les necessitats derivades cada incendi forestal.

En cas necessari, la direcció de l'INFOBAL ha de proposar, per mitjà del CGE-112, l'activació d'altres plans sectorials que assegurin la correcta prestació dels serveis sanitaris que siguin adequats per afrontar l'emergència.

Comandament:

Correspon al responsable de l'equip sanitari que es desplaci fins al PMA. En el cas que hi hagi més d'un equip, la direcció de l'emergència ha de designar el responsable mèdic o sanitari al qual corresponen les tasques de direcció i coordinació del Grup Sanitari.

Composició:

- Equips sanitaris mòbils.
- Recursos sanitaris d'atenció primària. Aquests recursos són, per proximitat al lloc de l'emergència, recursos de resposta immediata.
- Recursos de transport sanitari.
- Hospitals.

Funcions:

- Constituir el lloc d'assistència sanitària i el centre sanitari d'evacuació, si escau.
- Fer les funcions pròpies de classificació de les víctimes, assistència i evacuació sanitària.
- Dur a terme la inspecció sanitària de la població il·lesa evacuada en albergs d'emergència.
- Col·laborar amb els altres grups quant a protecció a la població.
- Emetre informes per al CECOP-CECOPI o la DI.

3.5.5. GRUP TÈCNIC

La DTEX pot establir en el PMA un grup tècnic de suport per establir les previsions d'evolució dels fronts de l'incendi forestal, preparar l'elaboració i actualització del corresponent Pla d'extinció, proposar l'estratègia que cal seguir per controlar l'incendi forestal i programar les actuacions que han de dur a terme els grups d'acció.

Comandament:

El comandament correspon preferentment a un tècnic forestal de la Conselleria de Medi Ambient.

Composició:

- Personal tècnic de la Direcció General de Biodiversitat.
- Personal tècnic de l'Ibanat.
- Personal tècnic especialitzat en predicció meteorològica, tipologia del combustible forestal, modelització del comportament del foc en incendis forestals i altres especialistes que la DTEX consideri necessari incorporar.
- Personal tècnic especialitzat en aplicacions informàtiques, bases de dades, cartografia i SIG.

Corresponen al Grup Tècnic, sota la supervisió de la DTEX, i amb el suport del PMA, les funcions següents:

- Preparar la proposta i la renovació de Pla d'extinció.
- Proposar l'estratègia que han de seguir les unitats operatives del Grup d'Intervenció.
- Supervisar l'eficàcia i proposar la intensificació, la reducció o la modificació de les mesures disposades per aconseguir el control de l'incendi forestal.
- Modelitzar el comportament del foc i determinar l'evolució previsible dels fronts.
- Predir els canvis de les condicions ambientals que puguin afectar els treballs d'extinció.
- Seleccionar i prioritzar la localització i la tipologia d'actuació més eficaç per als diferents mitjans disponibles o que es prevegin incorporar a l'operatiu.
- Assessorar sobre el despatx, el relleu, la incorporació, l'actuació o el progressiu abandonament dels mitjans o les unitats operatives actuants.
- Planificar accions especials (contra focs, protecció d'espais o recursos singulars, cobertura de llocs estratègics, etc.).
- Fer el seguiment de l'evolució de l'incendi i de les actuacions fetes per aconseguir el control del foc, que facilitin a cada moment una valoració ajustada de la progressió del foc i dels treballs d'extinció i l'avaluació posterior d'aquests treballs.

3.6. DIRECCIÓ I COORDINACIÓ DELS MITJANS INTERINSULARS

La CCIF, en col·laboració amb el CGE 112, ha de coordinar l'aplicació de l'INFOBAL en tot l'àmbit balear.

Per a incendis forestals localitzats a Menorca, Eivissa, Formentera o Cabrera i fins que no sigui necessari, pel nivell de l'emergència, constituir el CECOP (o CECOPI) correspon a la respectiva direcció tècnica de l'extinció (DTEX —TMA insular—), en coordinació amb els serveis dels consells insulars o del Parc Nacional de Cabrera i sota la supervisió de la DI, assegurar la mobilització dels mitjans destacats a les illes i disposar de la utilització dels recursos que s'hagin de menester de la resta d'illes, per afrontar l'emergència, sota una constant comunicació amb la CCIF.

En el cas que sigui necessari el desplaçament de mitjans aeris d'extinció entre illes, la DTEX (TMA insular) a l'illa afectada ho ha de sol·licitar mitjançant la CCIF a la DI, que ha d'autoritzar el desplaçament d'aquests mitjans. En cas d'urgència, la CCIF ha d'atendre i donar curs a la petició, una vegada que el TMA insular de Mallorca hagi acceptat el desplaçament del mitjà, el qual ha d'informar immediatament la DI de les actuacions realitzades.

La CCIF ha de notificar als serveis afectats la mobilització dels mitjans operatius traslladats, a l'efecte que puguin adoptar les mesures necessàries per adequar els seus operatius a la nova situació.

3.7. CENTRE DE COORDINACIÓ OPERATIVA (CECOP-CECOPI)

El Centre de Coordinació Operativa (CECOP), sota la direcció de la DI, és l'òrgan superior de presa de decisions, de coordinació de les actuacions, de recepció i transmissió d'informació i de gestió dels mitjans i recursos disponibles per a l'emergència. S'ha de constituir quan les característiques de l'incendi forestal així ho justifiquin, quan la DI ho consideri necessari o sempre que es produeixi la declaració de nivell 2 o 3 per a un incendi forestal, d'acord amb el que especifica aquest Pla.

Ha d'estar situat dins el CGE-112 o, si així ho aconsellen les característiques de cada emergència, en alguna dependència d'aquelles entitats insulars o locals directament afectades per l'emergència o en aquelles altres que puguin facilitar la màxima operativitat al desenvolupament del Pla.

Al capdavant del CECOP-CECOPI hi ha la direcció de l'INFOBAL (DI), que és el conseller d'Interior en les emergències declarades de nivell 2 i el representant del Ministeri de l'Interior en aquelles la gravetat de les quals faci necessària la declaració del nivell 3.

La DI, a més de disposar del PMA, ha de tenir el suport d'una direcció tècnica d'operacions, la figura de la qual ha de recaure en un tècnic qualificat de la Direcció General d'Emergències, el qual, juntament amb la direcció tècnica de l'extinció i els responsables dels grups d'acció ha d'auxiliar el CECOP-CECOPI, tant en el procés de presa de decisions com en la proposta, el trasllat i l'aplicació de les mesures que cal adoptar i les actuacions que s'han d'executar.

Per fer les seves funcions el CECOP-CECOPI pot estar constituït pel Gabinet de Direcció i pot tenir el suport d'un comitè assessor i un gabinet d'informació.

3.8. GABINET DE DIRECCIÓ

El Gabinet de Direcció pot estar constituït, entre d'altres, pels membres següents:

- La persona responsable de la direcció de l'INFOBAL, que és el conseller d'Interior del Govern dels Illes Balears.
- El conseller o l'autoritat designada per substituir-lo de cada una de les conselleries del Govern dels Illes Balears que puguin resultar afectades per l'emergència.
- El president del consell insular de l'illa afectada per l'incendi forestal o autoritat designada per substituir-lo.
- El delegat del Govern a la comunitat autònoma de les Illes Balears o l'autoritat designada per substituir-lo.
- El batle o l'autoritat designada per substituir-lo de cada terme municipal afectat per l'incendi forestal.
- El director general d'Emergències.
- La directora general de Biodiversitat.
- Un representant del Gabinet d'Informació (portaveu designat per la DI).
- Un representant del Comitè Assessor (coordinador designat per la DI).

En les situacions d'emergència amb nivell de gravetat 2, la direcció de l'INFOBAL, com a representant de la comunitat autònoma, pot sol·licitar que la direcció i la coordinació de l'emergència siguin exercides en un comitè de direcció format per un representant del Ministeri de l'Interior i un representant de la comunitat autònoma de les Illes Balears per mitjà del CECOP que correspongui, que a aquests efectes quedarà constituït com a CECOPI.

En les situacions d'emergència amb nivell de gravetat 3 el Comitè de Direcció estarà format per un representant del Ministeri de l'Interior i el conseller d'Interior, i correspondrà a l'Estat coordinar les actuacions necessàries per controlar l'emergència mitjançant el CECOPI corresponent.

El representant del Ministeri d'Interior és el delegat del Govern a la comunitat autònoma de les Illes Balears o el representant que aquest designi.

El CECOP-CECOPI pot disposar, com a òrgan de suport, d'un comitè assessor i d'un gabinet d'informació.

3.9. COMITÈ ASSESSOR

Com a suport de la DI o del Comitè de Direcció s'ha de convocar un comitè assessor que ha d'assessorar en les matèries relatives a l'emergència li siguin sotmeses a examen.

Aquest Comitè s'ha de reunir en els moments i en els llocs que determini oportunament la DI o el Comitè de Direcció. Està constituït per representants dels òrgans de les diferents administracions i pels tècnics i experts que en cada cas consideri necessari el Comitè de Direcció, en particular es poden integrar en el Comitè Assessor:

- El/s cap/s de bombers que intervinguin en l'emergència.
- El director gerent de l'Ibanat.
- El director del CGE-112.
- El cap del Servei de Gestió Forestal de la Direcció General de Biodiversitat.
- El cap del Servei de Coordinació de la Direcció General d'Emergències.
- El cap del Departament d'Incendis de l'Ibanat.

També poden formar part del Comitè Assessor:

- El director o persona delegada del Centre Meteorològic Territorial de les Illes Balears.
- Els representants de cada entitat que participi en els grups d'acció.
- El cap de Protecció Civil de la Delegació de Govern.
- El cap de la Guàrdia Civil actuant.
- Els caps de les policies locals afectades.
- El cap de les unitats que intervinguin del cos superior de policia.
- Personal tècnic d'altres administracions o altres especialistes que la direcció del Pla o el Comitè de Direcció considerin necessaris.

En tot cas, mentre siguin presents en el Comitè Assessor, els representants de les diverses entitats que intervenen en l'emergència han d'assegurar la coordinació dels operatius respectius en el Lloc de Comandament Avançat i en el lloc de l'emergència.

3.10. GABINET D'INFORMACIÓ

El Gabinet d'Informació s'estableix per difondre i canalitzar la informació oficial en la situació de l'emergència a la població afectada, als mitjans de comunicació i a les autoritats, les institucions o les entitats que la sol·licitin, i per fer-ho cal utilitzar els models de comunicació preestablerts.

Ha d'estar situat dins el CGE-112, dins la CCIF o en dependències annees a la seu establerta per al CECOP.

La seves funcions són:

— Difondre les instruccions i recomanacions a la població segons el que estableixi la DI.

— Sol·licitar l'ús dels mitjans propis del Pla i dels mitjans de comunicació social per establir les mesures de protecció que calgui adoptar en defensa de la seguretat de persones i béns.

— Centralitzar i distribuir la recepció i l'emissió de la informació general sobre l'emergència, d'acord amb la direcció del Pla.

— Elaborar i facilitar als mitjans informatius els comunicats que recullen el desenvolupament, la situació i la possible evolució de l'emergència.

— Notificar les novetats i valoracions oficials que es produeixin respecte a l'estat de l'emergència, com també preparar rodes de premsa de la DI o la persona en qui delegui.

— Informar sobre l'emergència les persones o els organismes que ho sol·licitin.

— Col·laborar en l'obtenció d'informació sobre possibles afectats, facilitar els contactes necessaris amb els familiars i cooperar en la localització de persones, en coordinació amb el CGE-112.

— Difondre en nom de la DI les declaracions d'emergència, activació del Pla i el final de cadascuna.

La direcció del Gabinet d'Informació correspon a la DI, que ha de designar una persona que actuï de coordinador/portaveu únic entre el personal que el constitueixi.

Poden formar part del Gabinet:

- Personal dels gabinets de premsa de les conselleries de Presidència, Medi Ambient i Interior.
- Personal del gabinet de premsa de la Delegació de Govern.
- Personal del gabinet de premsa dels consells insulars.
- Personal dels gabinets de premsa dels ajuntaments afectats.

Amb l'objectiu d'establir un operatiu que faciliti una informació actualitzada i veraç només s'ha de considerar com a informació oficial, fidedigna i contrastada la que faciliti directament el portaveu del Gabinet d'Informació, únic òrgan autoritzat per emetre-la durant l'emergència.

DOCUMENT 4. OPERATIVITAT

4.1. NOTIFICACIÓ I ACTIVACIÓ

Una vegada que el CGE-112 o la CCIF han rebut l'avís de l'existència o de l'inici d'un incendi forestal a través dels mitjans prevists en el Pla de vigilància preventiva de la CMA, per telefonada de particulars mitjançant el telèfon únic d'emergències 112 o per qualsevol altre mitjà d'avís, s'iniciarà l'aplicació de les actuacions que preveu aquest Pla i es duran a terme els protocols que estableix l'annex I.

4.2. ACTUACIONS

4.2.1. MOBILITZACIÓ I RESPOSTA DELS GRUPS D'ACCIÓ

D'acord amb les diferents situacions d'alerta i nivells de gravetat potencial de cada incendi forestal i per tal d'arbitrar els mecanismes de resposta necessaris que han de regir les actuacions de les entitats subjectes al Pla, s'ha establert un pla de vigilància preventiva (annex II) i s'han elaborat unes directrius tècniques del Grup d'Intervenció, que s'adjunten com a annexos d'aquest Pla (annex IV), i una guia de resposta per als diferents recursos que mobilitza l'INFOBAL: el Grup de Seguretat, el Grup Logístic, el Grup Sanitari i els recursos extraordinaris (annex III).

4.2.2. MOBILITZACIÓ DE RECURSOS

Els recursos afectes al Pla s'han de mobilitzar seguint els protocols corresponents al nivell de gravetat potencial que presenta cada incendi forestal (annex I).

Cada any s'han d'incorporar al Pla els recursos específics per a la defensa contra incendis forestals que disposi el Ministeri de Medi Ambient i amb capacitat per actuar a les Illes Balears, quan prèviament hagin estat establerts els procediments que regulin la possible intervenció d'aquests recursos en el territori balear.

També s'han d'incorporar al Pla els recursos de defensa contra incendis forestals que disposin altres comunitats autònomes i amb capacitat per actuar a

les Illes Balears, quan prèviament hagin estat acordats els procediments que regulin la possible intervenció en el territori balear.

Tenen la consideració de recursos extraordinaris els que no estan adscrits a aquest Pla. A aquests efectes, cal tenir en compte:

— Les unitats de les forces armades.

— Els recursos del Ministeri de Medi Ambient no adscrits al Pla.

— Els mitjans d'altres comunitats autònomes no adscrits al Pla.

— Els mitjans de titularitat estatal no assignats: recursos extraordinaris de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i altres.

— L'ajuda internacional. Aquesta ajuda s'ha de mobilitzar i integrar al Pla d'acord amb el que estableix el Pla estatal de protecció civil per a emergències per incendis forestals. (Vegeu les especificacions de la mobilització i integració en els annexos III i VII.)

Si escau, les actuacions i els recursos necessaris prevists en altres plans sectorials poden ser mobilitzats i coordinats complementàriament pel responsable corresponent d'aquests plans, que s'ha d'incorporar al Comitè Assessor del CECOPI constituït.

4.3. DESACTIVACIÓ DE PROCEDIMENTS

La declaració del final de l'emergència dóna lloc a la desactivació dels procediments establerts en aquest Pla per a cada nivell d'incendi forestal. La declaració del final de l'emergència correspon, en tots els casos, a la direcció de l'INFOBAL. L'acabament serà declarat després de considerar la informació actualitzada de l'emergència, procedent de la direcció tècnica de l'extinció o de la direcció tècnica d'operacions. En tots els casos el final de l'emergència serà transmesa als responsables dels mitjans actuants.

4.4. MESURES DE PROTECCIÓ

4.4.1. MESURES DE PROTECCIÓ PER A LA POBLACIÓ

Les mesures de protecció per a la població s'han d'establir sempre que les característiques de l'incendi forestal ho exigeixin.

Aquestes mesures inclouen:

a) MESURES D'AUTOPROTECCIÓ PERSONAL

Són les mesures senzilles que la població pot seguir.

Es poden destacar les mesures següents:

Si en el moment de produir-se l'incendi forestal us trobau a la forest:

— Avisau l'112.

— No fugiu del foc muntanya amunt ni intenteu arribar a una zona ja cremada o desproveïda de vegetació;

— No cerqueu refugi en coves o zones de fons de vall, en què l'oxigen pot esgotar-se amb facilitat i s'hi podrien acumular el fum i els gasos nocius.

— Banyau un mocador per protegir el nas i la boca. Així podreu respirar millor.

— Si el foc és petit, i després d'avisar l'112, intenteu apagar-lo tirant-hi aigua o intenteu ofegar-lo amb una branca o flassada.

— Avisau del foc la resta d'habitants de la zona si això no comporta posar-vos en perill.

— Si us trobau a les proximitats de l'incendi, no us hi apropau i intenteu fugir de les zones amb fum o amb molta vegetació.

Si sou dins una casa:

— Teniu en compte com a regla general que les cases solen ser un refugi bastant segur, així que no l'abandoneu excepte en el cas que hi hagi una ordre d'evacuació.

— Avisau l'112.

— Deixau les barreres del jardí o del terreny adjacent a la casa obertes per a afavorir el trànsit dels mitjans d'extinció.

— Entrau a l'edifici.

— Tancau les portes i finestres i amb pedaçs humits i tapau les possibles entrades de fum.

— Desconnectau tots els subministraments de gas butà, natural, gasoil, etc.

— Ompliu d'aigua tots els recipients, banyeres, lavabos, etc.

— Humitejau la roba amb aigua.

Si sou dins el cotxe:

- Avisau l'112.
- No abandoneu el vehicle. El risc que els dipòsits de combustible esclatin és inferior al de cremar-se o ofegar-se pel fum.
- No conduïu a través del fum dens.
- Enceneu els llums de posició i apagueu el motor.
- Tancau totes les finestres i entrades d'aire.
- Estirau-vos al terra del vehicle i tapau amb roba tota la pell.
- Continuau dins el vehicle.

b) CONFINAMENT

Aquesta mesura consisteix a refugiar la població dins els seus domicilis. S'ha de completar amb les mesures d'autoprotecció personal esmentades.

c) ALLUNYAMENT

Consisteix a traslladar la població des de posicions exposades als efectes dels incendis forestals als llocs segurs generalment poc distants. Per fer-ho, han d'utilitzar els seus propis mitjans.

d) EVACUACIÓ

El Pla especial d'emergències davant el risc d'incendis forestals consisteix en el possible trasllat de persones que es trobin a la zona d'emergència, amb dificultats de supervivència, a un lloc segur. Com que es tracta d'una mesura de més durada, només es justifica si el perill a què està exposada la població és gran.

La direcció de l'INFOBAL ha de donar l'ordre de confinament, allunyament o evacuació, perquè, si escau i d'acord amb la normativa vigent, es duiguin a terme les actuacions necessàries per executar l'evacuació requerida. Una vegada formalitzada l'ordre d'evacuació, s'ha de notificar a la resta de responsables de les unitats que intervenen en l'emergència.

Excepcionalment, en cas d'extrema urgència i risc immediat manifest per a les persones afectades, la DTOPT i la DTEX poden posar en pràctica alguna de les mesures assenyalades i informar immediatament la DI de les actuacions que es facin.

El Grup de Seguretat ha de notificar a la població l'ordre i n'ha d'assumir l'execució i la direcció, amb recursos propis, recursos locals o sol·licitats al CGE-112. Cal aplicar el mateix sistema en cas d'amenaça de perill immediat sobre habitatges o nuclis poblats, amb notificació immediata a la DTOPT.

En absència de membres del Grup de Seguretat, la DTOPT ha d'ordenar les mesures de protecció amb els mitjans de què disposi. En aquest cas, ha d'informar com més aviat millor la direcció i el batle del municipi corresponent de les mesures adoptades.

e) SISTEMES D'AVISOS A LA POBLACIÓ

Tenen com a finalitat alertar la població i informar-la sobre l'actuació més convenient en cada cas i sobre l'aplicació de les mesures de protecció esmentades abans: autoprotecció, confinament, allunyament i evacuació.

En un primer nivell, es poden utilitzar sistemes de megafonia i/o telefonia, amb els quals es pot informar la població de les mesures de protecció d'aplicació imminent.

En un segon nivell els avisos a la població s'han de fer a través dels mitjans de comunicació social (ràdio i televisió). El Gabinet d'Informació adscrit al CECOP-CECOPI és l'encarregat de facilitar els missatges que s'han de difondre. Per facilitar la informació cal utilitzar el telèfon d'emergència que s'articuli des del CGE 112 del Govern de les Illes Balears.

4.4.2. MESURES DE PROTECCIÓ PER ALS GRUPS D'ACCIÓ

Aquestes mesures en els incendis forestals es basen a assegurar que els grups d'acció tenen i utilitzen els equips de protecció individual (EPI) adequats, acrediten la formació específica per intervenir en incendis forestals i coneixen les consignes bàsiques de protecció personal que corresponen a les tasques d'extinció.

Després de l'aprovació d'aquest Pla, els organismes actuants han de dotar els grups d'acció de les mesures de protecció esmentades.

4.5. SISTEMA DE COMUNICACIONS

S'entén per operativa de transmissions el conjunt de mitjans i la sistemàtica de comunicacions que cal utilitzar en el seguiment i desenvolupament de situacions d'emergència per incendis forestals.

La finalitat és permetre i garantir les comunicacions de forma permanent entre tots els organismes i les persones involucrades en aquest Pla especial.

La transmissió de notícies sobre l'evolució de l'incendi forestal s'ha de fer

mitjançant notificació tant als organismes involucrats en l'emergència que hi hagin d'intervenir segons els protocols establerts per a cada cas, com al públic en general, a través dels mitjans de comunicació corresponents.

L'operativa de transmissions es pot desenvolupar en dos àmbits diferents:

- Àmbit del CGE-112/CCIF.
- Àmbit del lloc on es produeix l'emergència (PMA).

La CCIF està situada en dependències de la Conselleria de Medi Ambient. No obstant això, quan les condicions d'operativitat o les condicions de l'emergència ho requereixin i així ho disposi la DI, el CGE-112 podrà assumir parcialment o totalment les funcions de la CCIF.

4.5.1. ÀMBIT DEL CGE-112 o CCIF

En situacions d'incendi forestal, tant el CGE-112 com la CCIF han de facilitar els serveis de comunicacions que calguin per garantir que la incidència es cobreixi correctament. La CCIF ha de disposar de capacitat suficient de comunicació a través dels sistemes de telèfon, ràdio, fax i transmissió de dades per via telemàtica.

Actualment la xarxa d'entroncament de comunicacions d'emergències del Govern de les Illes Balears és la xarxa normalitzada per gestionar les situacions d'emergència per incendi forestal, que té el suport de la xarxa de telefonia mòbil i del canal de banda aèria.

Les funcions de la CCIF/CGE-112 són les que s'indiquen a continuació:

— Dotar la direcció de l'INFOBAL (o el Comitè de Direcció) d'un sistema de comunicacions fiable, contrastat i redundat que permeti la transmissió de l'alerta i les comunicacions una vegada desencadenada l'emergència.

— Mantenir actualitzades les dades de localització i la mobilització per ràdio i telèfon dels recursos involucrats en el Pla.

— Comprovar de forma rutinària el perfecte estat de les comunicacions en els diferents sistemes amb tots i cadascun dels serveis i elements implicats en el Pla.

— Notificar als diferents organismes, serveis i recursos la detecció l'evolució i la desactivació dels nivells d'incendi forestal, de conformitat amb els protocols indicats en l'annex I.

— Implantar, quan sigui necessari, sistemes de comunicacions alternatius a la zona de l'emergència.

La CCIF/CGE-112 és el nucli principal de les comunicacions de l'emergència i és l'encarregada de centralitzar i garantir, durant l'emergència, la comunicació permanent amb:

- la Conselleria d'Interior
- la Conselleria de Medi Ambient
- cada un dels organismes responsables dels grups d'acció
- els grups d'acció en el terreny
- la Delegació del Govern / Subdelegació de Govern
- els consells insulars
- els ajuntaments/polícies locals

La CCIF/CGE-112 mantindrà una base de dades informatitzada en què han de figurar els mitjans de comunicació existents amb tots els organismes i serveis alertables i/o mobilitzables en situacions d'emergència en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en el qual han d'estar inclosos els organismes esmentats abans.

En aquesta base de dades per a cada organisme/servei han de figurar tots els mitjans de comunicació disponibles (telèfon, fax, ràdio), amb les dades necessàries perquè funcionin (números, bandes, freqüències, tons) i amb especificació del mitjà de comunicació prioritari. El CGE-112 o la CCIF han de fer, així mateix, les notificacions als diferents organismes d'acord amb els corresponents procediments i seguint els esquemes de l'annex I. Tots els organismes implicats han d'estar enllaçats amb el CGE-112 o la CCIF en què es produeixi l'emergència a través dels mitjans de comunicació esmentats.

Per mantenir l'operativitat d'aquest Pla, una vegada cada trimestre, s'han de comprovar les comunicacions per tots els mitjans amb els diferents organismes implicats. Cal notificar a la DI les anomalies detectades.

4.5.2. ÀMBIT DEL LLOC ON ES PRODUEIX L'EMERGÈNCIA (PMA)

En aquest àmbit, el nucli principal de transmissions és el PMA, el qual ha d'estar permanentment en contacte a temps real amb la CCIF/CGE-112.

Aquest nucli ha de facilitar i mantenir sempre la comunicació del PMA amb la direcció de l'INFOBAL i, si escau, la DTOPT, que ha de sol·licitar en cada cas els recursos necessaris i proposar les decisions que consideri oportú adoptar.

S'han d'incorporar al PMA, juntament amb la direcció tècnica de l'extinció, tots els responsables dels grups d'acció actuant en el control i seguiment de l'emergència, que es mantindran permanentment intercomunicats tret que es produeixi alguna circumstància excepcional.

Les comunicacions del grup d'intervenció amb el PMA, per les especials característiques que tenen, s'han de fer de conformitat amb el que estableix la directriu tècnica que figura a l'annex VI. Les comunicacions que la resta de grups d'acció hagin de fer amb els organismes corresponents s'han de fer mitjançant els respectius responsables destacats en el PMA. Aquests han d'aportar els mitjans materials necessaris per mantenir un sistema de comunicacions eficaç i segur.

4.6. CATÀLEG DE RECURSOS

Com a conseqüència de la diversitat d'administracions públiques i organismes implicats en les actuacions previstes en aquest Pla especial, els recursos humans i materials existents i mobilitzables, que integren tant entitats adscrites al Grup d'Intervenció com a la resta de grups d'acció, són molt variables. Fins i tot, dins un mateix any hi ha una marcada estacionalitat dels efectius disponibles.

Això obliga a una contínua revisió i actualització d'aquests efectius, per la qual cosa cal que estiguin continuament disponibles i actualitzats en el SEIB-112 i en la CCIF.

A aquest efecte, tots els serveis o organismes citats en el Pla estan obligats a notificar per escrit al SEIB-112 els recursos disponibles, les seves actuacions o modificacions, tant d'unitats o personal com d'horaris de disponibilitat.

El SEIB-112, o si escau la CCIF, ha de notificar a la DI els canvis relatius als recursos inclosos en el Pla que puguin afectar-ne l'operativitat i desenvolupament.

La resta de recursos de caràcter general i de la resta de grups d'acció (ambulàncies, grues, vehicles especials etc.) estan inclosos en el catàleg de mitjans i recursos del Pla territorial de les Illes Balears (PLATERBAL) en matèria d'emergències i protecció civil i en els plans sectorials.

4.7. DIRECTORI

Tal com s'explica en el punt 4.6 d'aquest document, el SEIB-112 disposa d'un inventari de tots els mitjans de comunicació disponibles i operatius en els respectius organismes/serveis implicats en aquest Pla. Així mateix, el Pla de transmissions inclou el directori de persones responsables de la correcta operativitat d'aquest Pla. El SEIB-112 ha de mantenir permanentment actualitzades aquestes bases de dades i facilitar-les regularment a la CCIF.

DOCUMENT 5. IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT

5.1. INTRODUCCIÓ

La implantació i el manteniment de l'INFOBAL comprèn el conjunt d'accions que cal dur a terme per assegurar la correcta aplicació del Pla.

Correspon a la Direcció General d'Emergències, com a òrgan gestor dels plans especials, fer efectives, en el marc del que estableix aquest Pla, les actuacions que calguin per implantar-lo i mantenir-lo adequadament. Aquestes actuacions s'han de regir pel que estableix el capítol 8 «Implantació i manteniment dels plans de protecció civil del PLATERBAL» (Decret 53/1998, de 15 de maig), sens perjudici de les competències que en matèria d'incendis forestals corresponen al conseller de Medi Ambient com a òrgan forestal de les Illes Balears.

Una vegada aprovat aquest Pla especial, la DI, per mitjà dels òrgans competents del Govern dels Illes Balears, ha de promoure les accions necessàries perquè funcionin correctament les previsions d'organització, coordinació i operativitat que preveu aquest document.

Aquest mandat s'estén a les entitats que estan implicades en les previsions establertes en aquest document.

Igualment, ha de concretar les vies d'informació que facilitin l'actualització permanent dels recursos i la revisió periòdica de l'operativitat i dels resultats.

De manera conjunta, les conselleries competents en matèria d'Interior i de Medi Ambient han de convocar totes les entitats compromeses en el compliment correcte del Pla a una sessió de coordinació anual (abans de l'inici de l'època de perill) i a una reunió anual d'avaluació de resultats després de l'acabament de l'època de major risc.

5.2. IMPLANTACIÓ

La DI, juntament amb els organismes implicats en el desenvolupament del Pla, han de promoure que s'implementi de la manera més eficaç amb vista a aconseguir que sigui plenament operatiu en el termini més breu possible.

El caràcter de Pla especial permanentment activat obliga totes les administracions a disposar dels elements necessaris per respondre, d'acord amb les previsions que s'hi estableixen, a les emergències que per risc d'incendis forestals es puguin produir en qualsevol moment de l'any, i han d'aportar els mitjans i recursos que, si escau, estiguin compromesos en l'organització, la coordinació i l'operativitat de l'INFOBAL.

5.2.1. VERIFICACIÓ

La DI ha de tutelar la progressiva posada en marxa d'aquest Pla especial i, amb la col·laboració dels organismes implicats, ha de verificar l'existència, la idoneïtat i la funcionalitat de les infraestructures bàsiques que preveu, especialment:

- La xarxa de transmissions i els sistemes de comunicacions entre serveis.
- Els sistemes informàtics de suport al Pla.
- La dotació de mitjans per al funcionament dels centres de coordinació.
- L'operativitat del Gabinet d'Informació i dels mètodes d'avís a la població.
- Les mesures de protecció dels grups operatius.

5.2.2. DIFUSIÓ A LES ENTITATS I AL PERSONAL AFECTAT

Les entitats implicades són responsables de traslladar a tot el personal de la seva organització que es pugui veure compromès pel desenvolupament de l'INFOBAL el conjunt de continguts globals del Pla i les prescripcions específiques que els afectin directament.

La DI ha de vetllar per difondre aquest Pla especial i procurar que abasti, en primera instància, el personal dels centres de coordinació, el Comitè de Direcció, el Consell Assessor, el Gabinet d'Informació, els grups d'acció i les entitats locals.

Per implantar el Pla Especial cal promoure les fases de difusió següents:

- Tramesa de còpies de l'INFOBAL a les autoritats o als representants dels òrgans inclosos en el Comitè de Direcció i el Consell Assessor, els centres de coordinació d'emergències i el Gabinet d'Informació.
- Difusió de l'INFOBAL entre el personal dels grups d'acció. S'ha d'informar aquest personal de la posada en pràctica dels procediments que preveu aquest Pla especial.
- Formació del personal dels grups d'acció amb vista a l'acompliment més eficaç de les missions que l'INFOBAL els assigna.
- Presentació de l'INFOBAL als comandaments i al personal de les forces armades, de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i de les policies locals.
- Programació i execució de jornades de coordinació i d'intervenció mitjançant la realització de pràctiques, exercicis i simulacres.

5.2.3. INFORMACIÓ I DIVULGACIÓ DE L'INFOBAL

A fi d'assegurar la màxima implantació possible de les mesures de protecció que afecten el conjunt de la població, el procés d'implantació del Pla especial ha d'incloure la divulgació dels objectius i les actuacions que preveu l'INFOBAL.

La direcció de l'INFOBAL coordina les diferents entitats afectades pel Pla especial en la tasca de transmetre un missatge bàsicament preventiu entre la població que tendeix a la conscienciació ciutadana per evitar la provocació d'aquests sinistres i per assegurar que es comporta correctament en el cas d'haver d'afrontar els riscos d'un incendi.

La població ha de rebre informació sobre:

- La forma d'actuar en cas d'incendi forestal.
- Les mesures d'autoprotecció personals i col·lectives.
- Els mitjans d'informació que transmetran l'estat de la situació i les recomanacions d'actuació en cas d'emergència per incendi forestal.
- Les èpoques i els nivells de risc d'incendi forestal.

Una vegada finalitzada l'etapa d'implantació cal continuar les campanyes periòdiques de prevenció i de divulgació de les recomanacions del Pla especial. Especialment es consideren grups objectiu els escolars i els col·lectius més directament implicats en la causalitat dels incendis o que sofreixen un major nivell de risc de veure's afectats per aquest tipus d'emergències.

En cas de produir-se un incendi forestal, la DI ha de transmetre per mitjà de la seva oficina de premsa o, si escau, del Gabinet d'Informació, les novetats, recomanacions o mesures adoptades que calgui comunicar a la població i ha d'atendre els mitjans de comunicació per informar-los de la situació i l'evolució de

l'emergència i proporcionar-los les declaracions i les dades oficials relatives al sinistre.

La població ha de rebre una informació clara, veraç, rigorosa, periòdica i directa des de l'oficina de premsa, la qual ha de procurar donar resposta contínua a les demandes mediàtiques i facilitar comunicats que contenguin les dades següents:

- a) Situació real de l'incendi a cada moment.
- b) Mesures i recomanacions de protecció.
- c) Previsió sobre l'evolució.
- d) Moment, lloc i responsable de la següent informació oficial (si no és possible atendre de forma permanent la demanda informativa).
- e) Acabament del sinistre.
- f) Valoració de l'emergència i de l'activació del Pla.

Posteriorment, cal donar trasllat als mitjans de comunicació dels efectes i els danys que ha causat i de la determinació de les causes del sinistre.

5.3. MANTENIMENT

5.3.1. ACTUALITZACIÓ

La DI, amb la col·laboració de totes les entitats implicades en el Pla especial, ha de vetllar per mantenir l'actualització adequada de les dades sobre mitjans i recursos que s'aporten per desenvolupar i fer funcionar el Pla o que s'hi apliquen, en cas de tenir lloc una emergència per incendi forestal.

Els organismes afectats per l'INFOBAL han de traslladar al SEIB 112 les modificacions que puguin afectar el desenvolupament del Pla especial, que s'han d'integrar immediatament en l'operatiu de l'INFOBAL i s'han de comunicar a la CCIF.

Cal informar la DI de totes les novetats que puguin afectar el desenvolupament correcte de l'organització, la coordinació o l'operativitat del Pla especial.

En època de perill, tot el que fa referència als mitjans i recursos disponibles en el cas que es produeixi una emergència per incendis forestals i tot el que afecta el sistema de comunicacions s'ha de comunicar immediatament des del CGE-112 o la CCIF a la DI o a la persona en qui delegui oportunament.

5.3.2. REVISIÓ

Si com a conseqüència de l'anàlisi de l'operativitat del Pla es detecten manques o oportunitats de millora, les conselleries competents en matèria d'Interior i Medi Ambient les han de plantejar de forma conjunta davant el Comitè Tècnic de Planificació.

En cada campanya cal fer almenys un simulacre d'emergència per incendi forestal, per comprovar la funcionalitat i l'operativitat de l'INFOBAL, a l'efecte de determinar els aspectes del Pla que es demostren ineficaços o escassament operatius i proposar les modificacions o millores que es considerin pertinents. Aquests canvis s'han d'incorporar al desenvolupament del Pla sempre que siguin acceptats pels organismes afectats i formalment aprovats per la DI, a la qual correspon comunicar l'entrada en vigor dels canvis a la resta d'entitats implicades en el Pla especial.

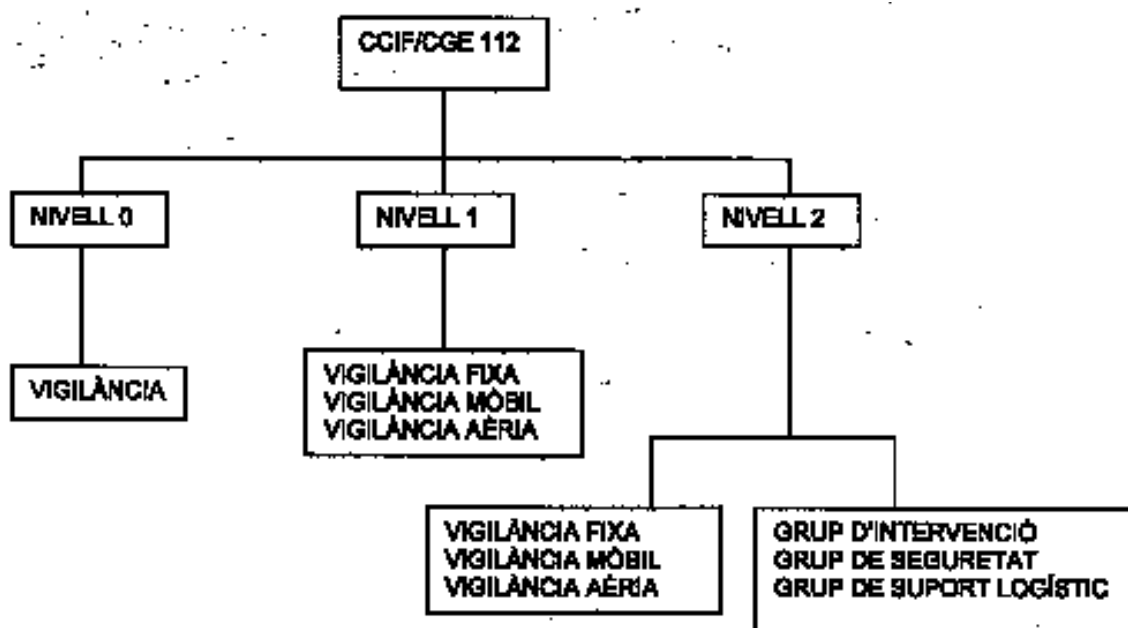
Els organismes amb responsabilitats en el desenvolupament de l'INFOBAL, i especialment els responsables dels diversos grups d'acció, han de mantenir una programació de formació permanent per al personal encarregat d'aplicar-lo, ja que es tracta d'un document obert a un perfeccionament continu.

5.3.3. AVALUACIÓ

Sota la supervisió de la DI, els responsables directes de les actuacions en les emergències han de fer una avaluació del funcionament de la coordinació i de l'operativitat del Pla especial després de la desactivació d'incendis forestals classificats de nivell 2. Aquestes avaluacions poden ser igualment convocades per a incendis forestals del nivell 0 o 1, quan algun dels organismes implicats en l'emergència ho sol·liciti a la DI.

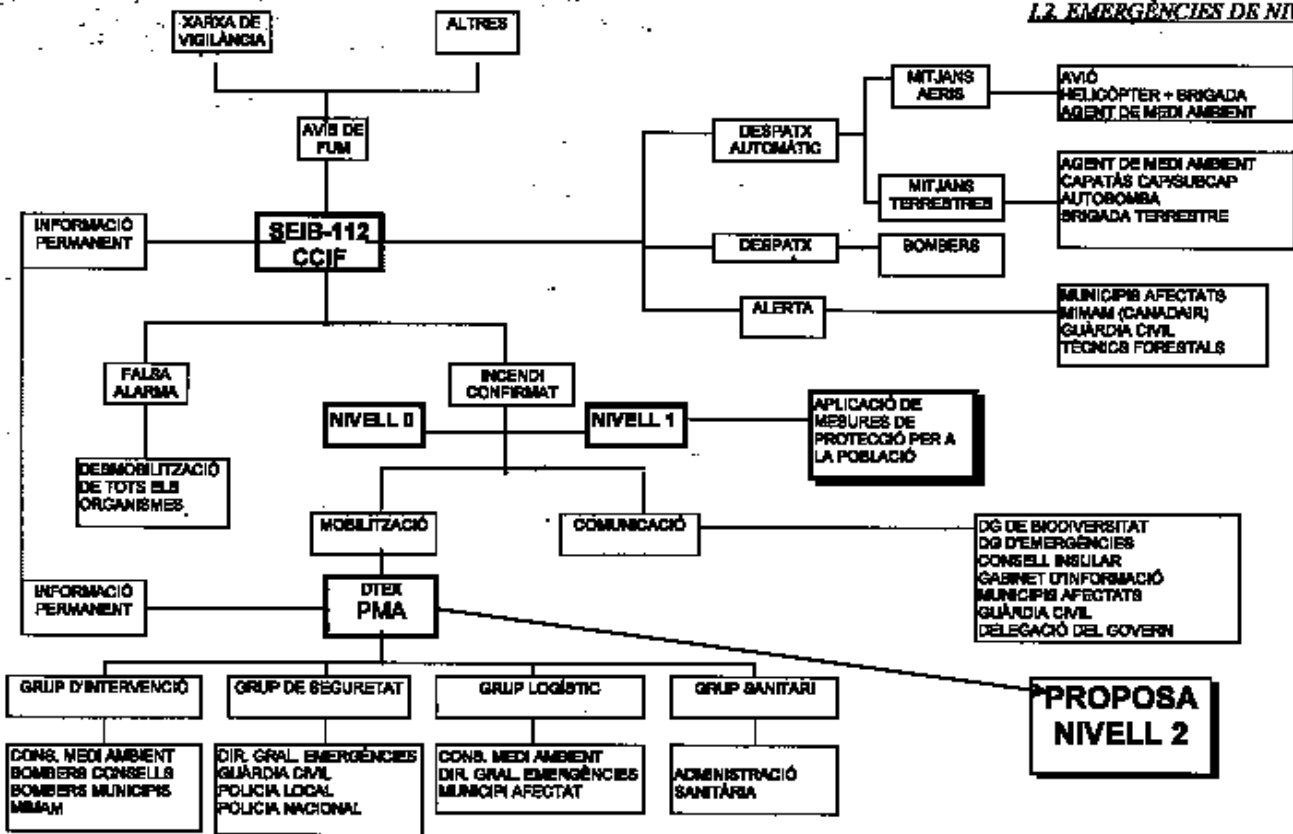
ANNEX I. ESQUEMES D'ACTUACIÓ

1.1. ALERTES

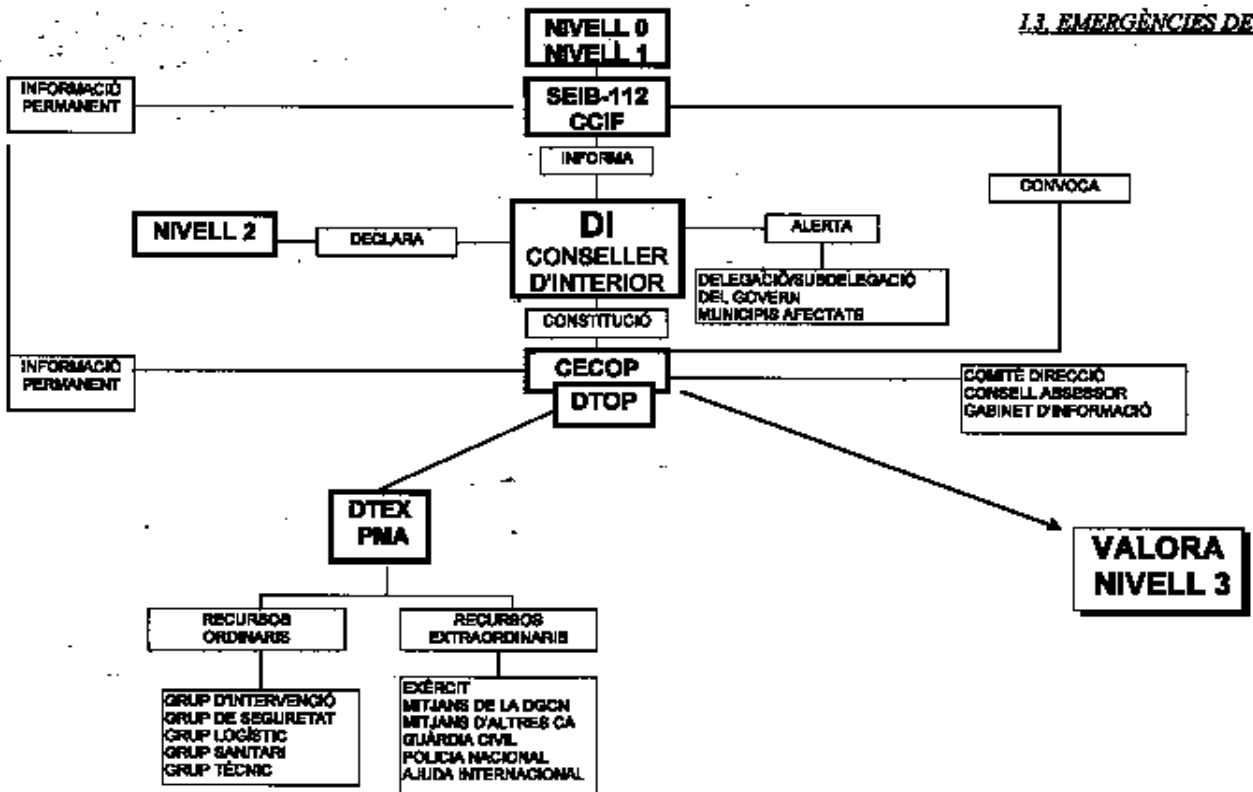
NIVELLS 0 I 1. Direcció operativa: conseller de Medi Ambient

1.2. EMERGÈNCIES DE NIVELL 0 I 1

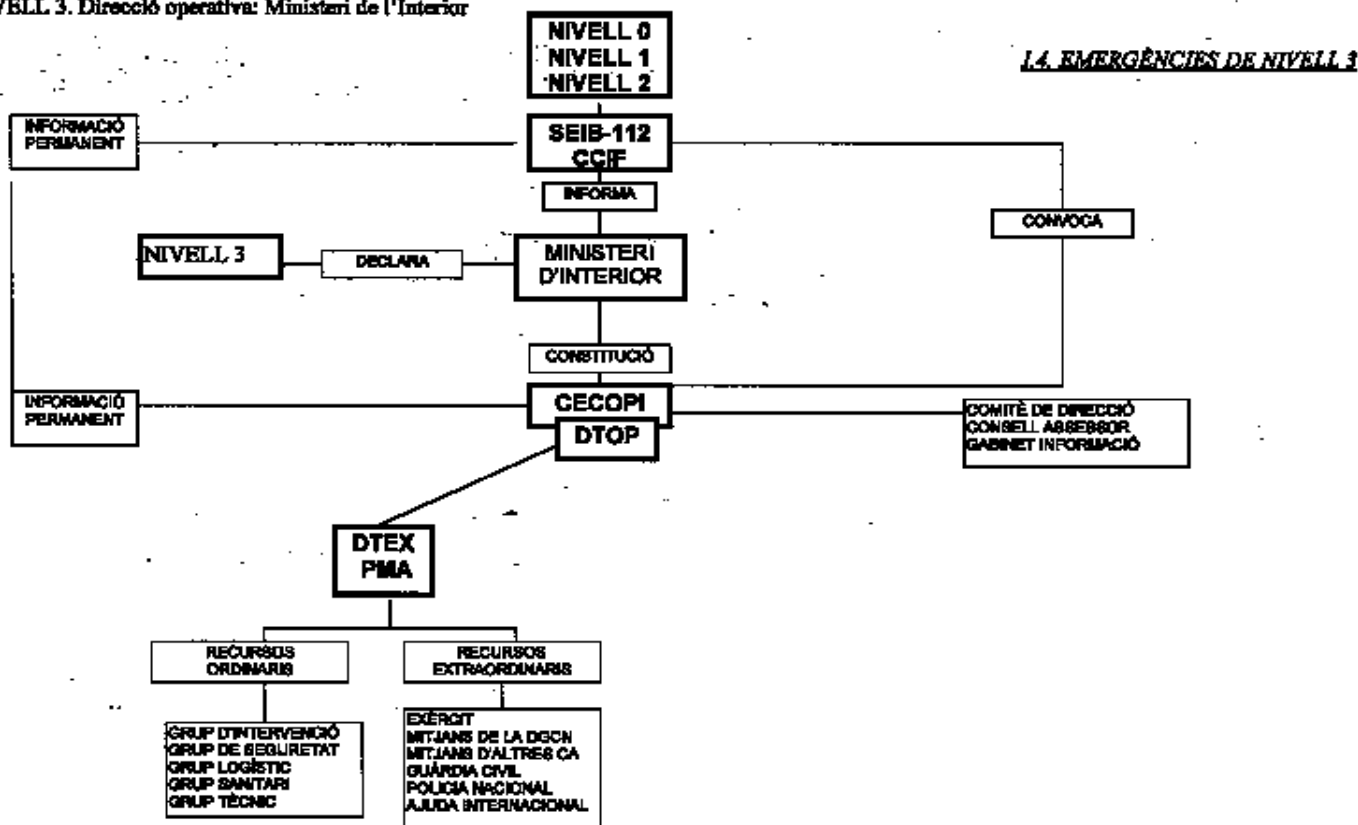

NIVELL 2. Direcció operativa: conseller d'Interior

1.3. EMERGÈNCIES DE NIVELL 2

NIVELL 3. Direcció operativa: Ministeri de l'Interior

ANNEX II

PLA DE VIGILÀNCIA PREVENTIVA CONTRA INCENDIS FORESTALS

II.1. ÍNDEX DE PERILLOSITAT D'INCENDIS FORESTALS

II.2. OBJECTIUS

II.3. ACTUACIONS

II.3.1. ALERTA DE NIVELL 0

II.3.2. ALERTA DE NIVELL 1

II.3.3. ALERTA DE NIVELL 2

II.4. PROCEDIMENTS D'ACTUACIÓ II

4.1. VIGILÀNCIA FIXA II

4.2. VIGILÀNCIA MÒBIL EN ITINERARIS DEFINITS II

4.3. MITJANS D'EXTINCIÓ AMB MITJANS DE VIGILÀNCIA II

4.4. CONTROL D'ACCESSOS

II.1. PERILLOSITAT D'INCENDIS FORESTALS

La Conselleria de Medi Ambient ha d'establir els nivells d'alerta que en cada cas correspongui per risc d'incendi forestal. Per determinar-los cal tenir en compte les dades que aporta l'Institut Nacional de Meteorologia, com també les que obté la xarxa de vigilància pròpia.

Cal establir tres nivells d'alerta en cada una de les 8 comarques meteorològicament homogènies que hi ha definides per a les Illes Balears:

-Alerta de nivell 0: període anual que es considera de risc d'incendis forestals baix/moderat (normalment del 16 d'octubre al 30 d'abril).

-Alerta de nivell 1: període anual que es considera d'alt risc d'incendis forestals (normalment de l'1 de maig al 15 d'octubre).

-Alerta de nivell 2: períodes excepcionals en què es preveuen situacions de risc extraordinari, a causa de condicions meteorològiques adverses (vents, llamps), esdeveniments especials, recurrència d'incendis en àrees localitzades, vigilància d'incendis en situació de control o qualsevol altra circumstància que impliqui un risc especial d'inici forestal (nivells extrems de risc meteorològic o antòpic).

II.2. OBJECTIUS

El Pla de vigilància preventiva d'incendis forestals pretén cobrir els aspectes següents:

— Definir i quantificar els recursos humans i materials de vigilància en cada situació de preemergència.

— Determinar les àrees d'actuació i establir els serveis concrets, com també els procediments d'actuació que s'han de dur a terme en cada cas.

II.3. ACTUACIONS

En aquest apartat es defineixen els recursos que actuen en cada nivell d'alerta, com també els procediments d'actuació en cada cas. Així mateix, es presenta a manera informativa el Pla de vigilància, en el qual es quantifiquen els recursos, les àrees d'actuació i els serveis concrets de vigilància. Aquest Pla de vigilància s'ha de revisar anualment per tal d'ajustar-ne les ampliacions en els recursos i serveis.

II.3.1. ALERTA DE NIVELL 0

Per a aquest nivell d'alerta no es consideren mesures especials de vigilància per detectar incendis forestals. Els agents de medi ambient, els guardes forestals, el personal de l'Ibanat, les policies locals i la Guàrdia Civil fan la vigilància de forma passiva.

II.3.2. ALERTA DE NIVELL 1

Pla especial d'emergències davant el risc d'incendis forestals 90/155.

Durant el període d'alerta 1, cal disposar dels serveis que preveu el Pla de vigilància per a aquest període. La xarxa de vigilància fixa, vigilància mòbil i aèria és la que ha de dur a terme de manera específica les tasques de detecció d'incendis.

Per atendre la vigilància i la dissuasió d'accions i situacions que puguin derivar en un incendi forestal durant el període de risc d'incendis, es disposa dels recursos que es presenten a continuació:

VIGILÀNCIA FIXA

L'actual xarxa de vigilància fixa cobreix de forma eficaç la superfície forestal de les Illes Balears amb un total de 26 llocs.

Per dur a terme la missió de vigilància, el personal que opera en aquests llocs està dotat del material tècnic necessari per visualitzar els fums i transmetre l'alarma a la Central de Comunicacions. També estan equipats amb estacions meteorològiques portàtils per conèixer en tot moment i de forma local el perill d'incendi.

El Pla anual de vigilància i extinció d'incendis forestals ha d'establir el període d'operativitat de la vigilància fixa que normalment comprèn de l'1 de maig al 30 de setembre, i el nombre de vigilants s'hi incorporen gradualment segons el Pla. L'horari de vigilància per a aquests llocs és d'11.00 a 20.00 hores; el mes de setembre es modifica de 10.30 a 19.30 hores per les condicions de llum.

MALLORCA

S'Hostalet (Calvià)
Garrafa (Andratx)
Son Vida (Palma)
Sobremunt (Puigpunyent)
Galatzó (Puigpunyent)
Torre de Son Seguí (Santa Eugènia)
Penyal d'Honor (Bunyola)
Randa (Algaida)
Santa Magdalena (Inca)
La Victòria (Alcúdia)
Puig de Pollença (Pollença)
Alfàbia (Bunyola)
Comuna de Fornalutx (Fornalutx)
Sant Salvador (Felanitx)
Mondragó (Santanyí)
Es Racó (Capdepera)
Tudossa (Artà)
Sant Jordi (Capdepera)

MENORCA

El Toro (es Mercadal)
S'Enclusa (Ferreries)

EIVISSA

Sant Josep (Sant Josep)
Sant Llorenç (Santa Eulàlia)
Sant Joan (Sant Joan)
Sant Vicent (Sant Joan)
Corb Mari (Sant Josep)
Camp Vell (Sant Antoni)

VIGILÀNCIA MÒBIL (VVIP)

Les unitats de vigilància mòbil amb vehicles autobomba lleugers completen la xarxa de vigilància fixa, per cobrir àrees cegues o bé àrees d'alt risc, i també per fer un primer atac a focs incipients. Les unitats definides per a l'illa de Mallorca són:

Escorca
Andratx
Banyalbufar
S'Albufera
Artà

S'han de fixar les rutes que cal fer per cobrir el servei en cada zona definida.

Durant l'horari de servei també poden fer funcions de vigilància les brigades terrestres i els vehicles d'extinció, als quals s'han d'assignar rutes definides en cada zona. També les han de fer els agents forestals durant les tasques i missions ordinàries assignades.

El període d'operativitat dels recursos prevists comprèn de l'1 de maig al 30 de setembre. Aquest període pot ser modificat en funció de les condicions meteorològiques pel Pla anual de vigilància i extinció d'incendis forestals.

Cal integrar en aquest nivell, en la mesura que sigui possible, la vigilància que fan les unitats de voluntariat de protecció civil, tenint en compte la voluntarietat d'aquestes unitats i l'heterogeneïtat dels horaris, ja que es tracta de personal voluntari.

VIGILÀNCIA AÈRIA

L'ha de dur a terme de manera ordinària una aeronau especialment equipada per a la missió de vigilància amb equips de transmissió d'imatges i vídeo en temps real a la Central de Comunicacions (CCIF).

Les zones que cal vigilar i els itineraris alternatius s'han de comunicar setmanalment, i poden ser modificats per especials condicions de risc, condicions meteorològiques, etc.

II.3.3. ALERTA DE NIVELL 2

Per a aquest nivell d'alerta, a més dels recursos mobilitzats en situació d'alerta de nivell 1, cal mobilitzar o alertar recursos extraordinaris de vigilància.

En aquesta fase també poden fer missions de vigilància els mitjans aeris d'extinció, com també els mitjans d'extinció terrestres. La mobilització d'aquests mitjans de forma extraordinària o per especials condicions de risc s'ha de fer per mitjà de la CCIF i l'ha de decidir el tècnic de medi ambient o la DI.

Es disposarà de les unitats pertanyents al Grup d'Intervenció, les del Grup de Seguretat i les del Grup Logístic i de Suport, perquè de forma coordinada i sota un pla operatiu per a l'ocasió, s'integrin en l'operatiu de vigilància. En aquest pla operatiu, s'encarregaran missions concretes a cada unitat, amb la mateixa dinàmica de treball que la utilitzada en l'extinció d'incendis.

Així mateix, es poden mobilitzar unitats de voluntariat de protecció civil.

II.4. PROCEDIMENTS D'ACTUACIÓ

II.4.1. Vigilància fixa

La funció principal que ha de dur a terme la xarxa de vigilants fixos és en tot moment la detecció, la localització i la caracterització de fums amb la consegüent anàlisi de perillositat. Els vigilants han de transmetre de forma immediata les possibles alarmes a la CCIF per la qual cosa disposaran del material de vigilància i radiocomunicacions adequat per fer les seves tasques.

II.4.2. Vigilància mòbil (VVIP) en itineraris definits

L'objectiu d'aquest tipus de vigilància és la detecció, la dissuasió de situacions o accions que puguin derivar en un incendi forestal i el primer atac a incendis incipients.

Davant una situació d'alarma, cal establir comunicació de forma im-

diata amb la CCIF.

Davant una situació de risc, s'ha d'actuar segons el que sigui procedent en les situacions següents:

a) Situacions de risc que puguin requerir la intervenció dels mitjans d'extinció.

En aquesta situació cal alertar de forma immediata la CCIF, que ha de sol·licitar la presència dels grups d'intervenció i seguretat necessaris. Si és possible amb els mitjans propis de la unitat de vigilància, cal fer un primer atac.

b) Situacions de risc que no requereixin la intervenció dels mitjans d'extinció.

En aquesta situació els agents de medi ambient, els guardes forestals, la policia local o la Guàrdia Civil han de comunicar i alertar la persona responsable de l'acció de la situació de perill.

II.4.3. Mitjans d'extinció amb funcions de vigilància

Hi ha un conjunt d'unitats que fan les guàrdies en diferents llocs sense una base fixa. Aquestes unitats, la comesa principal de les quals és l'extinció dels incendis, exerceixen funcions de vigilància durant els desplaçaments als llocs als quals, de forma programada, se'ls envia per fer alguna missió. Aquestes unitats són fonamentalment brigades terrestres i vehicles autobombes.

II.4.4. Control d'accessos

L'objectiu d'aquest tipus de missió és controlar els accessos a determinades zones d'alt risc en condicions especials. En tot cas, els agents del Grup de Seguretat s'encarreguen d'aquestes funcions.

Els agents destacats en un punt de control d'accés han de facilitar la informació de la situació en què es troba la zona a les persones que hi passen.

ANNEX III

GUIA DE RESPOSTA DEL GRUP DE SEGURETAT, DEL GRUP LOGÍSTIC I DE SUPORT, DEL GRUP SANITARI I DELS RECURSOS EXTRAORDINARIS

III.1. CRITERIS GENERALS PER A TOTS ELS GRUPS

III.1.1. Punt de trobada en el lloc de l'incendi

III.1.2. Desmobilització i relleu de mitjans

III.1.3. Comunicacions

III.2. GRUP DE SEGURETAT

III.2.1. Nivells en què actua

III.2.2. Procediment per mobilitzar-lo

III.2.3. Procediment d'actuació

III.3. GRUP LOGÍSTIC I DE SUPORT

III.3.1. Nivells en què actua

III.3.2. Procediment per mobilitzar-lo

III.3.3. Procediment d'actuació

III.4. GRUP SANITARI

III.4.1. Nivells en què actua

III.4.2. Procediment per mobilitzar-lo

III.4.3. Procediment d'actuació

III.5. RECURSOS EXTRAORDINARIS

III.5.1. Nivells en què actuen

III.5.2. Procediment per mobilitzar-los

III.5.3. Procediment d'actuació

III.1. CRITERIS GENERALS PER A TOTS ELS GRUPS

III.1.1. PUNT DE TROBADA EN EL LLOC DE L'INCENDI

Per incorporar els mitjans a un incendi es poden produir les situacions següents:

a) En els primers moments, el punt de trobada és el mateix focus de l'incendi.

b) Una vegada incorporat el cap del Grup d'Intervenció i constituït el PMA, els mitjans que s'incorporin a l'incendi ho han de fer per mitjà del cap del

seu grup o, si no n'hi ha, per mitjà del cap del PMA (cap del Grup d'Intervenció).

c) Si s'ha constituït un centre de recepció de mitjans (CRM), s'hi han d'incorporar i s'han de presentar al responsable d'aquest centre.

D'acord amb això, en els processos de notificació de mobilització, s'ha de comunicar específicament el punt de trobada i notificar-lo.

En qualsevol dels casos anteriors, la unitat que arribi a l'incendi ho ha de notificar a la CCIF perquè ho registri.

III.1.2. DESMOBILITZACIÓ I RELLEU DE MITJANS

La confirmació i les ordres de desmobilització i relleu de mitjans han de seguir l'ordre jeràrquic de direcció de l'emergència; conseqüentment, en el PMA el seu cap és el responsable d'aquesta tasca.

En el cas que s'hagi constituït el CRM, tots els mitjans que es retirin de l'incendi se li han de notificar necessàriament, i cal comunicar aquest fet al responsable de gestionar-los. Si no està constituït, cal notificar la retirada de mitjans al PMA. En tot cas, la retirada de l'incendi s'ha de notificar també a la CCIF.

III.1.3. COMUNICACIONS

En tot moment cal respectar la jerarquització i la disciplina en les comunicacions, per això:

— Independentment que cada organisme utilitzi els seus propis mitjans de transmissió en l'àrea de l'incendi, les comunicacions amb la CCIF han de tenir lloc per mitjà del PMA, mitjançant el cap del grup.

— Dins el Grup d'Intervenció, a excepció de l'exèrcit i els mitjans aeris, cal treballar amb la xarxa d'entroncament de comunicacions d'emergències. (Vegeu la Directriu tècnica sobre comunicacions, annex V.)

No obstant això, davant qualsevol situació d'elevada gravetat, cal intentar establir comunicació amb la resta dels mitjans d'extinció, a través de qualsevol mitjà de comunicació.

III.2. GRUP DE SEGURETAT

III.2.1. NIVELLS EN QUÈ ACTUA

Tots els nivells d'incendi forestal.

III.2.2. PROCEDIMENT PER MOBILITZAR-LO

Les possibles unitats que hi intervenen les ha de mobilitzar el centre de comandament corresponent, a petició de la CCIF/CGE112, i segons els procediments estàndards o les necessitats del cap del PMA. Una vegada constituït el PMA, el cap de cada organisme és qui ha de mobilitzar, des del PMA, altres unitats necessàries. S'ha d'informar la CCIF/CGE112 d'aquestes mobilitzacions.

— Guàrdia Civil. Cal mobilitzar-la mitjançant la seva central, segons l'annex II.

— Policia local. Cal mobilitzar-la per mitjà dels seus ajuntaments, segons l'annex II.

— Cos nacional de policia. Cal mobilitzar-lo per mitjà de la seva central, segons l'annex II.

III.2.3. PROCEDIMENT D'ACTUACIÓ

— Guàrdia Civil. El cap de les unitats que hi intervinguin, com a cap del Grup de Seguretat, s'ha d'incorporar al PMA i ha d'atendre les directrius de la DTEX. En col·laboració amb la resta de forces del Grup de Seguretat, ha de controlar tots els accessos a la zona de l'incendi, facilitar l'arribada dels vehicles d'intervenció i impedir el pas de vehicles i persones alienes. Pel que fa a l'adopció de mesures de protecció de la població, cal actuar segons el que preveu el punt 4.4 del Document IV del Pla.

— Cos nacional de policia. Si afecta les seves demarcacions, pot assumir les funcions descrites abans de la Guàrdia Civil, a excepció del cap del grup.

— Policia local. Ha d'acudir al lloc de l'incendi i presentar-se a la DE seguint les instruccions del cap del grup (comandament de la Guàrdia Civil o cap del PMA si aquest no hi és present).

III.3. GRUP LOGÍSTIC I DE SUPORT

III.3.1. NIVELLS EN QUÈ ACTUA

Tots els nivells d'incendi forestal.

III.3.2. PROCEDIMENT PER MOBILITZAR-LO

Les possibles unitats de suport logístic s'han de mobilitzar progressivament en funció de la gravetat de l'incendi.

- Personal de la DGE.
- Personal de l'Ibanat destinat a aquestes tasques.
- Agrupacions de voluntaris de protecció civil.
- Personal de suport logístic que pertanyi als municipis afectats.

S'han de mobilitzar mitjançant la CCIF/CGE112, per mitjà del batle o la persona en qui delegui, que ha de mobilitzar als equips que tinguin especificats en el catàleg de recursos d'aquest Pla.

III.3.3. PROCEDIMENT D'ACTUACIÓ

— Tant el personal de la DGE com el de l'Ibanat destinat a aquestes tasques s'han de mobilitzar de la mateixa manera i al mateix temps que el Grup d'Intervenció, per mitjà de la CCIF/CGE112 segons els esquemes d'actuació de l'annex I.

— A aquest efecte, el responsable de cada col·lectiu ha d'acudir a l'incendi i integrar-se en el PMA, per coordinar els efectius que hi participen.

— Personal de suport logístic que pertanyi als municipis afectats. Han d'acudir al lloc de l'incendi i presentar-se al PMA o CRM i al cap d'aquest grup, del qual han d'atendre les sol·licituds. Inicialment, cal procurar gestionar els mitjans d'avitallament i de maquinària en l'àmbit dels municipis afectats.

Si la DTEX ha considerat oportú crear el Centre de Recepció de Mitjans (CRM), aquest ha de ser gestionat per un representant d'aquest grup. Quan per les circumstàncies de l'incendi, les necessitats d'avitallament, maquinària, etc. sobrepassin els recursos ordinaris, el cap del Grup Logístic i de Suport ha de sol·licitar l'activació dels plans sectorials corresponents del Pla territorial de la comunitat.

III.4. GRUP SANITARI

III.4.1. NIVELLS EN QUÈ ACTUA

En qualsevol nivell en què ho consideri la DI i a proposta del cap del PMA.

III.4.2. PROCEDIMENT PER MOBILITZAR-LO

La CCIF/CGE112 ha d'informar o alertar el 061, el qual ha de mobilitzar els recursos sanitaris que hagin d'intervenir en l'emergència.

III.4.3. PROCEDIMENT D'ACTUACIÓ

Els recursos sanitaris fan la seva tasca sota la direcció del cap del Grup Sanitari, i aquest, al seu torn, actua segons les instruccions de la DTEX /DTOP.

El coordinador del Grup Sanitari ha d'informar la DTEX/DTOP de les actuacions en el lloc de l'emergència i de la situació dels recursos sanitaris. El 061 ha d'estar coordinat amb la CCIF/CGE112, de manera que ambdós coneguin els recursos desplaçats a l'emergència, la situació i les activitats en aquest lloc.

III.5. RECURSOS EXTRAORDINARIS

III.5.1. NIVELLS EN QUÈ ACTUEN

En els nivells que la DI requereixi a proposta de la DTEX/DTOP.

III.5.2. PROCEDIMENT PER MOBILITZAR-LOS

Cal mobilitzar aquests recursos segons el que estableix el PLATERBAL.

— Forces armades. La mobilització de les FAS l'ha de dur a terme la Delegació/Subdelegació del Govern, una vegada que la DI l'hagi sol·licitada mitjançant la fitxa núm.1, que s'adjunta a l'annex VI. Rebuda la sol·licitud, la Delegació/Subdelegació del Govern s'ha de posar en contacte amb l'autoritat militar competent.

— Mitjans de la DGB (Ministeri de Medi Ambient) no assignats al Pla. Els ha de mobilitzar la CCIF/CGE112, segons el que s'indica per als mitjans de la Direcció General per a la Biodiversitat (Ministeri de Medi Ambient) en l'annex VI.1 del Pla especial.

— Mitjans d'altres comunitats autònomes. La DI ha de fer la sol·licitud. Es poden establir convenis per facilitar la col·laboració interautonòmica.

— Mitjans de titularitat estatal (recursos extraordinaris de la Guàrdia Civil, el cos nacional de policia i altres). Els ha de mobilitzar el delegat/subdelegat del Govern, a petició de la DI, segons les dades de la fitxa núm. 2, que

s'adjunta a l'annex VI.

— Ajuda internacional. La DI ha de fer la petició d'acord amb els protocols internacionals establerts.

III.5.3. PROCEDIMENT D'ACTUACIÓ

— Forces armades. S'han de dirigir a l'incendi i s'han d'incorporar al Grup d'Intervenció. El cap de les unitats de l'exèrcit actuants s'ha d'incorporar al PMA i el cap del PMA és qui ha de facilitar els detalls de les missions i la destinació concreta de les unitats militars, tenint en compte que la seva col·laboració s'ha de limitar a tasques auxiliars i de suport logístic en tot cas, de conformitat amb el que estableix el Pla estatal. Han d'actuar sota els seus caps naturals i les tasques que poden fer són: vigilància de zones ja cremades, vigilància i observació de la zona de l'incendi, col·laboració en l'aïllament de la zona afectada, transport i desplegament de materials contra incendis, evacuacions de població, suport i evacuació sanitària, proveïment d'aigua, subministrament d'aliments, instal·lació de campaments com a allotjaments provisionals, suport amb màquines especials d'enginyers (neteja i obertura de faixes de defensa, amuntegament de terra, escombrada de cendres) i establiment de xarxes de transmissions.

— Mitjans de la Direcció General per a la Biodiversitat (Ministeri de Medi Ambient) no assignats al Pla. Una vegada incorporats a l'àrea de l'incendi, les actuacions s'han de regir de la mateixa manera que els mitjans que aquest organisme assigna al Pla.

— Mitjans d'altres comunitats autònomes. Una vegada incorporats a l'àrea d'incendi, han d'actuar de la manera següent:

— Mitjans aeris. Fins que es desmobilitzin han d'actuar segons el que s'ha establert per als mitjans aeris del Govern, d'acord amb la directriu tècnica corresponent (vegeu l'annex IV).

— Mitjans terrestres. S'integren dins les unitats bàsiques del Grup d'Intervenció. El seu responsable s'ha d'incorporar al PMA.

— Mitjans de titularitat estatal. Recursos extraordinaris de la Guàrdia Civil, el cos nacional de policia i altres. S'han d'incorporar al grup corresponent, seguint les instruccions del cap del grup.

— Ajuda internacional. Han d'actuar de la mateixa manera que els mitjans de la Direcció General per a la Biodiversitat.

— Mitjans privats. El SEIB 112 ha de tenir confeccionada una base de dades en què cal especificar la majoria de les empreses de la comunitat autònoma que tenen personal forestal, maquinària o vehicles cisterna. Aquestes empreses han de conèixer l'existència de la base de dades i confirmar la seva disponibilitat. El SEIB 112 les ha d'avisar quan la DTEX ho consideri necessari. Cal tenir en compte que aquest reforç mai no s'ha de situar a primera línia d'extinció, i per tant no han de córrer riscos en l'incendi.

ANNEX IV

DIRECTRIU TÈCNICA D'ORGANITZACIÓ DEL GRUP D'INTERVENCIÓ

IV.1. INTRODUCCIÓ

IV.2. INTRODUCCIÓ A L'EVOLUCIÓ D'UN INCENDI FORESTAL

IV.3. MOBILITZACIÓ DE MITJANS

IV.3.1. Recursos del Grup d'Intervenció

IV.3.2. El despatx automàtic

IV.3.2.1. Despatx automàtic d'aeronaus (DAA)

IV.3.2.2. Despatx automàtic de mitjans terrestres (DAMT)

IV.3.3. Mobilització de la resta de mitjans

IV.4. ORGANITZACIÓ. MISSIONS

IV.4.1. Les unitats del despatx automàtic. El PMA inicial.

IV.4.2. Incorporació de nous mitjans. Estructura ampliada.

va. IV.4.2.1. Definició d'unitats operatives. Incorporació. Estructura operativa.

IV.4.2.2. Incorporació de caps a l'estructura.

IV.4.2.3. Ordre del cap del Grup d'Intervenció.

IV.4.2.4. El PMA ampliat. El Centre de Recepció de Mitjans (CRM).

IV.5. RELLEU I RETIRADA DE MITJANS

IV.6. PARTICIPACIÓ DEL PERSONAL VOLUNTARI EN LES TASQUES D'EXTINCIÓ

IV.1. INTRODUCCIÓ

Aquesta Directriu tècnica reflecteix els aspectes d'organització dels recursos que actuen en els incendis forestals que integren el Grup d'Intervenció, com també el desenvolupament d'aquesta organització durant l'evolució d'un incendi.

Tant l'organització dels mitjans aeris com la utilització de les comunicacions es desenvolupen en altres directrius tècniques.

Aquesta Directriu tècnica queda supeditada a les decisions que la direcció de l'INFOBAL adopti durant l'actuació en un determinat incendi.

IV.2. INTRODUCCIÓ A L'EVOLUCIÓ D'UN INCENDI FORESTAL

Una vegada que la CCIF/CGE112 ha rebut l'avís que s'ha detectat fum en una zona forestal o dubtosa zona forestal, s'activen els despatxos automàtics d'aeronaus i de mitjans terrestres.

En els primers moments el cap de les unitats mobilitzades valora la veracitat de la informació i, en cas afirmatiu, la gravetat de l'incendi. Amb aquesta informació es mobilitzen la resta de les unitats. A continuació s'estableix el Lloc de Comandament Avançat (PMA) i s'hi incorporen els nous recursos, que es distribueixen segons les instruccions del cap del PMA.

Dins aquesta estructura, en funció de la gravetat i l'evolució de l'incendi, es pot constituir un centre de recepció de mitjans (CRM), des del qual s'han de gestionar tots els aspectes de logística i relleu de mitjans. La direcció del PMA ha de ser assumida pels caps successius del nivell superior, d'acord amb la gravetat del sinistre, i pot ser necessari que el cap del PMA subdivideixi les tasques, en cas de sinistres molt greus, i que nomeni un cap d'intervenció i un responsable del CRM.

El PMA ha de determinar la retirada de mitjans i les tasques de repàs de perímetres o altres tasques que hagin de dur a terme les unitats de guàrdia que romanguin des del control de l'incendi fins que es consideri extingit.

IV.3. MOBILITZACIÓ DE MITJANS

Una vegada que la CCIF/CGE112 ha rebut l'avís, es mobilitzen els primers efectius executant el despatx automàtic dels mitjans terrestres i aeris, segons el protocol d'actuació dissenyat amb aquesta finalitat, que es detalla a continuació:

A) DETECCIÓ DE FUM

1. Detecció de fum en una zona forestal o dubtosa zona forestal

Cal consultar amb el vigilant més pròxim

Despatx automàtic

2.1. d'aeronaus

2.2. de mitjans terrestres

3. Cal comunicar l'incident als bombers i informar-los de les unitats de medi ambient que s'hi apropen.

4. Prealerta al Canadair (DGCN), i si es presumeix la possibilitat d'amaratges al port de Palma, activació del protocol corresponent per mitjà de la CCIF.

5. Avís a l'agent de medi ambient o guarda forestal.

6. Avís al tècnic forestal de guàrdia de medi ambient.

7. Avís a la policia local, la Guàrdia Civil de la zona i al cos nacional de policia (segons la demarcació) perquè s'hi apropi.

B) CONFIRMACIÓ D'INCENDI FORESTAL

8. Confirmació a totes les unitats que es dirigeixen a l'incendi.

9. Confirmació a la resta dels organismes implicats.

10. En el cas que el PMA prevegi la necessitat de declarar el nivell 2, s'avisarà immediatament la DGE, mitjançant la unitat operativa, amb la finalitat de desplaçar al lloc el personal adequat per assumir la direcció de l'emergència.

11. Mobilització de la resta dels mitjans segons les necessitats de la direcció tècnica de l'extinció (nivells 0 i 1) o la direcció tècnica d'operacions (nivells 2 i 3).

12. Informació sobre els mitjans que acudeixen a l'incendi d'altres institucions, mitjançant la CCIF/CGE-112.

IV.3.1. RECURSOS DEL GRUP D'INTERVENCIÓ

— Unitats dels serveis d'extinció d'incendis dels consells insulars de Mallorca, Eivissa i Formentera i Menorca, en cada cas.

— Unitats del Servei d'Extinció d'Incendis de l'Ajuntament de Palma.

— Mitjans aeris del Ministeri de Medi Ambient

Canadair

At-802

— Mitjans de la Conselleria de Medi Ambient

Direcció General de Biodiversitat

Personal tècnic forestal

Agents de medi ambient i guardes forestals

Mitjans aeris

Institut Balear de la Natura (IBANAT)

— Tècnics forestals d'extinció

— Brigades forestals terrestres

— Capatassos

— Brigades forestals helitransportades

— Vehicles autobomba

— Vehicle de comandament avançat PALCO.

— Mitjans de la Conselleria d'Interior

— Direcció General d'Emergències

— Tècnics directors i ajudants d'emergències

— Unitat operativa

— Agrupacions de voluntaris municipals

— Empresa pública Tragsa: brigades forestals i maquinària

— Recursos privats (maquinària i altres)

— Forces armades (mitjans extraordinaris)

— GESA

Els recursos que cada organisme aporta s'han de definir en el catàleg de recursos anual, en el qual cada organisme ha de reflectir el nombre d'efectius, una descripció d'aquests i també la durada en el temps, alhora que cal fer referència als torns diaris i al període de treball anual.

IV.3.2. EL DESPATX AUTOMÀTIC

Amb l'objectiu d'obtenir uns temps de resposta tan ajustats com sigui possible, es consideren dos grups d'unitats, aèries i terrestres, que s'han de mobilitzar davant el primer senyal d'alarma. D'aquesta manera, en el cas d'una falsa alarma, aquestes unitats han de tornar a la base o a la zona de vigilància i, si es confirma l'incendi, el temps d'arribada és menor, perquè ja han estat prèviament mobilitzades.

IV.3.2.1. DESPATX AUTOMÀTIC DE MITJANS AERIS (DAMA)

El despatx automàtic d'aeronaus consisteix a donar sortida a un avió i/o helicòpter amb la brigada corresponent, quan es detecta fum en una zona forestal o dubtosa zona forestal.

En cas que l'avió de vigilància estigui en vol en aquest moment, se l'ha d'incloure en el DAMA i se l'ha d'enviar al lloc en què s'ha albirat el fum.

IV.3.2.2. DESPATX AUTOMÀTIC DE MITJANS TERRESTRES DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT (DAMT)

El despatx automàtic de mitjans terrestres consisteix a donar sortida a un seguit d'unitats terrestres en el cas que es detecti fum en una zona forestal o dubtosa zona forestal. Les unitats que cal mobilitzar són les següents:

— Agent de medi ambient o guarda forestal de la zona

— Brigada terrestre de la zona

— Autobomba de la zona

En tot cas, cada vegada que es produeixi un incendi forestal de nivell de gravetat potencial 0 o 1 a Menorca, Eivissa o Formentera (tenint en compte les característiques particulars d'aquests territoris), i de nivell 1 per al cas de Mallorca, s'ha de posar en marxa un protocol de despatx immediat del personal tècnic forestal de medi ambient i l'agent de medi ambient o el guarda forestal queda integrat en el PMA, sota la coordinació d'aquest tècnic.

IV.3.2.3. DESPATXOS D'ALTRES ORGANISMES

- a) Bombers
- b) Policia local
- c) Guàrdia Civil
- d) Policia nacional (en la seva demarcació)

Atès que aquests organismes que intervenen en l'extinció dels incendis forestals tenen altres àmbits d'actuació, pot donar-se el cas que algun organisme no pugui enviar en primera instància una unitat quan es detecta el fum, perquè ja les té ocupades en altres tipus de sinistres. En tot cas, sempre que se'ls avisa envien la dotació més propera per verificar la detecció de fum i, evidentment, si es confirma l'incendi, hi envien la resta d'unitats requerides.

IV.3.3. MOBILITZACIÓ DE LA RESTA DE MITJANS

Un vegada mobilitzats els primers mitjans segons els despatxos automàtics, el desplegament de la resta de mitjans es fa des del PMA o bé des de la CCIF/CGE-112, sempre en funció de les demandes de la DTEX.

V.4. ORGANITZACIÓ. MISSIONS

IV.4.1. LES UNITATS DEL DESPATX AUTOMÀTIC. EL PMA INICIAL

El primer cap de qualsevol de les unitats mobilitzades del despatx automàtic que accedeixi en primera instància a l'incendi n'ha d'assumir la coordinació, ha de fer una primera valoració i indicar el punt en què es troba i l'accés al lloc de l'incendi, que ha de comunicar a la CCIF/CGE-112.

Així mateix, ha d'adoptar les primeres estratègies d'actuació.

El comandament en ordre ascendent en la coordinació dels primers moments és el següent:

- Primera unitat del grup d'intervenció
- Agent de medi ambient o guarda forestal
- Tècnic forestal de medi ambient

Des del moment en què arriba, l'agent de medi ambient o el guarda forestal de la zona ha d'assumir el comandament fins que arribi el tècnic forestal de medi ambient, si aquest ha estat mobilitzat.

Si la primera unitat que hi arriba és una dotació de bombers, el cap d'aquesta dotació ha de prendre les primeres decisions fins que arribi l'agent de medi ambient o el guarda forestal.

Aquest ha de constituir el PMA de forma provisional fins que arribi el tècnic, el qual ha d'assumir, per als incendis forestals, les funcions de director tècnic de l'extinció i ha de dur a terme les comeses següents:

— Avaluat l'evolució de l'incendi i la gravetat que té, si perillan les persones o els béns, i comunicar el nivell d'emergència a la CCIF/CGE-112, de conformitat amb els nivells definits en el Pla. En cas d'activar-se el nivell 2 de gravetat, un tècnic de la DGE ha d'assumir la direcció tècnica de les operacions, i el tècnic de medi ambient ha de quedar com a director tècnic de l'extinció de l'incendi.

— Determinar les estructures de les unitats, nomenar-ne els responsables i assignar-los recursos i comunicacions si cal, de manera coordinada amb els màxims responsables dels diferents operatius que han d'actuar sempre sota els seus caps naturals.

— Assignar fronts de l'incendi i determinar l'estratègia que cal seguir durant l'extinció.

— Determinar i comunicar a la CCIF/CGE-112 la ubicació del PMA, segons criteris de seguretat, accessibilitat, espai, possibilitat d'observació, facilitat d'accés, bona comunicació i en general bona situació estratègica.

— Conjuntament amb el cap del Grup de Seguretat, ha de determinar les actuacions que ha de fer aquest grup.

— Comunicar al representant dels ajuntaments afectats la situació de l'incendi, la possible evolució i l'estratègia que cal seguir en l'extinció. Ha de sol·licitar la seva col·laboració si ho considera oportú, en matèria de suport logístic o de seguretat, de conformitat amb el que preveu el Pla especial.

— Considerar controlat l'incendi i finalment proposar a la DI que es doni per extingit, quan ho consideri convenient.

IV.4.2. INCORPORACIÓ DE NOUS MITJANS. ESTRUCTURA AMPLIADA

La incorporació de nous mitjans a l'incendi s'ha de fer de manera organitzada i segons les necessitats que prevegi la direcció de l'emergència, amb els criteris que estableix aquesta Directriu tècnica.

IV.4.2.1. DEFINICIÓ D'UNITATS OPERATIVES. INCORPORACIÓ. ESTRUCTURA OPERATIVA

a) UNITATS D'INTERVENCIÓ

Les unitats d'intervenció es defineixen com qualsevol grup identificable com a element bàsic d'estructuració dels mitjans operatius, i és el primer nivell d'aquesta estructura. La catalogació d'aquests s'adapta a la descripció següent.

— Mitjans aeris: unitats d'intervenció ràpida compostes per un mitjà aeri la tripulació, amb missions de transport de personal o materials, llançament d'aigua, vigilància i coordinació, identificables segons els codis identificatius i les comunicacions que estableix la directriu tècnica corresponent (annex IV).

— Avions de vigilància i coordinació

— Avions de càrrega en terra

— Avions amfibis - helicòpters

— Brigades helitransportades: unitats d'intervenció ràpida compostes per una brigada forestal al comandament d'un capatàs forestal o similar, helitransportades i dotades de mitjans per a un primer atac i de les radiocomunicacions pertinents establertes en la Directriu tècnica de comunicacions del Grup d'Intervenció de l'annex VI.

— Agents de medi ambient helitransportats: formen equip amb un helicòpter i una brigada helitransportada.

— Brigades terrestres: unitats d'intervenció ràpida compostes per una brigada forestal al comandament d'un capatàs forestal o similar, dotades de mitjans per a un primer atac i de les radiocomunicacions pertinents establertes en la directriu tècnica corresponent (annex V).

— Autobombes: unitats motoritzades amb capacitat de transport i proveïment de diferent quantitat d'aigua, segons el model, amb dotació humana mínima de dues persones expertes a manejar-les, al comandament d'un cap o conductor, i dotades de les radiocomunicacions pertinents establertes en la directriu tècnica corresponent (annex V).

— Agent de medi ambient o guarda forestal: unitat d'intervenció ràpida, composta per un membre d'aquests col·lectius, amb capacitat de comandament i organització dels primers equips d'intervenció fins a l'arribada del tècnic forestal de guàrdia.

— Tècnic de medi ambient: unitat composta per un enginyer de forests o enginyer tècnic forestal, el qual assumeix la figura de director de l'emergència per a nivells de gravetat potencial 0 i 1 i és el màxim responsable de la coordinació i direcció de l'extinció de l'incendi forestal en aquests casos.

— Auxiliar d'emergències: unitat d'intervenció de la DGE composta per un membre d'aquests col·lectius, en cas d'amenaça a béns i/o persones alienes a l'operatiu d'extinció i amb capacitat d'organització dels equips logístics.

— Vehicle de comandament avançat (PALCO): unitat composta per un conductor i un vehicle, la funció del qual és servir de PMA. Està dotat de les comunicacions, d'espai físic, cartografia, etc., necessaris per donar suport a la direcció de l'emergència (DE). De vegades pot servir com a PMA i CRM alhora.

— Autobomba rural pesant (BRP): vehicle de diferents potències, doble cabina, tracció total, 3.500 – 5.000 litres d'aigua, 1.000 metres de mànega, bomba d'alta i baixa pressió i material divers, vehicle tipus primera sortida capaç d'actuar en tot tipus d'incendis i fins i tot de sinistres.

— Vehicle autobomba cisterna pesada (BCP): vehicle amb cabina senzilla, capacitat d'aigua de 9.000 litres, potència de motor de 280 CV, bomba de pressió combinada (alta i baixa). Es tracta d'una autobomba d'abastament, però capaç de ser utilitzada com a vehicle de primera sortida.

— Transport mixt lleuger (TLM): vehicle de tracció total, amb capacitat per transportar personal i material en condicions difícils.

— Autobomba forestal pesant (BFP): vehicle de tracció total amb cisterna de 2.500 litres i gran penetració en zones de difícil accés; vehicle bàsicament emprat en incendis forestals.

— Vehicles de vigilància i primera intervenció (VVPI): vehicles autobomba lleugers amb tracció total, capacitat de 600 litres i gran penetració en zones de difícil accés.

— Tècnic de guàrdia (bombers): fa guàrdies localitzades de 24 hores durant tot l'any.

— Sergents (bombers): caps de comarca. Tenen a càrrec seu un parc principal i un o més parcs auxiliars. Fan guàrdies de localització de 24 hores.

— CAPS (bombers): caps de sortida. Fan guàrdies de permanència en un parc, igual que els bombers.

b) EQUIPS D'INTERVENCIÓ

El conjunt de dues o més unitats d'intervenció que afronten un objectiu comú i perfectament definit i que disposa d'un cap responsable de coordinar-lo,

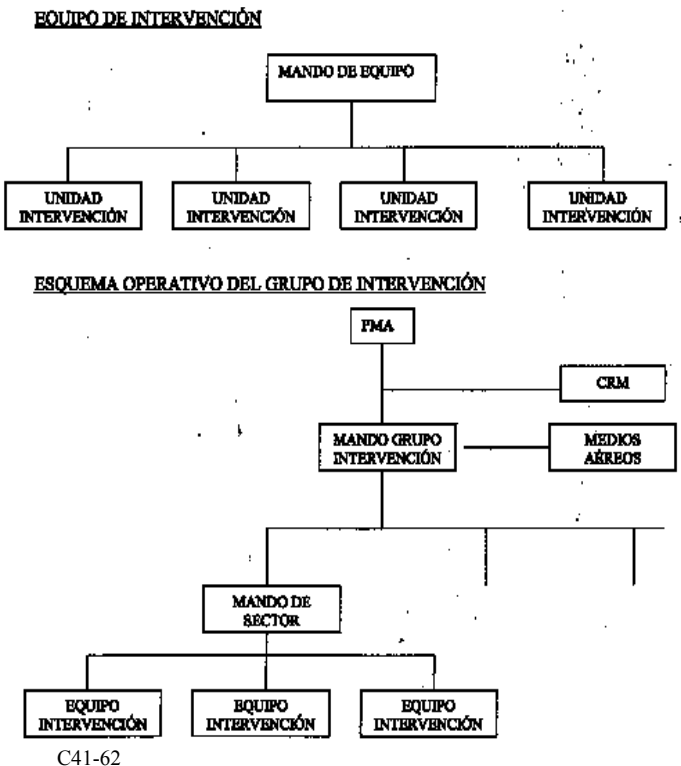
dotat de les radiocomunicacions pertinents que li permeten comunicar-se amb aquestes unitats i amb el cap superior constitueix un equip d'intervenció, i és el segon nivell en l'estructura dels efectius.

En la composició d'aquest equip intervenen entre dues i cinc unitats de primer nivell. El nombre òptim d'unitats és de tres i se n'accepten fins a set en casos excepcionals.

c) Sectors d'intervenció

El conjunt de dos o més equips d'intervenció que afronta un objectiu comú i perfectament definit i que disposa d'un cap responsable de coordinar-lo, dotat de les radiocomunicacions pertinents que li permetin comunicar-se amb aquestes unitats i amb el cap superior constitueix un sector d'intervenció, i és el tercer nivell en l'estructura dels efectius.

En la composició d'aquest sector intervenen entre dos i cinc equips d'intervenció de segon nivell. El nombre òptim d'equips és de tres i se n'accepten fins a set en casos excepcionals.

IV.4.2.2. INCORPORACIÓ DE CAPS A L'ESTRUCTURA

Considerant un incendi de nivell 2 i sota el criteri que la responsabilitat màxima en l'incendi (direcció tècnica de les operacions) recau sobre un tècnic de la DGE, degudament assessorat pel personal tècnic forestal de medi ambient i seguint les directrius del CECOP, la incorporació dels caps necessaris per aconseguir l'estructura definida en l'apartat anterior ha de ser la que segons el parer de la DTOP li permeti tenir organitzats els equips i sectors d'intervenció, que han de tenir el suport de les figures següents:

- Personal tècnic d'emergències
- Personal tècnic de medi ambient
- Agent de medi ambient o guarda forestal
- Caps naturals de les unitats que hi intervenen

No obstant això, si bé la direcció tècnica de les operacions correspon al personal de la DGE, totes i cada una de les unitats participants en l'extinció han d'estar sota les ordres directes dels seus caps naturals.

IV.4.2.3. ORDRE DEL CAP DEL GRUP D'INTERVENCIÓ

a) Caps d'equips d'intervenció

- Cap o subcap dels agents de medi ambient o guardes forestals
- Agent de medi ambient o guarda forestal

- Sergent de bombers
- Caps de les diferents unitats que hi intervenen

b) Caps de sector d'intervenció

- Cap o subcap dels agents de medi ambient o guardes forestals
- Tècnics de medi ambient
- Agent de medi ambient o guarda forestal
- Sergent de bombers

IV.4.2.4. EL PMA AMPLIAT. EL CENTRE DE RECEPCIÓ DE MITJANS (CRM)

Una vegada superada la mobilització de les unitats incloses en el despatx automàtic, és necessari que la direcció tècnica de l'extinció (DTEX) avaluï la necessitat de mantenir el PMA o desplaçar-lo en funció de l'evolució de l'incendi i dels criteris aplicats per constituir el primer PMA. Així mateix, cal avaluar la conveniència de constituir un CRM i donar la responsabilitat de gestionar-lo al cap sobre el terreny del Grup Logístic i de Suport.

El cap del PMA ha de comunicar qualsevol modificació en l'emplaçament del PMA o del CRM a la CCIF/CGE-112, i indicar el sistema de comunicacions utilitzat en l'incendi, sense perdre en cap moment la comunicació amb la central de coordinació.

El cap del PMA a més d'assumir les missions indicades en el Pla i les que enumera aquest annex:

- Ha de mantenir informats de l'evolució de l'incendi els responsables dels diferents grups d'actuació i la resta de persones que formen el PMA, com també la CCIF/CGE-112.

- Ha de definir conjuntament amb aquests responsables les mesures i les tàctiques que cal adoptar. En tot cas preval el seu criteri sobre el de la resta de components del PMA.

- Ha de donar les instruccions necessàries perquè el PMA disposi de mitjans de comunicació amb tot el personal actuant (tots els grups d'acció) i amb la CCIF/CGE-112.

- Ha de disposar de cartografia de tota la zona d'actuació.

- Ha de designar, si escau, una persona responsable de les comunicacions.

- En cas que es prevegi una llarga durada de l'incendi, ha de sol·licitar l'habilitació de zones de descans per al personal. El cap sobre el terreny del Grup Logístic ha de gestionar aquestes zones.

- Una vegada que l'incendi es consideri controlat, ha d'assegurar el repàs del perímetre d'aquesta zona i la disposició de guàrdies fins que es pugui proposar a la DI que el doni per extingit.

IV.5. RELLEU I RETIRADA DE MITJANS

Excepte en situacions excepcionals, cal procurar que tot el personal que hi intervé no sobrepassi les 12 hores continuades d'intervenció, i cal incloure en aquest període els lògics descansos del personal, el qual ha de ser rellevat quan es prevegi que l'incendi sigui de llarga durada.

El cap del PMA ha d'organitzar el relleu de mitjans amb els responsables de cada organisme. El lloc en què cal fer el relleu és el CRM o el PMA, depenent de les circumstàncies.

La confirmació i les ordres de retirada i relleu de mitjans han de seguir l'ordre a què es refereix el punt 4.2.3 d'aquest annex; conseqüentment, el cap del PMA és el responsable d'aquesta tasca.

En el cas que s'hagi constituït el CRM, tots els mitjans que accedeixin a l'incendi o que se'n retirin han de passar necessàriament pel CRM i notificar-ho al responsable de gestionar-lo. Si no està constituït el CRM, han de notificar al PMA que es retiren. En tot cas, la retirada de l'incendi s'ha de comunicar a la CCIF/CGE-112.

IV.6. PARTICIPACIÓ DEL PERSONAL VOLUNTARI EN LES TASQUES D'EXTINCIÓ

El personal voluntari de les agrupacions municipals prèviament organitzat, uniformat i amb mitjans operatius que acudeixi en suport a les tasques d'extinció ha d'actuar sota les ordres de la unitat operativa de la DGE, que es posarà a les ordres del cap del PMA. Si aquest personal voluntari no està organitzat, ha de ser presentat al cap del PMA o del CRM per un responsable municipal que aportarà una relació del personal voluntari que presenta.

En principi cal destinar-lo a tasques auxiliars de suport logístic i se'l pot destinar a tasques complementàries de l'extinció quan la formació i l'equipament ho justifiquin. Les comunicacions els seran facilitades d'acord amb el que indica la Directriu tècnica de comunicacions del Grup d'Intervenció (annex VI).

ANNEX V

DIRECTRIU TÈCNICA DE COORDINACIÓ D'AERONAUS

V.1. INTRODUCCIÓ

V.2. NORMES DE COORDINACIÓ D'AERONAUS EN TASQUES D'EXTINCIÓ D'INCENDIS FORESTALS

- V.2.1. Aeronau de coordinació en incendis forestals
- V.2.2. Denominació de les aeronaus contractades
- V.2.3. Aeronaus adequades per establir una coordinació aèria
- V.2.4. Missions de l'aeronau de coordinació
- V.2.5. Comunicacions en l'extinció

V.3. MOBILITZACIÓ DE MITJANS AERIS

- V.3.1. Operativa quotidiana
- V.3.2. Mobilització de mitjans aeris d'altres províncies
- V.3.3. Informació per sol·licitar mitjans aeris

V.4. RELACIÓ AMB ALTRES CENTRES DE CONTROL I COORDINACIÓ

V.5. DIFUSIÓ DE LES NORMES DE COORDINACIÓ D'AERONAUS

V.1. INTRODUCCIÓ

En les tasques d'extinció d'incendis forestals adquireix una especial complexitat la coordinació dels mitjans aeris pel nombre d'aeronaus que operen en l'espai aeri de l'incendi, augmentada pel fet que siguin aeronaus de diferent tipologia (helicòpters, avions de càrrega en terra i avions amfibis) i pertanyents a diferents organismes.

Considerant això s'estableixen les normes de coordinació d'aeronaus en tasques d'extinció d'incendis forestals, sens perjudici de la normativa aeronàutica vigent amb l'objectiu de millorar-ne l'efectivitat i també d'assegurar un màxim nivell de seguretat per a tots els mitjans aeris implicats.

V.2. NORMES DE COORDINACIÓ D'AERONAUS EN TASQUES D'EXTINCIÓ D'INCENDIS FORESTALS

En aquest apartat s'estableixen les normes d'actuació en matèria de coordinació de mitjans aeris implicats en tasques d'extinció d'incendis forestals en el territori de les Illes Balears, independentment que pertanyin a un organisme, a l'Administració o a l'empresa adjudicatària d'un servei.

V.2.1. AERONAU DE COORDINACIÓ EN INCENDIS FORESTALS

La presència d'aquesta aeronau depèn de la magnitud de l'incendi i de la quantitat de mitjans aeris actuants. Cal mobilitzar-la mitjançant la CCIF/CGE-112 a petició de la DTEX, o mitjançant despatx automàtic si cal.

De forma ordinària, aquest servei l'ha de dur a terme específicament l'avió de vigilància, denominat genèricament GAVINA.

En cas que es produeixi un incident (detecció de fum o incendi) durant missions programades de vigilància, cal enviar en despatx automàtic a la zona de l'incident, per ordre directa de la CCIF.

Els pilots intervinents en l'incendi poden sol·licitar la intervenció d'aquesta aeronau a la DTEX. En absència de l'avió de coordinació, la DTEX ha de nomenar un coordinador dels mitjans aeris des de terra, sens perjudici que la seguretat de les aeronaus continuï depenent dels comandants.

En incendis menors i els conats en què no sigui necessària la intervenció d'una aeronau específica per coordinar mitjans aeris, la DTEX serà responsable de la coordinació de les aeronaus actuants, sens perjudici que la seguretat de les aeronaus continuï depenent dels comandants.

V.2.2. DENOMINACIÓ DE LES AERONAUS CONTRACTADES

Els helicòpters s'anomenen Halcón, seguit de dos dígitos per diferenciar-los d'altres helicòpters de bases diferents, de la manera següent:

- HALCÓN 01 - Base de Son Bonet (Mallorca)
- HALCÓN 02 - Base de Betlem (Mallorca)
- HALCÓN 03 - Base de Ciutadella (Menorca)

HALCÓN 04 - Base de l'aeroport d'Eivissa (Eivissa)

Els avions de càrrega en terra es denominen segons el seu àmbit o la zona de treball o base d'origen, amb la identificació dels colors següents:

- VERMELL - Mallorca. Zona de ponent
- BLAU - Mallorca. Zona de llevant
- BLANC - Eivissa

En cas de tenir dues o més aeronaus del mateix tipus per base i zona de treball es denominen pel color seguit de dos dígitos per aeronau (vermell 01, vermell 02, etc.).

En tot cas, la denominació de les aeronaus ha de ser objecte de confirmació anual, a causa de possibles canvis en la planificació.

V.2.3. AERONAUS ADEQUADES PER FER UNA COORDINACIÓ AÈRIA

Quan es mobilitzi l'avió de vigilància en un incendi forestal, aquest farà les funcions de coordinació.

Si no n'hi ha, la coordinació l'ha de dur a terme preferentment per un helicòpter, que ha de ser designat en cada cas per acord dels pilots i per decisió de la DTEX.

Sempre que intervenguin avions amfibis de la Direcció General per a la Biodiversitat, i sigui possible operativament, hi haurà d'haver una aeronau de coordinació o un coordinador de mitjans aeris a terra que serà l'interlocutor amb aquesta aeronau.

L'aeronau o el personal de terra que assumeixi la coordinació ho ha de comunicar, per les freqüències establertes, a tots els mitjans aeris actuants i a la CCIF.

V.2.4. MISSIONS DE L'AERONAU DE COORDINACIÓ

La missió fonamental que ha de dur a terme l'aeronau assignada a coordinació aèria és controlar el trànsit dels mitjans aeris a la zona, en funció de les característiques, la situació i la flexibilitat de les aeronaus.

L'aeronau de coordinació ha de prendre en consideració preferent la seguretat de les aeronaus i el personal de terra. Atès que la responsabilitat assignada al comandant d'aquesta aeronau és d'especial transcendència, cal exigir a la resta d'aeronaus actuants que compleixin puntualment les seves directrius.

A fi d'ordenar el trànsit aeri a la zona de l'incendi, l'aeronau de coordinació ha de fer les accions següents:

- a) Identificar-se davant la resta de mitjans aeris actuants.
- b) Comunicar la seva condició d'aeronau de coordinació a la CCIF i a la DTEX.
- c) Identificar les aeronaus actuants a la zona i confirmar indicatius.
- d) Confirmar a totes les aeronaus la freqüència aeronàutica de treball en l'incendi i els canvis, si n'hi ha.
- e) Establir per a l'incendi els punts d'entrada, per temps o físics segons la zona i notificació, com també altituds i passadissos d'entrada i sortides.
- f) Estar informada per part de les aeronaus actuants, amb suficient antelació, de les aturades i de les seqüències de proveïment i càrrega d'aigua, com també organitzar-ne el relleu.
- g) En coordinació contínua amb la DTEX i sota les seves ordres, assignar anticipadament fronts de treball als mitjans, en funció de l'evolució de l'incendi, el tipus i el nombre d'aeronaus, el tipus de terreny i els efectius a terra.
- h) Informar la DTEX/DTOP sobre l'evolució de l'incendi i la perillositat que té.

V.2.5. COMUNICACIONS EN L'EXTINCIÓ

La freqüència de treball usual ha de ser VHF/AM banda aèria 130.125, tant per aproximar-se a la zona de l'incendi com per treballar-hi.

Les aeronaus que es dirigeixin a un incendi forestal han d'informar l'aeronau de coordinació que s'hi incorporen o, si no n'hi ha, les aeronaus ja actuants a la zona en la freqüència 130.125, i han d'indicar així mateix la seva ruta d'aproximació, llevat que la CCIF els indiqui una freqüència de treball diferent.

Si coincideixen diversos incendis en un mateix àmbit territorial, la CCIF per iniciativa pròpia o a instància de qualsevol pilot que intervengui en l'incendi, pot modificar la freqüència de treball en banda aèria en un dels incendis, i passar a una freqüència complementària 129.825. Aquesta freqüència de treball sempre s'ha de notificar a totes les aeronaus a la zona, a fi d'assegurar la comunicació i coordinació d'aeronaus actuants i en aproximació a l'incendi.

V.3. MOBILITZACIÓ DE MITJANS AERIS

V.3.1. OPERATIVA QUOTIDIANA

La mobilització dels mitjans aeris situats a les bases contra incendis de la comunitat autònoma dels Illes Balears s'ha de dur a terme des de la CCIF/CGE-112.

Totes les aeronaus han de comunicar els seus moviments en l'incendi a l'aeronau de coordinació si n'hi ha; si no n'hi ha, han de comunicar-los a la DTEX.

Així mateix, cada mitjà aeri ha de comunicar a la CCIF les seves operacions i moviments fora de l'àrea de l'incendi especialment les referides a sortida de la base a l'incendi, la posició sobre l'incendi i els successius enlairaments i aterratges per a càrrega d'aigua, finalitat d'actuació, proveïments, avaries, etc.

V.3.2. MOBILITZACIÓ DE MITJANS AERIS D'ALTRES PROVÍNCIES

La sol·licitud d'avions amfibis de la Direcció General de Conservació de la Natura l'ha de fer la CCIF a petició de la DTEX, mitjançant una comunicació amb l'Àrea de Defensa contra Incendis Forestals de la Direcció General per a la Biodiversitat a Madrid, segons les Normes d'intervenció de recursos d'altres administracions (punt 1 de l'annex VI).

Per sol·licitar mitjans d'altres comunitats autònomes, s'han d'establir prèviament convenis que facilitin la col·laboració interautonòmica.

V.3.3. INFORMACIÓ PER A LA SOL·LICITUD DE MITJANS AERIS

Les sol·licituds per a la intervenció de mitjans aeris de la Direcció General per a la Biodiversitat i també d'altres comunitats autònomes han de contenir com a mínim la informació següent sobre l'incendi:

- Quadrícula normalitzada de localització de l'incendi.
 - Terme Municipal afectat.
 - Béns afectats, tipus de vegetació, topografia i condicions meteorològiques, especialment de vent.
 - Mitjans aeris que hi actuen.
 - Freqüència aeronàutica de treball en l'incendi.
 - Presència d'una aeronau de coordinació, de la DTEX, la DTOPO o qualsevol altre personal tècnic responsable de la coordinació.
- Cal emprar, en tot cas, la plantilla inclosa en l'annex VII, Normes per a la intervenció de recursos d'altres administracions.

V.4. RELACIÓ AMB ALTRES CENTRES DE CONTROL I COORDINACIÓ

La CCIF ha de mantenir relació permanent amb els centres següents:

- Central de Comunicacions de la DGB (MMA).

Per mobilitzar i coordinar els mitjans aeris assignats a la comunitat autònoma de les Illes Balears o per sol·licitar la intervenció d'altres mitjans estatals. Aquestes sol·licituds s'han de fer amb la plantilla inclosa a l'annex VII, «Normes per a la intervenció de recursos d'altres administracions».

— Mitjans aeris de l'Exèrcit, la Guàrdia Civil i la policia nacional amb base a les Illes Balears.

A fi d'ordenar la possibilitat d'intervenció d'algun dels mitjans corresponents a aquests organismes en tasques de vigilància, reconeixement, missions de suport i evacuació de persones en perill, la Conselleria de Medi Ambient ha de convocar anualment els organismes afectats per determinar els procediments que cal seguir en cada cas, com també els indicatius i les freqüències que cal utilitzar.

- Aeroports de Palma, Maó i Eivissa.

Anualment, cal trametre a cada aeroport de les Illes Balears la relació d'aeronaus assignades a missions de vigilància i extinció d'incendis forestals a les Illes Balears i amb els quals cal procurar una carta d'acord, perquè funcionin millor. En els casos d'emergència greu, cal informar-ne el Centre de Control de Trànsit Aeri de l'aeroport que correspongui a la zona afectada per l'incendi forestal, per si es considera oportú publicar urgentment un NOTAM que impliqui la reserva temporal d'espai aeri en el lloc de l'incident.

V.5. DIFUSIÓ DE LES NORMES DE COORDINACIÓ D'AERONAUS

El contingut de les Normes de coordinació descrites s'ha de difondre a tot el personal afectat, els guardes forestals, els tècnics de medi ambient, els tècnics d'emergències, els operadors de la CCIF/CGE-112, els pilots d'aeronaus dife-

rents organismes i les empreses implicades directament en tasques d'extinció d'incendis forestals.

ANNEX VI

DIRECTRIU TÈCNIC DE RADIOCOMUNICACIONS

VI.1. INTRODUCCIÓ

VI.2. CARACTERÍSTIQUES DE LA XARXA

VI.2.1. CARACTERÍSTIQUES TÈCNiques DELS SISTEMES DE RADIOCOMUNICACIONS

VI.3. DOTACIÓ DE LES UNITATS DELS DIFERENTS GRUPS

VI.3.1. CENTRE DE COORDINACIÓ D'EMERGÈNCIES

VI.3.2. LLOC DE COMANDAMENT AVANÇAT (PMA)

VI.3.3. CENTRE DE RECEPCIÓ DE MITJANS (CRM)

VI.3.4. GRUP D'INTERVENCIÓ

VI.3.4.1. MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

VI.3.4.2. MITJANS DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT

VI.3.4.3. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA

VI.3.4.4. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA I FORMENTERA

VI.3.4.5. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA

VI.3.4.6. BOMBERS DE L'AJUNTAMENT DE PALMA

VI.3.4.7. FORCES ARMADES

VI.3.5. GRUP DE SEGURETAT

VI.3.5.1. GUÀRDIA CIVIL

VI.3.5.2. POLICIA NACIONAL

VI.3.5.3. POLICIA LOCAL

VI.3.6. GRUP DE SUPORT LOGÍSTIC

VI.3.6.1. CONSELLERIA D'INTERIOR

VI.3.6.2. CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT

VI.3.6.3. MUNICIPIS

VI.3.6.4. RECURSOS PRIVATS

VI.3.7. GRUP SANITARI

VI.4. TRÀNSIT DE COMUNICACIONS

VI.4.1. CENTRE DE COORDINACIÓ D'EMERGÈNCIES

VI.4.2. LLOC DE COMANDAMENT AVANÇAT

VI.4.3. CENTRE DE RECEPCIÓ DE MITJANS (CRM)

VI.4.4. BASES AÈRIES DE LA DGCONA

VI.4.5. AGENTS DE MEDI AMBIENT - GUARDES FORESTALS

VI.4.6. PERSONAL TÈCNIC DE SUPORT, CAPATÀS DE L'IBANAT

VI.4.7. MITJANS AERIS DE L'IBANAT

VI.4.8. BRIGADES HELITRANSPORTADES DE L'IBANAT

VI.4.9. BRIGADES TERRESTRES I AUTOBOMBES DE L'IBANAT

VI.4.10. LLOCS DE VIGILÀNCIA FIXA I MÒBIL DE L'IBANAT

VI.5. PROCEDIMENTS D'ACTUACIÓ

VI.5.1. MOBILITZACIÓ DE LES DIFERENTS UNITATS D'INTERVENCIÓ

VI.5.1.1. DESPATX AUTOMÀTIC DE MITJANS AERIS I TERRESTRES

VI.5.1.2. MOBILITZACIÓ DE LA RESTA D'UNITATS D'INTERVENCIÓ

VI.5.2. ESTABLIMENT DE LES COMUNICACIONS EN EL LLOC DE L'INCENDI

VI.5.2.1. CONSTITUCIÓ DEL PMA

VI.5.2.2. INCORPORACIÓ DE NOUS MITJANS. ESTRUCTURA

AMPLIADA

VI.5.2.3. RELLEU I RETIRADA DE MITJANS

VI.6. TERMINOLOGIA

VI.1. INTRODUCCIÓ

El sistema de radiocomunicacions establert per als treballs de vigilància i extinció d'incendis forestals com a xarxa de comunicacions d'emergència del Govern de les Illes Balears (XCEGIB) és el sistema de radiocomunicacions en grup tancat.

Mitjançant un conveni de col·laboració subscrit entre el Govern de les Illes Balears i Telefónica de España, SA, TELEFÓNICA MÓBILES empresa del Grupo Telefónica, és la titular de la xarxa pública que ofereix aquest servei de radiocomunicacions en grup tancat en aquesta comunitat, de manera que és l'encarregada de la infraestructura tècnica i de la dotació i el manteniment dels diferents terminals.

Els objectius d'aquest annex són:

— Especificar els diferents sistemes de comunicacions actualment utilitzats per cada grup d'acció que intervé en la vigilància i l'extinció dels incendis forestals.

— Assignar a cada una de les unitats d'intervenció els equips de comunicacions necessaris per desenvolupar correctament les seves funcions.

— Definir els protocols de comunicacions d'acord amb els procediments de treball redactats en aquest Pla.

— Definir les comunicacions que han d'utilitzar els diferents grups durant l'extinció dels incendis forestals per evitar la saturació i el trànsit innecessari de transmissions.

VI.2. CARACTERÍSTIQUES DE LA XARXA VI

2.1. Característiques tècniques dels sistemes de radiocomunicacions

— Sistema en grup tancat o d'entroncament

Operador del Servei: RadioRed Balears
Banda de treball: VHF (223-330,5 MHz)
Canalització: 12,5 kHz
Tipus de modulació: FM banda estreta

— Estacions repetidores i reemissors

Mallorca:

0-Calvià	TM Calvià
1-Andratx	TM Andratx
2-Na Burgesa	TM Palma
3-Alfàbia	TM Sóller
4-Felanitx	TM Felanitx
5-Puig des Racó	TM Capdepera
6-Xiclati (reemissor)	TM Artà
7-Pollença	TM Pollença
8-Inca	TM Inca
9-Moleta de Binifaldó (reemissor)	TM Escorca

Eivissa:

10-Atalaia de Sant Josep	TM Sant Josep
11-Sant Llorenç	TM Sant Llorenç

Menorca:

12-El Toro	TM es Mercadal
13-Gràcia	TM Maó
14-Ciutadella	TM Ciutadella

— Tipus d'equips utilitzats: repetidors, bases, mòbils i portàtils.

— Banda aèria.

Banda de treball: 130,125 MHz i com a banda de reserva 129.825.
Canalització: 12,5 kHz.

— Tipus d'equips utilitzats: bases, mòbils i portàtils.

VI.3. DOTACIÓ DE LES UNITATS DELS DIFERENTS GRUPS

D'ACCIÓ

Cada una de les unitats d'intervenció que integren els diferents grups estan dotades dels equips que s'indiquen a continuació, de manera que puguin establir totes les comunicacions necessàries durant les tasques de vigilància i extinció dels incendis forestals.

VI.3.1. CENTRAL DE COORDINACIÓ D'INCENDIS FORESTALS I CENTRAL DE GESTIÓ D'EMERGÈNCIES 112 (CCIF/CGE-112)

Equips base i portàtil de la XCEGIB
Equip base en banda aèria
Telefonia

VI.3.2. LLOC DE COMANDAMENT AVANÇAT (PMA)

Equip mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip mòbil en banda aèria
Telefonia mòbil

VI.3.3. CENTRE DE RECEPCIÓ DE MITJANS (CRM)

Equip mòbil i portàtil de la XCEGIB
Telefonia mòbil

VI.3.4. GRUPS D'INTERVENCIÓ

VI.3.4.1. MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

— Mitjans aeris de la DGB (MMA)

Equip radiotransmissor en banda aèria

— Base aèria de la DGB (MMA):

Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip radiotransmissor de base i portàtil en banda aèria

VI.3.4.2. MITJANS DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT

Direcció General de Biodiversitat:

— Personal tècnic

Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil en banda aèria

— Agents de medi ambient i guardes forestals

Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil en banda aèria
Mitjans de l'Institut Balear de la Natura (IBANAT)

— Personal tècnic

Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil en banda aèria

— Vehicle de Comandament Avançat (PALCO)

Equip mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip mòbil en banda aèria
Telefonia mòbil automàtica (TMA)
Receptor escàner

— Capatassos forestals

Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil en banda aèria

— Mitjans aeris

* Helicòpters:

Equip radiotransmissor en banda aèria
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB

* Avions de càrrega en terra:	VI.3.6.1. CONSELLERIA D'INTERIOR	
Equip radiotransmissor en banda aèria	Equip radiotransmissor portàtil de la XCEGIB	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	
*Avió de vigilància i coordinació:	VI.3.6.2. CONSELLERIA MEDI AMBIENT	
Equip radiotransmissor en banda aèria	Personal tècnic:	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Equip radiotransmissor portàtil en banda aèria	
— Bases aèries:	Equip de telefonia mòbil	
Equip radiotransmissor de base i portàtil en banda aèria	Equip radiotransmissor portàtil de la XCEGIB	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Brigada de comunicacions:	
— Brigades helitransportades:	Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	
Equip radiotransmissor portàtil en banda aèria	Equip radiotransmissor portàtil en banda aèria	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Repetidor mòbil de la XCEGIB	
— Brigades terrestres:	Personal mecànic:	
Equip radiotransmissor portàtil en banda aèria	Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	VI.3.6.3. MUNICIPIS (PROTECCIÓ CIVIL)	
— Brigades terrestres:	Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	
Equip radiotransmissor portàtil en banda aèria	Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	VI.3.6.4. RECURSOS PRIVATS	
— Autobombes:	Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia, telefonia mòbil	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	VI.3.7. GRUP SANITARI	
— Llocs de vigilància fixa:	Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	
Equip radiotransmissor mòbil o portàtil de la XCEGIB	VI.4. TRÀNSIT DE COMUNICACIONS	
— Llocs de vigilància mòbil:	VI.4.1. CENTRE DE COORDINACIÓ D'EMERGÈNCIES (CCE)	
Equip radiotransmissor portàtil de la XCEGIB	Unitat que ha de comunicar	Sistema de comunicació
VI.3.4.3. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR	
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Tècnic director d'emergències	XCEGIB
VI.3.4.4. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA I FORMENTERA	Unitat operativa	XCEGIB
Equip radiotransmissor mòbil i portàtil de la XCEGIB	Auxiliar d'emergències	XCEGIB
VI.3.4.5. BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	Personal de suport logístic	XCEGIB
Equip radiotransmissors portàtil i mòbil de la XCEGIB	Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB
Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT	
VI.3.4.6. BOMBERS DE PALMA	Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
Equip radiotransmissor portàtil i mòbil de la XCEGIB	Base aèria de la DGB	XCEGIB
Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I MITJANS DE L'IBANAT	
VI.3.4.7. FORCES ARMADES	Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB
Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
VI.3.5. GRUP DE SEGURETAT	Personal tècnic	XCEGIB
VI.3.5.1. GUÀRDIA CIVIL	Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB
Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	Personal de suport logístic	XCEGIB
VI.3.5.2. POLICIA NACIONAL	Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Equips mòbils i portàtils de la xarxa de radiocomunicacions pròpia	Helicòpters	Banda aèria
VI.3.5.3. POLICIA LOCAL	Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Equips mòbils i portàtils de la seva xarxa de radiocomunicacions pròpia	Avió de vigilància	Banda aèria
VI.3.6. GRUP DE SUPORT LOGÍSTIC	Bases aèries	XCEGIB
	Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria
	Brigades terrestres	XCEGIB
	Brigada de comunicacions	XCEGIB
	Autobombes	XCEGIB
	Llocs de vigilància fixa	XCEGIB
	Llocs de vigilància mòbil	XCEGIB
	BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB
	BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA
	BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA I FORMENTERA	XCEGIB

BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA	I FORMENTERA	XCEGIB
FORCES ARMADES	TELEFONIA	BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA
FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA	FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA
MAQUINÀRIA I ALTRES RECURSOS PRIVATS	TELEFONIA	VI.4.4. MITJANS AERIS DE LA DGCONA	
VI.4.2. LLOC DE COMANDAMENT AVANÇAT (PMA)		Unitat que ha de comunicar	Sistema de comunicació
Unitat que ha de comunicar	Sistema de comunicació	MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT	
MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR		Base aèria de la DGCONA	Banda aèria
Tècnic director d'emergències	XCEGIB	MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR	
Unitat operativa	XCEGIB	Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB	Unitat operativa	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB	Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB	Personal de suport logístic	XCEGIB
		Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB
MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT		MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I MITJANS DE L'IBANAT	
Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria	Centre de Coordinació d'Emergències	Banda aèria
Base aèria de la DGB	XCEGIB	Lloc de Comandament Avançat (PMA)	Banda aèria
MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I MITJANS DE L'IBANAT		Personal tècnic	Banda aèria
Centre de Coordinació d'Emergències	XCEGIB	Agents de medi ambient i guardes forestals	Banda aèria
Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB	Personal de suport logístic	Banda aèria
Personal tècnic	XCEGIB	Capatàs cap i sotscap	Banda aèria
Guarderia forestal	XCEGIB	Helicòpters	Banda aèria
Personal de suport logístic	XCEGIB	Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB	Avió de vigilància	Banda aèria
Helicòpters	Banda aèria	Brigades helitransportades	Banda aèria
Avions de càrrega en terra	Banda aèria	Forces i cossos de seguretat	Banda aèria
Avió de vigilància	Banda aèria	VI.4.5. BASES AÈRIES DE LA DGB (MMA)	
Bases aèries	XCEGIB	Unitat que ha de comunicar	Sistema de comunicació
Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria	MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I MITJANS DE L'IBANAT	
Brigades terrestres	XCEGIB	CCIF	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB	Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB	MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT	
Llocs de vigilància fixa	XCEGIB	Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
Llocs de vigilància mòbil	XCEGIB	FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	Banda aèria
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB	VI.4.6. PERSONAL TÈCNIC DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT	
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA	Unitat d'intervenció que ha de comunicar	Sistema de comunicació
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA		MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR	
I FORMENTERA	XCEGIB	Tècnic director d'emergències	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA	Unitat operativa	XCEGIB
FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA	Auxiliar d'emergències	XCEGIB
MAQUINÀRIA I ALTRES RECURSOS PRIVATS	TELEFONIA	Personal de suport logístic	XCEGIB
		Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB
VI.4.3. CENTRE DE RECEPCIÓ DE MITJANS (CRM)		MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT	
Unitat que ha de comunicar	Sistema de comunicació	Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR		FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	Banda aèria
Tècnic director d'emergències	XCEGIB	VI.4.6. PERSONAL TÈCNIC DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT	
Unitat operativa	XCEGIB	Unitat d'intervenció que ha de comunicar	Sistema de comunicació
Auxiliar d'emergències	XCEGIB	MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR	
Personal de suport logístic	XCEGIB	Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB	Unitat operativa	XCEGIB
		Auxiliar d'emergències	XCEGIB
MITJANS DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT		Personal de suport logístic	XCEGIB
Centre de Coordinació d'Emergències	XCEGIB	Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB
Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB	MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT	
Personal tècnic	XCEGIB	Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
Guarderia forestal	XCEGIB	Base aèria de la DGB	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB	MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT	
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB	CCIF	XCEGIB
Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria	Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB
Brigades terrestres	XCEGIB	Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB	Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB	Personal tècnic	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB	Personal de suport logístic	XCEGIB
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA	Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA		Helicòpters	Banda aèria

Avions de càrrega en terra	Banda aèria	Personal de suport logístic	XCEGIB
Avió de vigilància	Banda aèria	Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Bases aèries	XCEGIB	Helicòpters	Banda aèria
Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria	Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Brigades terrestres	XCEGIB	Avió de vigilància	Banda aèria
Brigada de comunicacions	XCEGIB	Bases aèries	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB	Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria
Llocs de vigilància fixa	XCEGIB	Brigades terrestres	XCEGIB
Vigilants mòbils (VVPI)	XCEGIB	Brigada de comunicacions	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB	Autobombes	XCEGIB
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA	Llocs de vigilància fixa	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA		Vigilants mòbils (VVPI)	XCEGIB
I FORMENTERA	XCEGIB	BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA	BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA
FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA	BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA	
		I FORMENTERA	XCEGIB
		BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA
		FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA

VI.4.7. AGENTS DE MEDI AMBIENT - GUARDES FORESTALS

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR

Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Unitat operativa	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB

MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
Base aèria de la DGB	XCEGIB

MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT

CCIF	XCEGIB
Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB
Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
Personal tècnic	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Helicòpters	Banda aèria
Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Avió de vigilància	Banda aèria
Bases aèries	XCEGIB
Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria
Brigada terrestre	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB
Llocs de vigilància fixa	XCEGIB
Llocs de vigilància mòbil	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA	
I FORMENTERA	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA
FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA

VI.4.8. PERSONAL TÈCNIC, DE SUPORT, CAPATÀS CAP I SOTSCAP DE L'IBANAT

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR

Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Unitat operativa	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB

MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

Mitjans aeris de la DGB:	Banda aèria
Base aèria de la DGB:	XCEGIB

MITJANS DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT

CCIF XCEGIB	
Lloc de Comandament Avançat (LPMA)	XCEGIB
Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
Personal tècnic	XCEGIB
Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB

Personal de suport logístic	XCEGIB
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Helicòpters	Banda aèria
Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Avió de vigilància	Banda aèria
Bases aèries	XCEGIB
Brigades helitransportades	XCEGIB i banda aèria
Brigades terrestres	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB
Llocs de vigilància fixa	XCEGIB
Vigilants mòbils (VVPI)	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA	
I FORMENTERA	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA
FORCES I COSSOS DE SEGURETAT	TELEFONIA

VI.4.9. MITJANS AERIS DE L'IBANAT

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR

Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Unitat operativa	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB

MITJANS DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

Mitjans aeris de la DGB	Banda aèria
Base aèria de la DGB	Banda aèria

MITJANS DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT

CCIF	Banda aèria
Lloc de Comandament Avançat (PMA)	Banda aèria
Personal tècnic	Banda aèria
Agents de medi ambient i guardes forestals	Banda aèria
Personal de suport logístic	Banda aèria
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Helicòpters	Banda aèria
Avions de càrrega en terra	Banda aèria
Avió de vigilància	Banda aèria
Bases aèries	Banda aèria
Brigades helitransportades	Banda aèria

FORCES I COSSOS DE SEGURETAT Banda aèria/telefonía

VI.4.10. BRIGADES HELITRANSPORTADES DE L'IBANAT

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR

Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Unitat operativa	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB

MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT

CCIF	XCEGIB
Lloc de Comandament Avançat (PMA)	XCEGIB
Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
Personal tècnic	XCEGIB
Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Helicòpters	Banda aèria
Brigades terrestres	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB

BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA XCEGIB

BOMBERS DE PALMA TELEFONIA

BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA

I FORMENTERA XCEGIB

BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA TELEFONIA

VI.4.11. BRIGADES TERRESTRES I AUTOBOMBES DE L'IBANAT

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA D'INTERIOR

Tècnic director d'emergències	XCEGIB
Unitat operativa	XCEGIB
Auxiliar d'emergències	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Agrupacions de voluntaris protecció civil	XCEGIB

MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT

MITJANS DE L'IBANAT

CCIF	XCEGIB
Lloc de Comandament Avançat (LLMA)	XCEGIB
Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	XCEGIB
Personal tècnic	XCEGIB
Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Brigades helitransportades	XCEGIB
Brigades terrestres	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB
Autobombes	XCEGIB

BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA	XCEGIB
BOMBERS DE PALMA	TELEFONIA
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA	
I FORMENTERA	XCEGIB
BOMBERS DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA	TELEFONIA

VI.4.12. LLOCS DE VIGILÀNCIA FIXA I MÒBIL DE L'IBANAT

Unitat que ha de comunicar Sistema de comunicació

MITJANS DE LA CONSELLERIA MEDI AMBIENT I DE L'IBANAT

CCIF	XCEGIB
Agents de medi ambient i guardes forestals	XCEGIB
Personal tècnic	XCEGIB
Personal de suport logístic	XCEGIB
Capatàs cap i sotscap	XCEGIB
Brigada de comunicacions	XCEGIB

VI.5. PROCEDIMENTS QUE CAL SEGUIR EN LES COMUNICACIONS

VI.5.1. Mobilització de les diferents unitats d'intervenció

El centre coordinador (CCIF/CGE-112) és l'encarregat de mobilitzar totes les unitats d'intervenció dels diferents grups mitjançant els sistemes de comunicació corresponents, i el principal sistema és la xarxa de comunicacions d'emergència del Govern de les Illes Balears (XCEGIB).

Aquesta mobilització, com també la resta de dades d'interès per al seguiment i l'anàlisi posterior de l'incident, ha de quedar reflectida en el mòdul de gestió d'incidents (CAD) del SEIB 112.

VI.5.1.1 Despatx automàtic de mitjans aeris i terrestres

Davant una alarma d'incendi forestal, la CCIF/CGE-112 ha de mobilitzar, en primer lloc i de forma automàtica, els mitjans descrits en el punt 3.2 de l'annex IV de la Directriu tècnica d'organització del Grup d'Intervenció i ha d'utilitzar el sistema de la XCEGIB que estigui operatiu en aquest moment (canal obert o tancat).

El despatx automàtic d'altres organismes com ara bombers dels diferents consells insulars, la policia local i la Guàrdia Civil s'ha de fer des de les seves respectives centrals mitjançant la XCEGIB a petició de la CCIF/CGE-112. En el cas de no disposar d'aquest sistema de comunicacions, se'ls ha d'avisar mitjançant una telefonada des de la CCIF/CGE-112 a la central.

Durant el desplaçament fins a la zona de l'incendi, les comunicacions de les diferents unitats d'intervenció entre si i amb la CCIF s'han de fer per trucada selectiva en sistema tancat, o bé per sistema obert. Aquestes unitats han de comunicar de forma periòdica a la CCIF la seva posició i el temps estimat d'arribada a la zona.

Les unitats d'intervenció que no disposin d'equips de la XCEGIB han d'in-

formar també periòdicament la central de la seva posició i el temps estimat d'arribada a la zona de l'incendi, alhora que aquestes centrals han de comunicar a la CCIF per telèfon l'arribada de les seves unitats a la zona de l'incendi i també qualsevol tipus d'anomalia.

VI.5.1.2. Mobilització de la resta d'unitats d'intervenció

A petició de la DTEX a la CCIF s'han de mobilitzar cap a l'incendi totes les unitats d'intervenció que se sol·licitin. Aquesta mobilització l'ha de fer la CCIF utilitzant la XCEGIB sempre que sigui possible o directament per telèfon a les centrals dels organismes que siguin requerits per a l'extinció.

VI.5.2. Establiment de les comunicacions en el lloc de l'incendi

VI.5.2.1. Constitució del PMA

El comandament de les unitats d'intervenció mobilitzades mitjançant despatx automàtic s'ha d'assumir segons el que indica l'annex IV. Una vegada establert el PMA les comunicacions entre aquest òrgan i la CCIF s'han de fer sempre mitjançant trucada selectiva en canal tancat (canal de coordinació).

A mesura que arriben les diferents unitats a la zona de l'incendi passaran al canal que els assigni el cap de l'equip com a canal operatiu, i aquest serà el canal directe o simple de la XCEGIB. En totes les zones en les que el canal directe no garanteixi una comunicació total entre totes les unitats d'intervenció distribuïdes al llarg de l'incendi. La DTEX ha de sol·licitar a la CCIF l'assignació d'un canal operatiu obert de tipus semidúplex i ha d'informar totes les unitats del pas a aquest nou canal una vegada que estigui operatiu.

VI.5.2.2. Incorporació de nous mitjans. Estructura ampliada

La incorporació de noves unitats a l'incendi s'ha de fer segons les indicacions de la DTEX. El PMA ha de sol·licitar a la CCIF que es mobilitzi pel canal de coordinació. El CCE s'ha de mobilitzar mitjançant el sistema de comunicació corresponent, descrit en el punt 4 d'aquesta Directriu, i ha d'informar cada una de les unitats del canal operatiu utilitzat a la zona de l'incendi.

El canal operatiu dels mitjans aeris que intervenen en l'extinció ha d'utilitzar sempre la banda aèria descrita en el punt 2.1.

Els diferents equips i sectors d'intervenció que es constitueixin han d'estar comunicats amb el PMA i entre ells pel canal operatiu que s'hagi definit en l'incendi.

Quan la gravetat i l'evolució de l'incendi facin necessària la constitució d'un CRM, les comunicacions amb el PMA s'han de fer pel canal operatiu assignat i, si cal, la comunicació amb la CCIF ha d'utilitzar el canal de coordinació mitjançant trucada selectiva.

El PMA ha de disposar de tots els equips de radiocomunicacions necessaris de la XCEGIB per facilitar les comunicacions de les unitats de tots els grups que intervinguin en l'extinció de l'incendi i que no disposin d'aquest sistema. Cal lliurar-los aquests equips de forma provisional i perquè els utilitzin en l'incendi, en el PMA o, si escau, en el CRM.

VI.5.2.3. Rellu i retirada de mitjans

La DTEX o, si s'ha constituït, el CRM, utilitzant el canal operatiu establert, ha de comunicar a les unitats la retirada de les diferents unitats mobilitzades, tant per acabar les tasques d'extinció com per rellevar-les. El PMA o el CRM ha d'informar la CCIF de totes les unitats que es retirin de l'incendi mitjançant el canal de coordinació. Així mateix, cada unitat ha d'informar la CCIF i, si escau, les seves respectives centrals, de la seva retirada de la zona i de la posterior arribada a la base.

VI.6. TERMINOLOGIA DE LES COMUNICACIONS

VI.6.1. VOCABULARI

XCEGIB: xarxa de comunicacions d'emergència del Govern de les Illes Balears, constituïda pel sistema en grup tancat o d'entroncament (trunking) públic.

CANAL SÍMPLEX o DIRECTE: la comunicació en simplex és la que es fa entre dos equips directament (sense utilitzar un repetidor intermediari), en què la transmissió (TX) i la recepció (RX) són per la mateixa freqüència. La cobertura d'aquest tipus de comunicació és reduïda i es denomina cobertura visual.

CANAL SEMIDÚPLEX: la comunicació en semidúplex utilitza un repetidor com a intermediari. En aquest cas la freqüència d'emissió i de recepció són diferents. Com que utilitza sistemes de repetició permet obtenir una cobertura geogràfica de comunicacions molt major. Tant en el sistema simplex com en el semidúplex l'emissió i la recepció no poden ser simultànies, és a dir que quan un equip transmet no pot rebre i quan rep no pot transmetre, han de ser accions

correlatives.

COMUNICACIÓ EN SISTEMA OBERT: una transmissió en sistema obert és rebuda per tots els terminals que estiguin a l'escolta del canal pel qual s'estableix. No es fa cap tipus de trucada selectiva. La XCEGIB pot adoptar aquest sistema. El sistema obert correspon tant a les comunicacions en símplex com en semidúplex.

COMUNICACIÓ EN SISTEMA TANCAT: per establir aquest tipus de comunicació és necessari fer una trucada selectiva a un terminal o grup de terminals mitjançant el marcatge d'un número identificatiu. Les comunicacions passen a ser confidencials entre els equips que l'estableixen sense que la resta d'usuaris pugui escoltar la comunicació establerta. Aquest sistema és propi de la XCEGIB i sempre és una comunicació en sistema semidúplex.

CANAL DE COORDINACIÓ: és la via de comunicació que s'estableix entre la CCIF i el PMA de l'incendi (o CRM, si escau). S'utilitza el sistema tancat mitjançant trucades selectives.

CANAL OPERATIU: és el sistema de comunicació que s'estableix com a canal de treball a la zona de l'incendi forestal. S'utilitza el canal directe de la XCEGIB. En cas d'estar en una zona amb problemes de cobertura i a petició del PMA es pot utilitzar un canal semidúplex obert de la XCEGIB.

NUMERACIÓ IDENTIFICATIVA DELS TERMINALS: cada un dels equips o terminals de la XCEGIB té un número identificatiu, que és el número que cal marcar per fer una trucada selectiva i establir comunicació amb aquest terminal. Els números identificatius tenen tres dígits per a trucades dins la mateixa XCEGIB i set dígits per a trucades des de terminals de grup tancat d'altres organismes no inclosos en la XCEGIB.

VI.6.2. NORMES GENERALS EN LES RADIOCOMUNICACIONS

FRASES ESTÀNDARD

S'ha d'utilitzar sempre aquest tipus de frases establertes per evitar allargar converses o donar explicacions innecessàries.

ENDAVANT: per comunicar que s'està a l'escolta.

AFIRMA: per contestar de manera positiva.

NEGATIU: per contestar de forma negativa.

REBUT O COPIAT: per confirmar que s'ha entès el missatge.

COM EM REBEU: per demanar sobre la qualitat de la transmissió.

FORT I CLAR: per confirmar la bona recepció de la transmissió.

ENTRETALLAT / AMB RENOU: per comunicar que es rep la transmissió amb dificultat.

REPETIU EL MISSATGE: quan no s'ha rebut tot el missatge per sol·licitar que el tornin a repetir.

MANTENIU-VOS A L'ESCOLTA: per comunicar que hi pot haver noves comunicacions en un termini breu.

PASSAM A FREQUÈNCIA/CANAL: per indicar que la comunicació s'establirà per un altre canal.

ANNEX VII

NORMES PER A LA INTERVENCIÓ DE RECURSOS D'ALTRES ADMINISTRACIONS

VII. 1. NORMES PER A LA INTERVENCIÓ DE MITJANS AERIS DE LA DIRECCIÓ GENERAL PER A LA BIODIVERSITAT (MMA)

VII. 2. NORMES I PROCEDIMENTS PER A LA COOPERACIÓ DE LES FORCES ARMADES I DE MITJANS PERTANYENTS A ALTRES ADMINISTRACIONS PER MITJÀ DEL PLA ESTATAL

VII. 2.1. Assignació de recursos de titularitat estatal a l'INFOBAL

VII. 2.2. Intervenció de les forces armades

VII. 2.3. Sol·licitud de mitjans d'ajuda internacional

VII. 3. FITXES PER SOL·LICITAR INTERVENCIÓ DE LES FORCES ARMADES, MITJANS DE TITULARITAT ESTATAL I D'ALTRES ADMINISTRACIONS

VII.1. NORMES PER A LA INTERVENCIÓ DE MITJANS AERIS DE LA DIRECCIÓ GENERAL PER A LA BIODIVERSITAT

1. TERMINOLOGIA

a) ORGANISMES

DGB (MMA): Direcció General per a la Biodiversitat (Ministeri de Medi Ambient)

ADCIF: Àrea de Defensa contra Incendis Forestals

CA: comunitat autònoma

CLIF: Comitè de Lluita contra Incendis Forestals

b) PERSONAL

CTIF: coordinador territorial d'incendis forestals

TB: tècnic de base de la DGB (MMA)

CRIF: coordinador de mitjans aeris de la DGB (MMA) contra incendis forestals

CAR: quadrilla helitransportada d'acció ràpida (aproximadament 10 persones)

BRIF: brigada de reforç en grans incendis (aproximadament 45 persones)

c) AERONAUS

MCN: mitjans aeris de cobertura nacional

MCR: mitjans de cobertura regional

MCC: mitjans de cobertura comarcal

AA: avió amfibi

ACT: avió de càrrega en terra

HKA: helicòpter bombarder de càrrega mitjana (aproximadament 1.300 l)

HKB: helicòpter bombarder de gran capacitat (aproximadament 4.500 l)

HCAR: helicòpter per a transport de CAR

HB: helicòpter per a transport de BRIF

ACO: avió de coordinació i observació (enviament d'imatges i vídeo)

2. TIPUS DE MITJANS AERIS DE LA DIRECCIÓ GENERAL PER A LA BIODIVERSITAT (MMA)

2.1. TIPUS DE MITJANS AERIS DE LA DGB (MMA). CLASSIFICACIÓ

a) Mitjans aeris de cobertura nacional (MCN): són les aeronaus que per la seva gran autonomia de vol poden ser desplaçades per intervenir eficaçment en incendis situats a distàncies de les bases que superin els 200 km.

b) Mitjans aeris de cobertura regional (MCR): són les aeronaus que per la seva menor autonomia de vol i per les necessitats d'infraestructura no han de ser desplaçades per raons d'eficàcia per intervenir en incendis situats a més de 200 km.

c) Mitjans aeris de cobertura comarcal (MCC): són les aeronaus l'autonomia de vol i les necessitats d'infraestructura de les quals limiten els seus desplaçaments a distàncies inferiors a 100 km des de les bases.

2.2. Els mitjans de què disposa la DGB (MMA) cada any es classifiquen d'acord amb aquesta tipologia i aquesta classificació es reflecteix en un annex anual d'aquestes normes.

3. DESPATX

3.1. S'entén per despatx la decisió d'enviar un mitjà aeri de la DGB (MMA) per intervenir en l'extinció d'un incendi.

3.2. Com a regla general, els mitjans aeris de la DGB (MMA) desplegats en el territori de cada comunitat autònoma per llançar aigua sobre el foc o per transportar personal han de ser mobilitzats pel coordinador territorial de la DGB (MMA) (CTI) a petició de la CCIF, que ha de proporcionar les dades que se li requereixin sobre localització, combustibles, meteorologia i altres mitjans que hi intervenguin. No obstant això, per agilitar al màxim la primera intervenció cal aplicar el procediment d'actuació que s'indica a continuació.

3.3. Quan la DTEX consideri, justificadament, que el comportament de l'incendi fa necessari reforçar els mitjans aeris desplegats en el seu territori, ho ha de sol·licitar a l'Àrea de Defensa contra Incendis Forestals de la DGB (MMA) a Madrid. Ateses aquestes peticions i tenint en compte la disponibilitat de mitjans aeris de la DGB (MMA) desplegats en la resta del territori nacional, l'Àrea de Defensa contra Incendis Forestals ha de decidir quins reforços és possible prestar i ha de comunicar la corresponent ordre de sortida a la base aèria en què hi ha els mitjans que s'han de desplaçar.

3.4. En cas de desplaçament d'aeronaus de la DGB (MMA) fora de la seva zona, cal facilitar el suport tant tècnic com logístic a l'aeronau i a la tripulació.

3.5. Totes les sol·licituds d'intervenció de mitjans aeris de la DGB (MMA) les ha de fer la CCIF a instàncies de la DTEX, i cal aportar les dades que figurin a la plantilla «MISSATGE DE SOL·LICITUD DE MITJANS AERIS» que s'adjunta.

Amb caràcter general, les operacions s'han de dur a terme des de la sortida fins a la posta de sol, és a dir amb llum natural, tret que la base tenguí condicions d'ús que obliguin a establir un horari específic (per exemple horari d'obertura d'una base militar).

PROCEDIMENT D'ACTUACIÓ DELS MITJANS AERIS DE LA DGB (MMA) DESPLEGATS A LA COMUNITAT AUTÒNOMA. DETECCIÓ DE FUM EN UNA ZONA FORESTAL O POSSIBLE INCENDI

Comunicació de la CCIF a la base aèria de la DGB (MMA) de la fase de prealerta i notificació de quadrícula de l'incident.

A.1. CONFIRMACIÓ D'INCENDI FORESTAL

Comunicació des de la CCIF a la base aèria de la DGB (MMA).

- Despatx de l'AA (a petició de la DTEX).
- Informació dels mitjans aeris que operen en l'incendi.
- Confirmació de quadrícula de l'incendi i el terme municipal
- Si es preveu la possibilitat d'amaratges al port de Palma, s'ha d'activar immediatament el protocol específic per a aquests casos mitjançant la CCIF.

Notificació de la base aèria de la DGB (MMA) a la CCIF.

- Enlairament de l'AA.
- Temps estimat a l'incendi.
- Zona previsible de càrrega.

A.2. DESMOBILITZACIÓ PER FALSA ALARMA

Notificació des de la CCE a la base aèria de la DGCN del cessament de la PREALERTA i, si escau, desactivació del protocol per a amaratges al port de Palma.

B. OPERACIONS DE CESSAMENT D'INTERVENCIÓ DE L'AA

La DTEX ha d'avisar l'AA de la penúltima descàrrega. Instruccions de la DTEX de darrera descàrrega i retirada.

Desactivació del protocol per a amaratges al port de Palma.

Notificació de la base aèria de la DGB (MMA) a la CCIF de l'arribada de l'AA a la base.

C. PROCEDIMENT DE TREBALL ORDINARI AMB LA BADIA

Diàriament la base aèria de la DGCN ha de comunicar a la CCE:

- L'Inici de servei
 - Operativitat de l'AA
 - Horari de servei
 - Número de l'AA
 - Comandant de l'AA

— La fi de servei

Nombre de descàrregues i temps de vol per incident

4. COORDINACIÓ EN L'INCENDI

4.1. Sempre que intervinguin aeronaus de la DGB (MMA) en un incendi, s'han d'integrar en l'operativa de treball que s'hagi dissenyat perquè la DTEX l'extingeixi.

En el cas que la DGB (MMA) hagi designat un coordinador dels mitjans (CRIF), ha de ser aquest qui transmeti les instruccions a les aeronaus.

4.2. La tasca del CRIF és coordinar i controlar la intervenció dels mitjans de la DGB(MMA) en l'incendi, rebre les instruccions que li transmeti la DTEX i també les informacions que aquest li faciliti sobre altres mitjans terrestres i aeris que intervinguin.

4.3. Les aeronaus de la DGB (MMA) s'han de retirar d'un incendi quan estigui controlat o extingit o quan es presenti alguna de les limitacions esmentades en l'apartat 5.1, i correspon al CRIF o, si no n'hi ha, a la DTEX l'ordre de retirada.

4.4. La intervenció dels helicòpters de la DGB (MMA) en el transport de brigada s'ha de fer duent la brigada adscrita a la base, en un lloc immediat al foc. Una vegada dipositada en terra, la brigada ha de començar a actuar immediatament contra l'incendi, d'acord amb les instruccions de la DTEX. Si la direcció (DTEX) no és encara a l'incendi, la brigada ha de procedir al primer atac sense retard.

Quan la DTEX ho consideri oportú, l'helicòpter i la brigada poden tornar a la seva base de procedència.

5. LIMITACIONS

5.1. Les intervencions dels mitjans aeris de la DGB(MMA) estan limitades per:

- Condicions climatològiques: segons l'apreciació justificada dels pilots.
- Operativitat de les aeronaus: segons el temps de revisions reglamentàries, reparació d'avaries, horari d'obertura i tancament de la base, etc.
- Disponibilitat de llum: es pot treballar de la sortida a la posta del sol; cal preveure el retorn a la base amb llum natural.
- Temps de treball: vuit hores de vol cada dia, com a màxim per pilot.
- Deu hores de treball continuat com a màxim per brigada, incloent-hi temps de desplaçament des de la base a l'incendi.
- Cost de l'operació: segons la relació entre el cost previsible de l'operació i els danys que es podrien evitar.
- Condicions tècniques: es consideren limitadores les situacions en què els mitjans i mètodes d'atac siguin inadequats i, segons el parer de la DGB (MMA), les situacions en què es prevegi que el suport dels mitjans aeris pot resultar ineficaç. Així mateix, es considera una limitació que no hi hagi DTEX o Pla d'operacions comunicat a la DGB (MMA).

Quan es produeixi una d'aquestes limitacions, la DGB (MMA) pot decidir no intervenir o suspendre la intervenció amb els seus mitjans.

5.2. La missió principal dels helicòpters és transportar brigades per a l'extinció i el llançament d'aigua, quan estiguin equipades per fer-ho. Amb caràcter secundari es poden utilitzar per coordinar operacions i per fer-ne el seguiment i l'avaluació. En aquests casos només podran ser transportades per l'helicòpter les persones directament involucrades en les operacions d'extinció.

5.3. No es poden disgregar les brigades de la DGB (MMA), llevat de causa justificada i, en aquest cas, cal mantenir la unitat de les quadrilles que les integren.

5.4. No s'han d'emprar les brigades de la DGCN per a tasques de liquidació o de vigilància del perímetre de l'incendi, ni per a treballs que no siguin d'extinció.

6. SUPORT LOGÍSTIC

Cal col·laborar al màxim amb el personal que hi acudeixi amb les aeronaus de la DGB (MMA), les tripulacions, les brigades forestals, etc.

Cal facilitar-los tot el suport tècnic necessari, el sistema de comunicacions, si cal, els mitjans per desplaçar-se, etc.

7. COMUNICACIONS

Els mitjans autonòmics i els de la DGB (MMA) han de coordinar les comunicacions segons la directriu tècnica corresponent (annex VI d'aquest Pla).

Les comunicacions entre la DTEX i els mitjans aeris de la DGB (MMA) s'han de fer en castellà per raons de seguretat i eficàcia.

La DGB (MMA) ha d'informar la comunitat autònoma al principi de la campanya sobre els indicatius (FOCA, BRIF, CRIF, etc.).

Per raons de seguretat i eficàcia aquests indicatius no poden ser aplicats als mitjans de la comunitat autònoma, que n'ha de tenir uns altres de diferents.

VII.2. NORMES I PROCEDIMENTS PER A LA COOPERACIÓ DE LES FORCES ARMADES I DE MITJANS PERTANYENTS A ALTRES ADMINISTRACIONS PER MITJÀ DEL PLA ESTATAL

VII.2.1. ASSIGNACIÓ DE RECURSOS DE TITULARITAT ESTATAL A L'INFOBAL

D'acord amb la Directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals (Ordre de 2 d'abril de 1993), l'assignació de mitjans i recursos de titularitat estatal l'ha de fer el delegat o la delegada del Govern a la comunitat autònoma en els termes que preveu aquesta Directriu bàsica (punts 4.1.5.1 i 4.1.5.3).

L'assignació s'ha de fer per períodes anuals, amb especificació de les funcions que cal desenvolupar i condicionada a les normes de mobilització pròpies de cada organisme. La sol·licitud de mitjans i recursos situats fora de la comunitat autònoma l'ha de fer la DI al delegat o a la delegada del Govern a les Illes Balears, que, una vegada valorada la situació, n'ha de disposar d'acord amb les necessitats i disponibilitats existents.

VII. 2.2. INTERVENCIÓ DE LES FORCES ARMADES

Quan les característiques de l'emergència ho aconsellin, i amb la sol·licitud

prèvia de la DI, el delegat o la delegada del Govern a les Illes Balears ha de valorar la possibilitat d'intervenció d'unitats militars en tasques de suport.

La formalització de la sol·licitud l'ha de fer el delegat o la delegada del Govern a les autoritats militars competents. A l'efecte de facilitar la coordinació, es pot sol·licitar la presència d'un representant de l'autoritat militar, que s'ha d'integrar en el CECOPI.

La sol·licitud s'ha de formalitzar segons el model de fitxa adjunta.

VII.2.3. SOL·LICITUD DE MITJANS D'AJUDA INTERNACIONAL

La sol·licitud d'ajuda internacional, una vegada exhaurides les possibilitats d'incorporació de mitjans estatals, s'ha de fer d'acord amb els procediments establerts per a l'ajuda entre els estats membres de la CE (Resolució del Consell de les Comunitats Europees de 8 de juliol de 1991, sobre la millora de l'assistència recíproca entre estats membres en cas de catàstrofes naturals o tecnològiques) i en els convenis bilaterals i multilaterals de naturalesa anàloga subscrits per Espanya.

Quant a la sol·licitud de mitjans de socors francesos, s'ha de fer d'acord amb els acords vigents (Conveni de 14 de juliol de 1959, d'assistència mútua entre serveis contra incendis i de socors francesos i espanyols i Acord complementari de 8 de febrer de 1973). La sol·licitud l'ha de fer la DI al delegat o la delegada del Govern a la comunitat autònoma.

SOL·LICITUD D'INTERVENCIÓ DE MITJANS DE LES FORCES ARMADES

Data de petició:		Hora:	
Autoritat sol·licitant:			
Telèfon:		Fax:	
Autoritat a la qual es destina la sol·licitud:			
Grau d'urgència:			
Localització i característiques de l'incendi:			
— Localització (coordenades UTM): — Municipi: — Topografia: — Vent (direcció i velocitat): — Extensió de l'incendi (ha): — Evolució previsible:			
Centre d'operacions d'extinció:			
— Ubicació:		Telèfon:	Fax:
— Freqüències de ràdio utilitzades:			
— Responsable (nom i càrrec):			
Mitjans requerits (tipus i qualitat):			
Desplaçament i recepció d'unitats militars:			
— Lloc de recepció:			
— Enllaç designat per la Delegació/Subdelegació del Govern en el lloc de la recepció:			
— Itinerari aconsellat:			
— Membres de la Guàrdia Civil designats per acompanyar la unitat militar:			
Missions que li seran assignades:			
Durada prevista de l'operació:			

SOL·LICITUD D'INTERVENCIÓ DE MITJANS DE TITULARITAT ESTATAL

Data de petició:	Hora:
Autoritat sol·licitant:	
Telèfon:	Fax:
Autoritat a la qual es destina la sol·licitud:	
Gran d'urgència:	
Localització i característiques de l'incendi:	
— Localització (coordenades UTM):	
— Municipi:	
— Topografia:	
— Vent (direcció i velocitat):	
— Extensió de l'incendi (ha):	
— Evolució possible:	
Mitjans que hi intervernen:	
Terrestres:	
Aeris:	
Centre d'operacions d'extinció:	
— Ubicació:	Telèfon: Fax:
— Freqüències de ràdio utilitzades:	
— Responsable (nom i càrrec):	
Mitjans requerits (tipus i qualitat):	
Missions que li seran assignades:	
Durada prevista de l'operació:	
Observacions:	

**SOL·LICITUD D'INTERVENCIÓ DE MITJANS
PERTANYENTS A ALTRES ADMINISTRACIONS**

Data de petició:	Hora:
Autoritat sol·licitant:	
Telèfon:	Fax:
Autoritat a la qual es destina la sol·licitud:	
Gran d'urgència:	
Localització i característiques de l'incendi:	
— Localització (coordenades UTM):	
— Municipi:	
— Topografia:	
— Vent (direcció i velocitat):	
— Extensió de l'incendi (ha):	
— Evolució possible:	
Mitjans que hi intervenen:	
Terrestres:	
Aeris:	
Centre d'operacions d'extinció:	
— Ubicació:	Telèfon: Fax:
— Freqüències de ràdio utilitzades:	
— Responsable (nom i càrrec):	
Mitjans requerits (tipus i qualitat):	
Missions que li seran assignades:	
Durada prevista de l'operació:	
Observacions:	

ANNEX VIII

PLÀNOLS

(Vegeu els plànols a la versió castellana)